

EPICVRI
EPISTVLAE TRES
ET RATAE SENTENTIAE
A LAERTIO DIOGENE SERVATAE

EDIDIT

P. VON DER MVEHLL

ACCEDIT GNOMOLOGIVM
EPICVREVM VATICANVM

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS
PRIMAE (MCMXXII)

STVTGARDIAE ET LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMXCVI

Die Deutsche Bibliothek – CIP-Einheitsaufnahme

Epicurus:

[Epistulae tres et ratae sententiae a Laertio Diogene servatae]

Epicuri epistulae tres et ratae sententiae a Laertio Diogene
servatae. Acc. Gnomologium Epicureum Vaticanum. Ed. P. Von
der Muehl. – Ed. stereotypa ed. 1 (1922). – Stutgardiae ; Lipsiae
: Teubner, 1996

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana)

Einheitssacht.: Ratae sententiae

ISBN 3-519-11304-X

NE: Muehl, Peter Von der [Hrsg.]; Epicurus: [Sammlung]

Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung
außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages
unzulässig und strafbar. Das gilt besonders für Vervielfältigungen, Übersetzungen,
Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

© B. G. Teubner Stuttgart und Leipzig 1996

Printed in Germany

Druck und Bindung: Druckhaus Belz, Hemsbach/Bergstraße

PRAEFATIO

Tandem in publicum prodit haec editio clarissimarum Epicuri reliquiarum confecta iam ante quinque fere annos et tum iam ad bibliopolam missa, deinde vero variis rebus impedita quominus prelo committeretur. Vellem nunc nonnulla aliter instituissem; nam video, etsi interpretationis adminicula hic illic in notis suppeditavi, talia facile augeri posse, video quoque in coniecturis v. doctorum afferendis me aliquanto largiorem fuisse. Sed ne Useneri nobiles quosdam conatus tacerem etiam ubi plane abiciendi mihi quidem videbantur, repugnavit ipsum consilium editionis meae, qua cum fundamentis a viro summo positis plane niteretur, tamen demonstrare volui, ad verba Epicuri recuperanda haud raro cum maiore cautione agendum esse. Neque nesciebam fore qui reprehensuri sint quod codicum lectiones quas inutiles appellabunt, commemoraverim, multis sane quales in Useneri adnotatione critica legimus repressis; sed quia vulgata quam dicimus scriptura, quae inde ab editione Frobeniana Laertii Diogenis viguit vel Usenero hic illic imposuit, eius vitia et damna illustrare debui neque paenitet me facti: nam ego iam in editionibus scriptorum antiquorum, quas secundum morem huius saeculi quam brevissimo apparatu critico instructas esse gloriantur, saepissime et utilia et paene necessaria aegre desideravi. Atque nimium in his dare quam parum malui. Hoc vero libenter concedo: cum maiorem partem libri decimi L. D. ederem, oportuisse totum edi ipsiusque Epicuri causa ea non praeterire quae Diogenes de eo eiusque doctrina conscripsit. Quod si fors tulerit ut libellus meus emptores nanciscatur, in secunda editione me rem absolvere posse spero.

Quicumque Hermannno Usenero antiquiores editiones sive Laertii Diogenis sive Epicureorum adire coactus erit, ut qui etiam post illius curas fructus inde carpi possint videat, non modo viri laude mea maioris summum ingenium, sed diligentiam quoque accuratissimam admirabitur. Ita circumspecte omnia et docte administravit ut nisi illius 'Epicureorum' collectionem fragmentorum (Lips. 1887) crebro adibis, editio mea haud ita magno usui tibi futura sit. Nam ut taceam de 'subsidio interpretationis', quod in pp. 375sq. Useneri legitur, Epicuri parcam et obscuram brevitatem, quam in epistolis et sententiis affectabat, vix intelleges, nisi consules quac vel ceteri

auctores de eius doctrina narrant vel Lucretius, quem ex ipsis Epicuri de Natura libris carmen suum condidisse diu persuasum habeo. Itaque ea tantum, quae apud Usenerum pp. 1—81 extant, hac editione superflua redduntur.

Libros manuscriptos, quorum usu memoria Laertii D. nititur, partim fratris auxilio adiutus denuo contuli, gravissimos quosque iterum vel ter pertractans. Ii enim qui Usenero codicum lectiones suppeditarunt, ut fit interdum in legendo erraverunt, et Us. ipse, quamquam quod de recensione Epicuri tulit iudicium in universum stare potest, saepe prae meliore librorum classi deteriorem quam ipse iudicavit, secutus est.

Sed de codicibus Laertii Diogenis post tot virorum doctorum disceptationes fusius hic tractare mihi non est in animo; id potius ad totius operis editionem, quae a me paratur, pertinet. Si plura nunc quaeris, delego te ad ea, quae post Edg. Martini (Leipz. Stud. XIX, Rhein. Mus. LV) et Alfr. Gercke (Herm. XXXVII, 401 sqq.) editores Basilienses libri tertii i. e. vitae Platonis anno 1907 (in libro gratulatorio 'Iuvenes dum sumus') apte disseruerunt.

Ex ipsa adnotatione apparet duo omnino codicum genera numeranda esse, quorum nobilius, quippe quod archetypi unici fideliores imaginem reddat, ex codicibus B et P eiusque asseclis constat. Quorum optimus est codex B(urbonicus) gr. III B 29 saec. XII. in Bibliotheca Neapolitana servatus; correctus est a manu saec. XIV. cuius lectiones interdum cum Constantinopolitano conspirant. P(arisinus) gr. 1759, qui ineunte saec. XIV. diligenter scriptus est, eiusdem stirpis alteri familiae praest; ex qua aliud quoque exemplar selegimus, codicem scil. Co(nstantinopolitanum) veteris Serail (cf. Th. Ouspensky, Bulletin de l'Institut Russe à Cple. XII [1907], 240 No 36; frustra eum quaeris apud St. Gaselee, The Greek Msscripts in the Old Seraglio at Cple. Cambr. 1916), cuius imaginem photographice depictam possideo; saec. videtur esse scriptus XIV. vel XV., ultima folia inde a fol. 152^r = L. D. X (Epic.), 143 = p. 53, 17 editionis meae a secunda manu scriptoris saec. XVI. (?) ex exemplari vulgatae recensione suppleta sunt. Quamquam iste codex iuxta P positus non multum utilitatis affert, tamen cum P varias correctorum manus passus sit ita ut quid primitus habuerit saepe dignosci non iam possit, gratum nobis auxilium ferre solet; nec non simile officium praestant scripturae codicum W (= Vaticanus gr. 140 saec. XIV) et Q (= Parisini gr. 1758 saec. XV), qui ex ipso P aut videntur fluxisse (W) aut fluxerunt (Q), sed antequam correctores illum penitus depraverunt. P² ex libro eidem familiae cognato originem ducit, manus tertiae P³ exemplar iam inter vulgatos vilesque libros quaerendum est.

Haec vulgata lectio ab editione principi, quae Basileae apud Frobenium anno 1533 e libro M. Aurigalli prodiit (f), nomen accipit. Pessimum codicem mala fortuna ad summum honorem destinaverat. Sed quia ob iustam causam ut supra dixi lectiones f non esse praetermittendas existimavi, de codice Z quoque i. e. Raudnitziano¹⁾ lectorem certiores facio; ex hoc enim iam a Z³ correcto ortus est liber Aurigalli. At auctoritatem aliquam recuperat secundum genus ab antiquissimo suo exemplari, quamvis lacunosum sit scribaque ex libidine sua saepe verborum structuram mutaverit, a F(lorentino) scil. Laurentiano gr. plut. LXIX 13 saec. XIII. Videbis enim cod. F vulgatae scripturae valde propinquum esse atque saepissime in adnotatione sigla F(P³)Zf consociari. Sed nihilominus ab hoc concentu cavendum est; quae enim libri illi specie meliora suppeditant, ea coniecturarum ope maxime obtinuerunt, etsi loci non desunt quibus cum eis facere cogaris (cf. p. 52, 20). In ea re iudicanda Usenerus et ceteri viri docti aliquando errare mihi videntur.

Hi sunt codices integri quos adhibui, haud ita tamen ut omnia proponenda esse existimaverim; multa omisi quae singuli, in re orthographica praesertim, peccaverunt, neque omnes lacunae vel verborum traiectiones, quibus ante ceteros ut dixi F excellit, lectori ante oculos ponendae erant. Tamen me cautissime etiam in hac re egisse iam dixi. Interdum aliorum codicum T, D, G, H (qui ex P descriptus est) et Ambrosii Traversarii interpretationis Latinae memineram, vix genuinam memoriam in eis inesse iudicans.

Accedit vero nunc *epitoma* Φ, quae legitur in codice Vaticano 96 saec. XIII. vel XIV., fol. 29^vsq. Antegreditur eam in illo libro Pseudo-Hesychius Milesius *περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ λαμβάντων σοφῶν* fol. 11^rsq.; cf. quae de Vat. 96 scripserunt Edg. Martini, Leipz. Stud. XX, 147sq. ²⁾ et De Stefani, Studi ital. di filol. class. XII, 154sq. Idem fuit auctor, qui et Hesychium finxit et Diogenem ita excerptis ut primum δόξας philosophorum, deinde vitas apothegmata compilaret, sed iam quae antea Hesychio vindicaverat, omitteret. Eadem epitoma invenitur etiam in codice Palatino Vaticano gr. 93 anno 1338 p. Chr. n. conscripto (Ψ). Eius vero alteram (i. e. vitarum

1) Ex bibliotheca principis de Lobkowitz, ubi sub no. VI fc. 38 asservatur (cf. Gollop, Sitzungsab. d. k. Akad. d. Wiss. zu Wien CXLVI, 7, 112), humaniter in usum mihi missus est.

2) Martini p. 148 de excerptis Laertianis se locuturum esse pollicitus est, sed quantum equidem sciam, nondum hoc fecit. De Φ accuratius in editione L. D. disseremus; paucas quasdam eius lectiones in Dielsii Antesocraticis habes.

apothegmatum) partem iterum ut excerptor excerptorum extenuavit auctor illius epitomae, quam Spyr. Lambros ex codice Athoo Monasterii S. Dionysii 90 saec. XIII. (A) et Parisino suppl. gr. 134 saec. XIII. (II) in annalium *Néos 'Ελληνισμῶν* vol. III (1906) iuris publici fecit. A et II igitur nihil eorum continent, quae nunc edo; Ψ vero quoniam et deterior est codice Φ et praeter paucas quas aliunde accepit lectiones ex illo descriptus, Φ solum ad verba Epicuri stabilienda afferre licet. Videtur nobis epitoma Φ temporibus Constantini Porphyrogeneti confecta esse considerantibus quae De Stefani, Studi it. di f. cl. XII, 169sq. de fortuna excerptorum ex Aeliano disseruit. Si vero expectas, te ex testimonio perantiquo praecleara quaedam lucraturum, falleris; nam pauca sunt, etsi haud desunt, quae bona possidet; plurima aut libere refinxit aut neglexit. Neque cum uni vel compluribus ex integris auxilio venit, oppositos semper sustinere valet; tum solet superare, cum optimo cuique integrorum accedit; inter genera codicum vacillat.

Talia sunt subsidia editionis Epicuri. Utinam meliora forent! Nam exemplum L. D. unicum quod Constantinopoli post litteras veteres renatas saeculo circiter nono in bibliotheca quadam inventum esse suspicamur, vitiosissimum erat. Etiam illo ipso tempore quo libri decem ex hereditate L. D. saeculo tertio describebantur vel edebantur, Epicurum iam male habitum fuisse credimus. Nescimus sane quale fuerit volumen quod Laertius sibi comparavit, neque is erat urinator Delius qui Epicurum plane intellexeret; tum ipse ad margines *scholia* ex auctore doxographico adscripsit, quae postea scribae verbis Epicuri intexuerunt et una descripserunt. Quas adnotationes partim facile nos segregare possumus, partim vero illae ita contextum orationis philosophi contaminaverunt obruerunt, depravaverunt expulerunt, ut vix Epicurusne auctor loquatur an L. Diogenes scholiasta eius cognoscamus. Hoc ut in prima ad Herodotum data epistula interdum accidit, ita epistolam Pythocleam penitus corrumpit. Hac de causa opinor homines docti ut epistolam secundam Epicuro abiudicent propensi sunt, est enim saepe scriptore quamvis indiligenti indigna. Me vero quin omnes tres epistulas genuinas esse credam neque orationis stilique differentiae nec dispositio capitum impediunt. Minime tamen reticendum est, epistolam Pythocleam iam antiquis temporibus addubitatum esse: cf. Philodemus in Vol. Herc. I fol. 152 (Us. Ep. p. 34; Croenert, Kol. u. Men. 23. 175: *ὁποῦσαν τινὰ λαμβάνων ὡς περὶ τινων ἐπιστολῶν καὶ τῆς π[ρ]ὸς Πυ]θολέαν περὶ μετεώρων ἐπιτομῆς καὶ etc.*).¹⁾ Dialectum huius

1) Unde sumpserit Epicurus doctrinam de meteoris docet

epistolae inconcinnam saepiusque variantem corrigere nolui. Neque quod fecit Usenerus, scholia in inferiorem partem paginae posui, sed literis minoribus inter ipsa epistolarum verba reliqui, quia ut dixi de doxographo ab Epicuro separando dubitari potest et lector studiosus malet ipse iudicare posse quam editoris opinionem sequi debere.

Etiam Ratarum ut recte appellantur Sententiarum liber totus ab Epicuro ipso profectus est, etsi quod inscriptio Oenoandensis docuit (cf. William p. 51sq.) vario ordine tradebatur. Fidem et auctoritatem earum¹⁾ contra Usenerum Hector Bignone anno 1908 (Rendic. del R. Ist. Lomb. Serie II vol. XLI p. 792sq., cf. nunc 'Epicuro' 6sq.) docte et cum acumine disputans tutatus est, et ego eum novis rationibus usus secutus sum, cum anno 1919 de literaria quam hodie dicunt forma libelli aurei agerem ('Epikurs *κείμενα δόξαι* und Demokrit' in: Festgabe Adolf Kaegi dargebracht, Frauenfeld 1919 p. 172sq.).²⁾ Recensionem autem Sententiarum magnopere adiuvant, quae post absolutam Useneri editionem inventa sunt, et Inscriptio Oenoandensis (post alios ed. I. William 1907) et Gnomologium Vaticanum; etiam alios locos quibus apud scriptores laudantur, in adnotatione mea invenies.

Epicuri ipsius libellis subiunxi 'Επικούρου Προσφώνησιν', quam in codice Vaticano gr. 1950 saec. XIV. K. Wotke a. 1888 invenit et Usenerus in Stud. Vindobonnensium vol. X primum edidit, praeclarum inventum praeclare praefatus; ibidem demonstravit gnomologium illud compositum esse ex selectis R. Sententiis et floribus de epistulis quattuorvirorum principum sectae Epicuri Metrodori Polyaeni Hermarchi decerptis. Useneri editio cum reliquis, quae de ea re scripsit, nunc in Operum Minorum eius vol. I 297sq. commode legitur. Ego novam collationem cum codicis imaginibus photographiis institui atque Wotkii non solum adnotationem verum etiam Epicurea ipsa corrigere potui (cf. p. 63, 12 = Us. Kl. Schr. I 315, 26; 316, 5). Utilitatem quoque cepi ex emendationibus a viris d. propositis; cf. impr. Guil. Croenert, Rh. Mus. LXI; Th. Gomperz, Wien. Stud. X; I. H. Leopold, Mnemos. XXXVIII;

Theophrastus nuper repertus: Neue meteorol. Fragmente des Th. in Sitzungsber. d. Heidelb. Ak. d. Wiss. 1918. 9 p. 30 (Boll).

1) Quae Croenert, Kol. u. Mened. p. 24, 133 in Philodemo restituit, mera coniectura nituntur, cf. Bignone, Epic. 9, 3.

2) Oblocuti sunt nuper argumentis Hectoris Bignone et H. Diels, Deutsche Literaturztg. 1920, 661 et R. Philippson, Berl. phil. Woch. 1920, 1023sq., sed mihi non persuaserunt.

3) De titulo cf. O. Crusius, Rhein. Mus. XLIV, 309; R. Philippson, B. ph. W. 1920, 1032.

Aem. Thomas Herm. XXVII; H. Weil, Journ. des Sav. 1888; U. de Wilamowitz, Comment. grammat. III).

Reliquum est, ut de editione Laertianorum pauca addam. Commentationes doctas recentiorum diligenter perquirens multa quae placebant inveni atque recepi, plura ac fere innumera reieci; auctoribus quoque Usenero antiquioribus inspiciendis haud inutilem operam navavi. Nolo hic omnes enumerare qui de Epicuro scripserunt; sed ut appareat quos libros adire oporteat, si quis emendationis alicuius probationem vel defensionem legere velit, gravissimorum post Us. auctorum nomina ac dissertationes hic subiunxi: Gualth. Arndt, Emendationes Ep., Berol. 1913; Joh. ab Arnim, Almanach d. k. Ak. d. Wiss. zu Wien LXVII (1907); H. Bignone, Locis passim laudatis; F. Bockemueller, Fleckeisens Jahrb. CXXVII (1883); A. Brieger, Eps. Brief an Herodot, Hal. 1882; Eps. Lehre von der Seele, Hal. 1893; Bursians Jahresber. LXXXIX (1896), CV (1900). aliis locis; I. Bywater, Class. Rev. II (1888); A. Cosattini, Studi it. di fil. class. XVII; Guil. Croenert, Rh. Mus. LXI, LXII; Memoria Gr. Hercul.; Kolotes u. Menedemos; H. Diels Locis passim laudatis atque in Antesocraticorum editione; C. Gius-sani in editione Lucretii 1896—1898; W. A. Heidel, Amer. Journ. of phil. XXIII; Berl. phil. Woch. 1911, 1046; R. Heinze, Lucretius Buch III, 1897; Gött. gel. Anz. 1898; R. D. Hicks, Proceedings of the Cambr. Philol. Soc. 85—87 (1910) p. 4sq.; R. Hirzel, Untersuch. zu Ciceros phil. Schr. I; A. Kochalsky, Das Leben u. die Lehre Eps. Lips. 1914 (cf. quae indicavi Berl. phil. Woch. 1916, 235); I. H. Leopold, Mnemos. XLIII; F. Lortzing, Berl. phil. Woch. 1888; P. Merbach, De Ep. canonica, Diss. Lips. 1909; C. Pascal, Studi critici sul poema di Lucrezio 1903; R. Philippson, Arch. f. Gesch. d. Philos. XXIV; H. Richards, Class. Rev. XVIII = Platonica 1911 p. 326sq.; O. Tescari, Studi ital. di fil. class. XV, alibi; P. Wendland, Berl. phil. Woch. 1893, 1322; H. Weil, Journ. des Savants 1888.

Absolveram editionem meam vere anni 1917; atque quae tum scripsi postea rescribere nolui nisi ut quae evidenter peccaveram corrigerem; nam eo tempore totus in Epicuro vivebam et cogitationes diu et studiose mecum reputatas et perpensas novis curis perturbare nolui. Epicurum dedi, quem ego intellego; attamen secunda si dis volentibus apparebit editio, eorum meminero, quae his ipsis annis ab hominibus doctis prolata sunt. Innotuerunt mihi post opus absolutum: Hectoris Bignone praestantissimum opus 'Epicuro' Bari 1920, quo doctus Italus Epicureorum praeter paucos doctos Epicuri libellos et fragmenta nobiliora in linguam suam transtulit et ingeniose commentatus est, Idem, Rendic. Ist. Lomb. Ser. II vol. L, 295sq.; Riv. di filol. XLIV (1916); H. Diels, Philo-

demos, Über die Götter III (1917); R. Philippson, *Hermes* LIII (1918); W. Nestle, *Berl. phil. Woch.* 1917, 1089sq. E. Pfeiffer, *Studien z. ant. Sternlauben* 1916, 62. 76; K. Krohn, *Der Epikureer Hermarchos*, *Berol.* 1921; O. Apelt, *Diog. Laert.* übersetzt u. erläutert v. O. A. 1921. Ex his quae utilissima esse censeo, mantissae loco hic enoto, sic tamen ut plurima eorum in textum recipere nolim. Sunt fere haec:

p. 4, 6 τοιοῦτ(ος) ὢν Bi(gnone); 4, 16 πάντων Bi. cfr. p. 29, 4 (aliter atque p. 73 iudicat Bi. p. 266); 6, 8 ὅταν] ὡς ἂν Bi.; 7, 12 αὐτῶν Apelt; 8, 1 αἰτιῶν def. Diels p. 35, 4; 9, 4 καὶ τὰποφερόμενον Bi.; 13, 7 τοῦτο def. Bi.; 13, 13 <μηδὲν> cum Gass. Bi.; 15, 11 ἀμυγῇ et 15 ἀμετάβολα def. Bi.; 15, 16 τοῦ- <των ὡς> τῶν Bi.; 15, 19 ἔγειν <νοοῦσι, δηλ>ον Bi.; 16, 15 τὴν <ἐν> τοῦ Bi.; 19, 2 συν<ἐκ>πιπτόντων τοῖς ἐπεραιομοῖς Diels p. 42, 3; πορίμοις Apelt; 19, 17 ὡς ἂν ἀεὶ συμβεβ. Bi.; 19, 19 αὐτῶν (τῶν συμβ.) defend. Bi.; 20, 13 παρακολουθεῖ & γ' οὐτ' ἐν τ. ἀ. καὶ <ἀναισθήτοις δοξαστέον εἶναι> οὐτε Bi.; 26, 9 τῶ] ὡς Nestle; 28, 9 et 31, 8 infinitivos def. Bi.; 28, 21 κατὰ πάντων <τῶν> κατὰ Bi.; 29, 10 Bi. cft. *Epic. II. φόν.* XI (Vol. Herc.¹ II 33 = Orelli, *Epic. fr. De natura* p. 11. 57); 29, 16 καὶ 1] δὴ Diels; 34, 14 ἐμφανέειν <ἐπὶ τοῖς> παρ' ἡμῖν Boll apud Pfeiffer; 34, 19 <διὰ> πνευμάτων συνώσεως Bi.; 39, 13 κατ' ἀ<να>φορὰν Bi. conferens Stratonem in Heronis *Pneum.* I p. 12, 4 Schm.; 40, 6 κατὰ πρόσφρυνιν Apelt (κατὰ σύμφρυνιν Bi.); 41, 22 κινεῖσθαι delev. ut ego feci Bi.; 46, 14 de Mimnermo cog. Bi.; 50, 10 αἰτίαν <μεγίστων ἀγαθῶν καὶ κακῶν — οὐκ> οἴεται Bi.; 51, 6sq. cf. Diels p. 29sq.; Philippson *Herm.* LIII, 360sq. LVI, 390sq.; 51, 11sq. Diels p. 77, 2 cft. *Sext. Adv. math.* IX 165 κατὰ γὰρ τὴν παντὸς τοῦ ἀλγύνοντος ὑπεξ- αἴρουν συνίστασθαι πέφυκεν (ἢ ἡδονή); 52, 3sq. cf. *Plut. Non posse* ... p. 1088A (Bi.); 53, 3 cf. Bi. *Rend. Ist. Lomb.* II, 1, 295sq.; καὶ <μνήμη καὶ> χρόνω καὶ Bi.; 54, 12 διώκηκε καὶ διοικεῖ καὶ διοικῇ κατὰ τ. σ. χρ. Diels p. 18, 1; 55, 7 καὶ . . παρσεκεύασεν <ἂν> Philippson; 56, 8 καὶ] κατὰ Bi. optime; 59, 5 ἀλλ' ἀπλῶς εἰς τὰ Koch. et Bi.; 62, 5 tradita bene def. Bi.; 64, 9 Bi. cf. *Plut. Non posse* ... p. 1088B (*Riv. di fil.* XLIV 267); 65, 5 σοφαροῦς def. Bi.; 66, 6 cf. *Epic. fr.* 364 p. 243 Us. (Bi.); 67, 10 cf. *Horat. Sat.* I, 1, 102sq. (Bi.).

Saeppissime Bignone ceterique mecum ut ad traditam lectionem redeatur, monent. Invenies me ipsum saepissime ea via ingressum, invenies etiam locos ubi nova temptabam. Quorum aliqua lectoribus placitura esse spero atque confido. Multa tamen corrupta relicta sunt, magnumque gaudium mihi continget, si haec editiuncula exercitationibus studiosorum destinata acumina ingeniorum ad meliora quaerenda et invenienda stimulabit. Utinam studia Epicurea, quae nostris temporibus

reflorescunt, librorum quoque De natura reliquiis officium diu debitum tandem reddant!

Gratias denique ago humanae diligentiae Iacobi Wackernagel et Friderici Von der Mühl fratris, qui me in plagulis corrigendis adiuverunt, gratias patientiae bibliopolae, gratias denique auctoritati Hermannii Diels viri summi atque de Epicuro meritissimi, qui cunctantem me ut haec quamvis imperfecta tandem emitterem, et in publico et privatim clementer monuit.

Scribebam Basileae mense Martio a. 1922.

P. Von der Mühl.

E P I C U R I

**EPISTULAE TRES
ET RATAE SENTENTIAE**

A LAERTIO DIOGENE SERVATAE

Conspectus siglorum.

B = codex Borbonicus Neapolitanus gr. III B 29

P = codex Parisinus gr. 1759

Co = codex Constantinopolitanus Veteris Serail

F = codex Laurentianus Florentinus 69, 13

Z = codex Lobcowicensis Raudnitzianus

f = editio Frobeniana Basiliensis anni 1533

rarius appellantur **Q** = codex Parisinus gr 1758

W = codex Vaticanus gr. 140

T = codex Urbinas Vat. gr. 109

D = codex Borbonicus III B 28

G = codex Laurentianus 69, 28

H = codex Laurentianus 69, 35

Ω = codices integri omnes

Φ = epitome Laertii Diogenis in codice Vaticano gr. 96

Ut chartae parcatur, v. doctorum nomina per haecce compendia scripsimus:

Ambr. = Ambrosius Traversarius

Ald(obr.) = Thomas Aldobrandinus

Byw. = Ingram Bywater

Cas. = Isaacus Casaubonus

Cob. = Car. Gabr. Cobet

Croen. = Guilelmus Croenert

Gass. = Petrus Gassendus

Giu. = Carolus Giussani

Go. = Theodorus Gomperz

Hue. = Henr. Gust. Huebner

Ko. = Arth. Kochalsky

Leop. = J. H. Leopold

Mei = Marcus Meibomius

Nuern. = Carolus Nuernberger

Schn. = Jo. Gottl. Schneider, Saxo

Ste. = Henricus Stephanus

Us. = Hermannus Usener

Wil. = Ud. de Wilamowitz-Moellendorff

* littera erasa

[] litterae in rasura scriptae.

() inclusa et litteris minoribus impressa sunt scholia sive notae marginales.

In Gnomologio:

Vat. = codex Vaticanus Graecus 1950 (in quo non omnia recte legit Wotke) ed. C. Wotke — H. Usener in Wiener Studien X (1888), 175sq. = H. Usener, Kleine Schriften I (1912), 297sq.

EPISTULA PRIMA AD HERODOTUM

p. 3 Us.

35

Επίκουρος Ηροδότῳ χαίρειν.

Τοῖς μὴ δυναμένοις, ὧς Ἡρόδοτε, ἕκαστα τῶν περὶ φύσεως ἀναγεγραμμένων ἡμῖν ἐξακριβοῦν μηδὲ τὰς μεΐζους τῶν συν-
 τεταγμένων βίβλους διαθρεῖν ἐπιτομῇν τῆς ὅλης πραγματείας
 εἰς τὸ κατασχεῖν τῶν ὀλοσχερωτάτων δοξῶν τὴν μνήμην ἱκανῶς
 αὐτοῖς παρεσκεύασα, ἵνα παρ' ἑκάστους τῶν καιρῶν ἐν
 τοῖς κυριωτάτοις βοηθεῖν αὐτοῖς δύνανται, καὶ ὅσον ἂν
 ἐφάπνιωνται τῆς περὶ φύσεως θεωρίας. καὶ τοὺς προβεβηκό-
 τας δὲ ἱκανῶς ἐν τῇ τῶν ὅλων ἐπιβλέψει τὸν τύπον τῆς ὅλης
 πραγματείας τὸν κατεστοιχειωμένον δεῖ μνημονεύειν· τῆς γὰρ
 ἀθροῦς ἐπιβολῆς πυκνὸν δεόμεθα, τῆς δὲ κατὰ μέρος οὐχ
 ὁμοίως. βαδιστέον μὲν οὖν καὶ ἐπ' ἐκεῖνα συνεχῶς, ἐν <δὲ>
 τῇ μνήμῃ τὸ τοσοῦτο ποιητέον, ἅφ' οὗ ἢ τε κυριωτάτη ἐπι-
 βολὴ ἐπὶ τὰ πράγματα ἔσται καὶ δὴ καὶ τὸ κατὰ μέρος ἀκρι-
 βωμα πᾶν ἐξευρήσεται, τῶν ὀλοσχερωτάτων τύπων εὖ περιει-
 λημμένων καὶ μνημονευομένων· ἐπεὶ καὶ τῷ τετελεσιουργημέ-
 νῳ τοῦτο κυριώτατον τοῦ παντὸς ἀκριβώματος γίνεται, τὸ ταῖς
 ἐπιβολαῖς ὁξέως δύνασθαι χρῆσθαι καὶ πρὸς ἀπλὰ στοιχειώ-

4 βύβλους Us. 5 δοξῶν] δὲ δοξῶν BP¹Co γε δοξῶν Us.
 6 αὐτὸς Brieger αὐτοὶ Arndt | παρεσκεύασα ἵνα P³Zf παρεσκευ-
 ασα[ε]* ἵνα F παρεσκεύασα* & BCo² παρεσκεύασαν & P¹Co¹
 παρεσκευάσαμεν, ἵνα Arndt 7 δύνονται P¹ δύναιτο Zf δύναν-
 ται B? 8 προβεβηκότας Ω corr. Cas. 12 καὶ del. Croen. |
 <καὶ> συνεχῶς D Arndt | ἐν <δὲ> τῇ μνήμῃ scri.: <καὶ> ἐν τῇ
 μν. (Aldobr.) Schn., Croen. ἐν τε μν. Us., Index lect. Bonn.
 1880/1 p. VII cf. p. 27, 3 13 τὸ τοσοῦτο B¹P¹Co τὸ τοσοῦ-
 τον B² τοσοῦτο F τοσοῦτον P³Zf (om. TD) 15 τῶν τύπων
 BP¹Co τύπων Nuern. cf. p. 19, 4 (τοῖς τύποις ἐμπεριειλημμένα)
 τὸν τύπον? | ἐνπεριειλ. TZ (ex eb?), f 16 τῷ τετελεσιουργημένῳ
 scri.: τοῦ τετελεσιουργημένου PCo τοῦ τελεσιουργημένου BFZf
 18 ὁξέαις Byw.

ματα καὶ φωνὰς συναγομένοις. οὐ γὰρ οἶόν τε τὸ πύκνωμα
 τῆς συνεχοῦς τῶν ὄλων περιοδείας εἶδέναι μὴ δυνάμενον διὰ
 βραχεῶν φωνῶν ἅπαν ἐμπεριλαβεῖν ἐν αὐτῷ τὸ καὶ κατὰ μέ-
 37 ρος ἂν ἐξακριβωθέν. ὁθεν δὴ πᾶσι χρησίμης οὔσης τοῖς ᾠκειω-
 5 μένοις φυσιολογίᾳ τῆς τοιαύτης ὁδοῦ, παρεγγυῶν τὸ συνεχὲς
 ἐνέργημα ἐν φυσιολογίᾳ καὶ τοιούτῳ μάλιστα ἐγγαληνίζων τῷ
 βίῳ ἐποίησά σοι καὶ τοιαύτην τινὰ ἐπιτομὴν καὶ στοιχέωσιν
 τῶν ὄλων δοξῶν.

Πρῶτον μὲν οὖν τὰ ὑποτεταγμένα τοῖς φθόγγοις, ὧς Ἡρό-
 10 5 δοτε, δεῖ εἰληφέναι, ὅπως ἂν τὰ δοξαζόμενα ἢ ζητούμενα ἢ
 11 ἀπορούμενα ἔχωμεν εἰς ταῦτα ἀναγαγόντες ἐπικρίνειν, καὶ μὴ
 ἄκριτα πάντα ἡμῖν <ἦ> εἰς ἄπειρον ἀποδεικνύουσιν ἢ κενούς
 38 φθόγγους ἔχωμεν· ἀνάγκη γὰρ τὸ πρῶτον ἐννόημα καθ' ἑκα-
 στον φθόγγον βλέπεσθαι καὶ μηδὲν ἀποδείξεως προσδεῖσθαι,
 15 εἴπερ ἔχομεν τὸ ζητούμενον ἢ ἀπορούμενον καὶ δοξαζόμενον
 ἐφ' ὃ ἀνάξομεν. ἔτι τε καὶ τὰς αἰσθήσεις δεῖ πάντως τηρεῖν
 καὶ ἀπλῶς τὰς παρούσας ἐπιβολὰς εἴτε διανοίας εἴθ' ὅτου δῆ-
 ποτε τῶν κριτηρίων, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ὑπάρχοντα πάθη, ὅπως
 αὖ καὶ τὸ προσμένον καὶ τὸ ἄδηλον ἔχωμεν οἷς σημειωσόμεθα.

1 συναγομένοις scri.: συναγομένων Ω καὶ . . . συναγομένων post
 μνημον. p. 3, 16 pos. Aldobr. [καὶ] . . . συναγομέναις Schn. ἐκά-
 στων (pro καὶ) . . . ἀναγομένων Us. 2 εἶδέναι Mei.: εἶναι Ω
 (δυναμένον Aem. Thomas) 3 βραχείων Ω | τὸ καὶ τὸ κατὰ F
 τὸ κατὰ Zf 4 παρεγγυῶν τὸ P¹Co παρεγγυ[ᾶ:] τὸ (: = v?) B
 παρεγγυῶντων FF²Zf 5 ἐνέργημα BFCo | τοιούτῳ Hirzel
 (Unters. zu Cic. I 156) Us.: τὸ τούτων BFCoF τῷ τούτων Z¹ τῷ
 τούτῳ Z²f | ἐγγαληνίζον τῷ P¹ (ἐγγ.), CoF² ἐνταληνίζον τῷ B (-ζον
 m.²) ἐγγαληνιζόντων F¹F²Zf 7 ἐποίησά σοι Us.: ποιήσασθαι
 Ω vix <ἐβουλευσάμην> ποιήσασθαι 10 ἢ ἀπορούμενα . . .
 12 πάντα iter. B¹ 11 ταῦτα <δ> Zf | ἀναγόντες F¹Zf 13 <ἦ> Roeper
 ἢ D ἢ G (sec. Us.) sint Ambr.: om. BFCoFZf ἢ Us. | ἀπο-
 δεικν[.....] ἦ B² evanida in ras. ἀποδεικνύουσιν FZf 13 ἡχῶ-
 μεν Leopold 14 μηδὲν P¹CoF 16 ἔτι τε Arndt: εἴτε Ω εἴτα
 Gass. ἔπειτα vel ἔπειτα Us. | καὶ scri.: κατὰ Ω del. Heidel |
 πάντως scri. (ita saepe Ep. et Philodemus): πάντα BFCoZf om.
 F κατὰ πάντα Heidel πάντῃ Merbach 19 προσμενόμενον BF¹Co

Ταῦτα δὲ διαλαβόντας <δεῖ> συνορᾶν ἤδη περὶ τῶν ἀδήλων· πρῶτον μὲν ὅτι οὐδὲν γίνεταί ἐκ τοῦ μὴ ὄντος. πᾶν γὰρ ἐκ παντὸς ἐγίγνετ' ἂν σπερμάτων γε οὐδὲν προσδεόμενον. καὶ εἰ ἐφθείρετο δὲ τὸ ἀφανιζόμενον εἰς τὸ μὴ ὄν, πάντα ἂν 39 ἀπωλώλει τὰ πράγματα, οὐκ ὄντων τῶν εἰς ἃ διελύετο. Καὶ 5 μὴν καὶ τὸ πᾶν αἰετοιοῦτον ἦν οἶον νῦν ἐστὶ, καὶ αἰετοιοῦτον ἔσται. οὐδὲν γὰρ ἐστὶν εἰς ὃ μεταβαλεῖ. παρὰ γὰρ τὸ πᾶν οὐθέν ἐστιν, ὃ ἂν εἰσελθὼν εἰς αὐτὸ τὴν μεταβολὴν ποιήσαιτο.

Ἀλλὰ μὴν καὶ (τοῦτο καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ ἐπιτομῇ φησὶ κατ' 10 ἀρχὴν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Περὶ φύσεως) τὸ πᾶν ἐστὶ <σώματα καὶ κενόν>· σώματα μὲν γὰρ ὥς ἔστιν, αὐτῇ ἡ αἰσθησις ἐπὶ πάντων μαρτυρεῖ, καθ' ἣν ἀναγκαῖον τὸ ἄδηλον τῷ λογισμῷ τεκμαίρεσθαι, ὥσπερ προεῖπον τὸ πρόσθεν· εἰ <δὲ> μὴ ἦν ὃ 40 κενὸν καὶ χώραν καὶ ἀναφῇ φύσιν ὀνομάζομεν, οὐκ ἂν εἶχε 15 τὰ σώματα ὅπου ἦν οὐδὲ δι' οὗ ἐκινεῖτο, καθάπερ φαίνεται κινούμενα, παρὰ δὲ ταῦτα οὐθὲν οὐδ' ἐπινοηθῆναι δύναται οὔτε περιληπτῶς οὔτε ἀναλόγως τοῖς περιληπτοῖς ὥς καθ'

cf. eod. cod. in § 147 p. 56, 2. 6, omnes προσμένον habent Diog. L. X 34 p. 372, 22 Us.

1 <δεῖ> συνορᾶν Arndt | ἤδη] δεῖ Gass. ἤδη <δεῖ> Mei. 2 ab οὐδὲν incipit Φ, qui sequentia usque ad v. 9 ποιήσαιτο, sed contracta habet | ὄντος, <οὐδὲ φθείρεται εἰς τὸ μὴ ὄν> Gass., Croen. 3 ἐγένετ' P¹ ante corr., Co | οὐδὲν B Co¹ 5 ἀπολώλει B ἀπολώλει FZf | τῶν om. F | διαλύεται Φ 7 οὐδὲν Φ | οὐθέν . . . 8 εἰσελθὼν] παρὰ γὰρ τὸ πᾶν οὐθέν ἐστὶν εἰς ὃ μεταβαλεῖ ἢ (οὐδὲ) ὃ ἂν εἰσελθὼν Giu. ad Lucr. II 306, Leop. 7 μεταβαλεῖ Us.: μεταβάλλει Ω (μεταβάλλῃ Φ) 8 εἰς ὃ ἀνελθὼν Φ pro ὃ ἂν εἰσελθὼν 10 ἀλλὰ μὴν . . . 11 ἀρχὴν om. Zf 11 πρώτη FZf | <σώματα καὶ κενόν> ins. Gass. cf. Lucr. I 419sq. <σώματα καὶ τόπος> Us., Arndt Em. Ep. p. 26 traditam lect. defendere conatur 12 σώματα . . . 16 ἐκινεῖτο exhibet Φ, sed non accurate 18 σώματ' τὰ BP¹Co | πάντων om. Φ 14 τὸ πρόσθεν] cf. § 38 τόπος δὲ Us. | <δὲ> ins. Gass. | δ (TD) Z³f, Φ δ* B ὃν P (ex ἂν?), Co FZ¹ δ post κενὸν trasi. Φ 16 ἦν B (TD): εἴη FP³Zf Φ ἐνι P¹Co 17 οὐδ' Us.: οὔτε Ω, del. (Aldobr.) Gass. 18 περιληπτικῶς Co Us. cf. Π φύς. XXVIII col. VII | περιληπτικοῖς Co | ὥς] ὅσα Us.

όλας φύσεις λαμβανόμενα καὶ μὴ ὥς τὰ τούτων συμπτώματα
ἢ συμβεβηκότα λεγόμενα.

Καὶ μὴν καὶ τῶν (τοῦτο καὶ ἐν τῇ πρώτῃ Περὶ φύσεως καὶ
τῇ ιδ καὶ ιε καὶ τῇ Μεγάλῃ ἐπιτομῇ) σωμάτων τὰ μὲν ἐστι
41 συγκρίσεις, τὰ δ' ἐξ ὧν αἱ συγκρίσεις πεποίηνται· ταῦτα δέ
υ. 7 ἐστὶν ἄτομα καὶ ἀμετάβλητα, εἴπερ μὴ μέλλει πάντα εἰς τὸ
7 μὴ ὄν φθαρῆσθαι, ἀλλ' ἰσχύοντα ὑπομενεῖν ἐν ταῖς διαλύ-
σεσι τῶν συγκρίσεων πλήρη τὴν φύσιν ὄντα καὶ οὐκ ἔχοντα
ὅπῃ ἢ ὅπως διαλυθῇσεται. ὥστε τὰς ἀρχὰς ἀτόμους ἀναγκαῖον
10 εἶναι σωμάτων φύσεις.

Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ πᾶν ἄπειρόν ἐστι. τὸ γὰρ πεπερασμένον
ἄκρον ἔχει· τὸ δὲ ἄκρον παρ' ἑτερόν τι θεωρεῖται· ὥστε οὐκ
ἔχον ἄκρον πέρασ οὐκ ἔχει· πέρασ δὲ οὐκ ἔχον ἄπειρον ἂν
εἴη καὶ οὐ πεπερασμένον.

15 Καὶ μὴν καὶ τῷ πλήθει τῶν σωμάτων ἄπειρόν ἐστι τὸ πᾶν
42 καὶ τῷ μεγέθει τοῦ κενοῦ. εἴ τε γὰρ ἦν τὸ κενὸν ἄπειρον, τὰ
δὲ σώματα ὠρισμένα, οὐθαμοῦ ἂν ἔμενε τὰ σώματα, ἀλλ'
ἐφέρετο κατὰ τὸ ἄπειρον κενὸν διεσπαρμένα, οὐκ ἔχοντα τὰ
ὑπερείδοντα καὶ στέλλοντα κατὰ τὰς ἀνακοπὰς· εἴ τε τὸ κενὸν
30 ἦν ὠρισμένον, οὐκ ἂν εἶχε τὰ ἄπειρα σώματα ὅπου ἐνέσθη

Πρὸς τε τούτοις τὰ ἄτομα τῶν σωμάτων καὶ μεστά, ἐξ ὧν
καὶ αἱ συγκρίσεις γίνονται καὶ εἰς ἃ διαλύονται, ἀπερίληπτά

1 λαμβάνομεν et 2 λέγομεν Us. λαμβανόμενον et λεγόμενον
Ko. | τὰ del. Tescari 8 καὶ τῶν B¹P¹Co exprunx. B² καὶ ταυτὸν
FP³Zf 4 καὶ τῇ ιε FP³ | τῶν σωμάτων FP²(WQ)Zf | τῶν σω-
μάτων — πεποίηνται: Philodemus De piet. p. 136 Go. 7 ἰσχύειν
τι Us. ἰσχύοντά <τινα> Ko. | ὑπομενεῖν Croen.: ὑπομένειν Q
8 ὄντα καὶ Mei.: ὅταν Q ὄντα, Us. ἄτε Kuehn 9 ἀναγκαίως
B(TD) 12 δὲ] γὰρ B(D) | ἄκρον <ἔχον> Gass., Heidel cf. Cic.
De divin. II 103, sed cf. Lucr. I 960: extremum porro nullius
posse videtur esse, nisi ultra sit quod finiat | θεωρεῖται· <ἀλλὰ
μὴν τὸ πᾶν οὐ παρ' ἑτερόν τι θεωρεῖται> Us. cf. Cic., Lucr
I 963, sed recte Arndt, Emend. Ep. 28sq. | τὸ οὐκ Zf 17 οὐ-
θαμοῦ B¹P¹ οὐδαμοῦ reliqui, cf. p. 42, 9 19 καὶ στέλ-
λοντα] καὶ συστέλλοντα B² in mg. (συστέλλοντα TD) | ἀντικοπὰς
Mei., Croen. fort. recte 21 τε om. B(TD) 22 καὶ prius
del. Leop.

ἔστι ταῖς διαφοραῖς τῶν σχημάτων· οὐ γὰρ δυνατόν γενέσθαι τὰς τοσαύτας διαφορὰς ἐκ τῶν αὐτῶν σχημάτων περιειλημμένων. Καὶ καθ' ἑκάστην δὲ σχημάτισιν ἀπλῶς ἄπειροί εἰσιν αἱ ὅμοιαι, ταῖς δὲ διαφοραῖς οὐχ ἀπλῶς ἄπειροι ἀλλὰ μόνον **p. 1** ἀπερίληπτοι, (οὐδὲ γὰρ φησιν ἐνδοτέρω εἰς ἄπειρον τὴν τομὴν **48** τυγχάνειν. λέγει δέ, ἐπειδὴ αἱ ποιότητες μεταβάλλονται), εἰ **6** μέλλει τις μὴ καὶ τοῖς μεγέθεσιν ἀπλῶς εἰς ἄπειρον αὐτὰς ἐκβάλλειν.

Κινοῦνται τε συνεχῶς αἱ ἄτομοι (φησὶ δὲ ἐνδοτέρω καὶ ἰσοταχῶς αὐτὰς κινεῖσθαι τοῦ κενοῦ τὴν εἷξιν ὁμοίαν παρεχομένον **10** καὶ τῇ κουφοτάτῃ καὶ τῇ βαρυτάτῃ) τὸν αἰῶνα, καὶ αἱ μὲν εἰς μακρὰν ἀπ' ἄλλήλων διστώμεναι, αἱ δὲ αὐτοῦ τὸν παλμὸν ἴσχουσai, ὅταν τύχῃσι τῇ περιπλοκῇ κεκλειμέναι ἢ στεγαζόμεναι παρὰ τῶν πλεκτικῶν. ἥ τε γὰρ τοῦ κενοῦ φύσις ἡ **44** διορίζουσα ἑκάστην αὐτὴν τοῦτο παρασκευάζει, τὴν ὑπέρεισιν **15** οὐχ οἷα τε οὔσα ποιεῖσθαι· ἥ τε στερεότης ἡ ὑπάρχουσα αὐταῖς κατὰ τὴν σύγκρουσιν τὸν ἀποπαλμὸν ποιεῖ, ἐφ' ὅποσον ἂν ἡ περιπλοκὴ τὴν ἀποκατάστασιν ἐκ τῆς συγκρούσεως διδῷ.

4 αἱ ὅμοιαι **B** αἱ ὁμοῖαι **P¹Co**: ἄτομοι **FZf**, γρ **P⁸** in *mg*.
 5 ἀπερίληπτοι **P¹** ἀπειρία ληπτοί *corr.* **P⁸** in *mg*. addens γρ ἡ ἀπερίληπτοι, ἀπειρία ληπτοί **FZf** | ἐνδοτέρω: § 56 sq. **6** λέγει] λήγει **C. Fr. Hermann**, λήγειν **Us.** | Scholion falso usque ad ἐκβάλλειν *continuant inde a Schneidero omnes*: cf. **Heidel**, *Am. Journ. of phil.* XXIII (1902), 189; **Woltjer**, *Lucr. phil.* p. 27; **C. Pascal**, *Studi critici su Lucr.* 113 sq. 213 sq.; **E. Bignone**, *Atti dell' Acc. di Tor.* XLVII (1912), 680 sqq. qui pro εἰ: καὶ scribit 7 μέλλοι **B** 9 δέ] δ' **B** δὲ παρεχομένου **Z⁸** (ex -εχ-), f | ἐνδοτέρω: § 61 10 εἷξιν **Kuehn**: ἴξιν **B** () ἴξιν reliqui | παρεχομένου ὁμοίαν **F** παρ.—κουφ. *om.* **Zf** 11 καὶ 3 *om.* **Heidel** | post αἰῶνα lacunam stat. **Us.**, **Lortzing Berl. ph. Woch.** 1888 p. 421, contra **Brieger**, **Giussani** vol. II p. 169 12 διστώμεναι cf. *Lucr.* II 98, 'discedentes', non 'distantes' **Leop.** | αὐτοῦ τ. π. **Brieger**: αὐτὸν τ. π. Ω αὐ τ. π. **Us.** τὸν ἀποπαλμὸν **Schn.**
 13 ἴσχουσai **Brieger**: ἴσχουσιν Ω (*praeter ἴσχουσι B*) | τῇ περιπλοκῇ **Us.**: τὴν περιπλοκὴν Ω complexione inclinatae **Ambr.** | κεκλειμέναι Ω (κεκλήμ. **B¹** errore solito), *corr.* **Brieger** 14 παρὰ *cod. G Ambr.*] $\frac{\pi}{\pi}$ **CoF** $\frac{\pi}{\pi}$ **P** περὶ **BZf** 15 αὐτῶν **D Schn.**
 17 τὴν σύγκρουσιν] τὴν σύγκρισιν **F¹** ante *corr.* σύγκρισιν **Zf**

ἀρχὴ δὲ τούτων οὐκ ἔστιν, αἰδίων τῶν ἀτόμων οὐσῶν καὶ τοῦ
κενοῦ. (φησὶ δ' ἐνδοτέρω μηδὲ ποιότητά τινα περὶ τὰς ἀτόμους
εἶναι πλήν σχήματος καὶ μεγέθους καὶ βάρους· τὸ δὲ χρῶμα
παρὰ τὴν θέσιν τῶν ἀτόμων ἀλλάττεσθαι ἐν ταῖς Δώδεκα στοι-
χειώσεσσι φησι. πᾶν τε μέγεθος μὴ εἶναι περὶ αὐτάς· οὐδέποτε
γούν ἄτομος ὥφθη αἰσθήσει.)

p. 9
45 Ἡ τοσαύτη δὴ φωνὴ τούτων πάντων μνημονευομένων τὸν
ἐκτανόν τύπον ὑποβάλλει <ταῖς περὶ> τῆς τῶν ὄντων φύσεως
ἐπινοίας.

10 Ἀλλὰ μὴν καὶ κόσμοι ἄπειροί εἰσιν, οἳ θ' ὅμοιοι τούτῳ
καὶ ἀνόμοιοι. αἷ τε γὰρ ἄτομοι ἄπειροί οὐσαι, ὥς ἄρτι ἀπε-
δείχθη, φέρονται καὶ πορρωτάτω. οὐ γὰρ κατανήλωνται αἱ
τοιαῦται ἄτομοι, ἐξ ὧν ἂν γένοιτο κόσμος ἢ ὅφ' ὧν ἂν
ποιηθεῖν, οὐτ' εἰς ἓνα οὐτ' εἰς πεπερασμένους, οὔθ' ὅσοι
15 τοιοῦτοι οὐθ' ὅσοι διάφοροι τούτοις. ὥστε οὐδὲν τὸ ἐμποδο-
στατῆσόν ἐστι πρὸς τὴν ἀπειρίαν τῶν κόσμων.

46 Καὶ μὴν καὶ τύποι ὁμοιοσχήμονες τοῖς στερεμνοῖς εἰσὶ,
λεπτότησιν ἀπέχοντες μακρὰν τῶν φαινομένων. οὔτε γὰρ συ-
στάσεις ἀδυνατοῦσιν ἐν τῷ περιέχοντι γίνεσθαι τοιαῦται οὐτ'
20 ἐπιτηδειότητες πρὸς κατεργασίας τῶν κοιλωμάτων καὶ λεπτο-
p. 10 τήτων [γίνεσθαι], οὔτε ἀπόρροιαὶ τὴν ἐξῆς θέσιν καὶ βάσιν
διατηροῦσαι, ἥνπερ καὶ ἐν τοῖς στερεμνοῖς εἶχον· τούτους
δὲ τοὺς τύπους εἰδῶλα προσαγορεύομεν. καὶ μὴν καὶ ἡ διὰ
τοῦ κενοῦ φορὰ κατὰ μηδεμίαν ἀπάντησιν τῶν ἀντικοψάντων

1 αἰδίων Gass.: αἰτίων Ω (αἰτίων F) 2 ἐνδοτέρω: § 54

4 ιβ BPCo 7 ἡ τοσαύτη δὴ BP¹Co αὕτη δ' ἡ FZf, γρ in
mg. P⁵ 8 ὑποβαλεῖ Leop. cf. p. 19, 14 | ταῖς περὶ ins. Us.

9 ἐπινοίας Zf 10 οὔθ' B²PCo εἰθ' B¹FZf 11 καὶ BFZ¹ καὶ
οἱ PCo εἰτ' Z²f 12 κατανήλωνται FP²Zf 15 ἐμποδίζον FP²Zf

16 τῶν τοιούτων κόσμων FP²Zf 18 συστάσεις Gass.: ἀποστάσεις
Ω ἀπὸ <ταῦτομάτου συ>στάσεις A. Koenig, Lucr. de simul.
et de visu doct. p. 54 20 πρὸς Us.: τοὺς BP¹Co τὰς FP rec.
Zf ταῖς cod. TD ἐς τὰς Cas. | κατεργασίαις cod. TD | λειοτήτων
Us. 21 γίνεσθαι del. Kuehn | βάσιν] τάξιν Gass. cf. p. 10, 1;
Ep. II. φύσ. II Pap. 1149 col. III 24 ἡ φορὰ: scil. τῶν εἰδώ-
λων | ἀντικοψόντων Us., sed cf. p. 16, 15

γινομένη πᾶν μῆκος περιληπτὸν ἐν ἀπερινοήτῳ χρόνῳ συν-
 τελεῖ. βράδους γὰρ καὶ τάχους ἀντικοπή καὶ οὐκ ἀντικοπή
 ὁμοίωμα λαμβάνει. οὐ μὴν οὐδ' ἕμα κατὰ τοὺς διὰ λόγου 47
 θεωρητοὺς χρόνους αὐτὸ τὸ φερόμενον σῶμα ἐπὶ τοὺς πλείους
 τόπους ἀφικνεῖται — ἀδιανόητον γὰρ —, καὶ τοῦτο συναφί- 5
 κνούμενον ἐν αἰσθητῷ χρόνῳ ὅθεν δῆποθεν τοῦ ἀπείρου οὐκ
 ἐξ οὗ ἂν περιλάβωμεν τὴν φορὰν τόπου ἔσται ἀφιστάμενον·
 ἀντικοπή γὰρ ὅμοιον ἔσται, κἂν μέχρι τοσοῦτου τὸ τάχος τῆς
 φορᾶς μὴ ἀντικοπὲν καταλίπωμεν. χρήσιμον δὲ καὶ τοῦτο
 κατασχεῖν τὸ στοιχεῖον. εἶδ' ὅτι τὰ εἰδῶλα ταῖς λεπτότησιν 10
 ἀνυπερβλήτοις κέχρηται, οὐθὲν ἀντιμαρτυρεῖ τῶν φαινομένων·
 ὅθεν καὶ τάχῃ ἀνυπερβλήτα ἔχει, πάντα πόρον σύμμετρον
 ἔχοντα πρὸς τὸ ἀπείροις αὐτῶν μηδὲν ἀντικόπτειν ἢ ὀλίγα p. 11
 ἀντικόπτειν, πολλαῖς δὲ καὶ ἀπείροις εὐθὺς ἀντικόπτειν τι.
 πρὸς τε τούτοις, ὅτι ἡ γένεσις τῶν εἰδῶλων ἕμα νοήματι 48
 συμβαίνει. καὶ γὰρ ρεῦσις ἀπὸ τῶν σωμάτων τοῦ ἐπιπολῆς 16
 συνεχῆς, οὐκ ἐπίδηλος σημειώσει διὰ τὴν ἀνταναπλήρωσιν,

2 βραδύτης FP³Zf 3 οὐδ' οὐδ' Us. 4 αὐτὸ τὸ scri.:
 κατὰ τὸ Ω τὸ κάτω Mei. καὶ τὸ Us. | τοὺς del. Schn.
 5 καὶ τοῦτο cum superioribus coniu. libri, editores | συναφ.]
 οὐτ' ἀφ. Us. <οὔτε> συναφ. Giuss. οὐδ' ἀφ. Ko. 6 ὅθενδὴ
 ποτε FP³Zf 8 τοῦτον B 9 φ B¹ φθορᾶς Zf | ἀντι-
 κοπὲν scri.: ἀντικοπεον B ἀντικοπέον P¹ ἀντικοπτέον FP³Zf
 ἀντικοπιέον Co ἀντικοπτόμενον Meibom. cf. Croen., Rh. Mus.
 LXI (1906), 415 ἀντικόπτον vel ἀντίκοπον Us. | καταλίπω-
 μεν] λίπω μὲν B cum lacuna, om. Zf | χρήσιμον . . . 10 τὰ
 εἰδῶλα] χρεῖς [δ' ἢ καὶ τοῦτο καὶ . . . τὸ στοιχεῖον
 εἶδ'] τὰ εἰδῶλα B: [] a B³ scripta sunt in spatio vacuo
 10 sqq.: cf. reliquias libri II Π. φύσεως apud Scott, Journ.
 of phil. XIII p. 289 sqq. 11 ἀνυπερβλήτως B | οὐθὲν] ὅθεν
 FZf, γρ in mg. P³ 12 ἢ ὅθεν FZ¹ ἢ ὅτι Z³f 13 τὸ ἀπεί-
 ροις scri.: τῷ ἀπείρῳ Ω τῷ <τῷ> ἀπείρῳ Mei. <τὸ> τῷ ἀπείρῳ
 Tescari, Ko., qui etiam αὐτῶν <ἐπιρρουσῶ . . . > propos. |
 αὐτῶν om. F | ἢ ὀλίγα ἀντ. om. B 14 πολλαῖς: atomos simula-
 crorum cogitat 16 ἐπιπολῆς Z³f ἐπὶ πολλῆς reliqui 17 συνεχῆς
 Rossi: συνεχῆς γρ in mg. P³ συνοχῆς BP¹CoFZ¹ συνοχῆ Z³f | οὐκ
 ἐπίδηλος om. FZf | ἢ μειώσει FZf γρ in mg. P³ τῇ μειώσει Us.
 αἰσθήσει Mei.

σφίζουσα τὴν ἐπὶ τοῦ στερεμνίου θέσιν καὶ τάξιν τῶν ἀτόμων ἐπὶ πολλὸν χρόνον, εἰ καὶ ἐνίοτε συγχεομένη ὑπάρχει, καὶ συστάσεις ἐν τῷ περιέχοντι ὀξεῖαι διὰ τὸ μὴ δεῖν κατὰ βάθος τὸ συμπλήρωμα γίνεσθαι, καὶ ἄλλοι δὲ τρόποι τινὲς γεννητικοὶ
 5 τῶν τοιούτων φύσεων εἰσιν. οὐδὲν γὰρ τούτων ἀντιμαρτυρεῖται ταῖς αἰσθήσεσιν, ἃν βλέπη τις, τίνα τρόπον τὰς ἐναργείας [ἵνα] καὶ τὰς συμπαθείας ἀπὸ τῶν ἔξωθεν πρὸς ἡμᾶς ἀνοίσει.

- 49 Δεῖ δὲ καὶ νομίζειν ἐπεισιόντος τινὸς ἀπὸ τῶν ἔξωθεν τὰς
 10 μορφὰς ὁρᾶν ἡμᾶς καὶ διανοεῖσθαι· οὐ γὰρ ἂν ἐναποσφραγίσαιτο τὰ ἔξω τὴν ἐαυτῶν φύσιν τοῦ τε χρώματος καὶ τῆς μορφῆς διὰ τοῦ ἄερος τοῦ μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ κελύων, οὐδὲ διὰ τῶν ἀκτίνων ἢ ὧν δῆποτε δρυμάτων ἀφ' ἡμῶν πρὸς ἐκεῖνα παραγινομένων, οὕτως ὡς τύπων τινῶν ἐπεισιόντων
 p. 12 ἡμῖν ἀπὸ τῶν πραγμάτων ὁμοχρόων τε καὶ ὁμοιομόρφων κατὰ
 16 τὸ ἐναρμόττον μέγεθος εἰς τὴν ὄψιν ἢ τὴν διάνοιαν, ὡκέως
 50 ταῖς φοραῖς χρωμένων, εἴτα διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τοῦ ἐνὸς καὶ συνεχοῦς τὴν φαντασίαν ἀποδιδόντων καὶ τὴν συμπαθειαν ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου σφίζόντων κατὰ τὸν ἐκεῖθεν σύμμετρον
 20 ἐπερειαμὸν ἐκ τῆς κατὰ βάθος ἐν τῷ στερεμνίῳ τῶν ἀτόμων πάλσεως. καὶ ἦν ἂν λάβωμεν φαντασίαν ἐπιβλητικῶς τῇ διανοίᾳ ἢ τοῖς αἰσθητηρίοις εἴτε μορφῆς εἴτε συμβεβηκότων,

5 ἀντιμαρτυρεῖται Brieger, Us., Weil: ἀντιμαρτυρεῖ BPCoZf μαρτυρεῖ F 7 ἐνεργείας Ω, corr. Gass. | ἵνα delevi dubia medela: τίνα Us. τίνα post καὶ pos. Heidel 8 ἀνόλησ PCoFZf 9 ἐπισιόντος F ἐπιστάντος B | ἔξω F ἔξωθεν <τυπώματος> Croen. 10 ἂν ἐναποσφραγίσαιτο Cobet: ἂ μὲν ἀποσφρ. BPCoFZ¹ ἂν ἀποσφρ. Z²f 11sq. contra Democritum dicit 13sq. contra Empedoclem et alios (Doxogr. Gr. p. 403; Geminus laudatus a Croenerto, Rh. M. LXII 128) | τῶν] τινῶν Us. | οἶων δῆποτε F²P³Zf οἶον δῆποτε F¹ 14 παραγενομένων BF | ad 14sq. cf. Ep. II. φύς. II in Pap. Herc. 1010 (V. H.² VI 75sq.) 15 ὁμοχρόων Rossi: ἀπὸ χρόων Ω 16 ὡκέως Byw. ut p. 3, 18 18 ἀποδιδόντων Us: ἀποδιδόντος Ω 19 σφίζόντων Us.: σφίζοντος Ω 21 πάλσεως cod. TD π[άλσεως] B² πάλσεως PCoFZf | ἂν λάβωμεν cod. TD ἀναλάβωμεν BPCoFZf

μορφή ἐστὶν αὕτη τοῦ στερεμνίου, γινομένη κατὰ τὸ ἐξῆς
 πύκνωμα ἢ ἐγκατάλειμμα τοῦ εἰδώλου· τὸ δὲ ψεῦδος καὶ τὸ
 διημαρτημένον ἐν τῷ προσδοξαζομένῳ ἀεὶ ἐστίν. (... ἐπιμαρ-
 τυρηθῆσεσθαι ἢ μὴ ἀντιμαρτυρηθῆσεσθαι, εἴτ' οὐκ ἐπιμαρτυρο-
 μένου <ἢ ἀντιμαρτυρομένου> κατὰ τινα κίνησιν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ⁵
 συνημμένην τῇ φανταστικῇ ἐπιβολῇ, διάληψιν δὲ ἔχουσιν, καθ'
 ἣν τὸ ψεῦδος γίνεται.) ἢ τε γὰρ ὁμοιότης τῶν φαντασμῶν ⁵¹
 οἶονεὶ ἐν εἰκόνι λαμβανομένων ἢ καθ' ὕπνου γινομένων ἢ
 κατ' ἄλλας τινὰς ἐπιβολὰς τῆς διανοίας ἢ τῶν λοιπῶν κριτη-
 ρίων οὐκ ἂν ποτε ὑπῆρχε τοῖς οὐσί τε καὶ ἀληθέσι προσαγορευο- ¹⁰
 μένοις, εἰ μὴ ἦν τινα καὶ ταῦτα πρὸς ἃ βάλλομεν· τὸ δὲ ^{p. 13}
 διημαρτημένον οὐκ ἂν ὑπῆρχεν, εἰ μὴ ἐλαμβάνομεν καὶ ἄλλην
 τινὰ κίνησιν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς συνημμένην μὲν <τῇ φανταστικῇ
 ἐπιβολῇ>, διάληψιν δὲ ἔχουσιν· κατὰ δὲ ταύτην [τὴν συνη-
 μμένην τῇ φανταστικῇ ἐπιβολῇ, διάληψιν δὲ ἔχουσιν], ἐὰν μὲν ¹⁵
 μὴ ἐπιμαρτυρηθῇ ἢ ἀντιμαρτυρηθῇ, τὸ ψεῦδος γίνεται· ἐὰν
 δὲ ἐπιμαρτυρηθῇ ἢ μὴ ἀντιμαρτυρηθῇ, τὸ ἀληθές. καὶ ταύ- ⁵²
 την οὖν σφόδρα γε δεῖ τὴν δόξαν κατέχειν, ἵνα μήτε τὰ κρι-
 τήρια ἀναιρῆται τὰ κατὰ τὰς ἐναργείας μήτε τὸ διημαρτη-
 μένον ὁμοίως βεβαιούμενον πάντα συνταράττη. ²⁰

2 ἐγκατάλειμμα τοῦ Z³f ἐγκαταλείμματος FZ¹ ἐγκαταλείμ-
 ματος B ἐγκαταλήμματος PCo 3 additamenti reliquias olim ex
 margine intrusas agnoverunt Rossi (. . . ἐπιμαρτυρομένου), Us.
 (κατὰ . . . γίνεται), Merbach | <ἐπὶ τοῦ προσμένου> ἐπιμαρτυ-
 ρηθῆσεσθαι (cum Schn.) Us., sed cf. Natorp, Forsch. z. Gesch. d.
 Erk. 227 5 <ἢ ἀντιμαρτυρομένου> Us. | τινα κίνησιν Us. τὴν
 κίνησιν Menage: τὴν ἀκίνητον Ω 6 ἔχουσιν Gass.: ἐχούση Ω
 7 φαντασιῶν Cob., Merbach, De Ep. canon. p. 37 φαντασμάτων
 Mei. 8 οἶον ἢ Us. | λαμβανομένου B¹ ut videtur | γινομένου
 BP¹Co 11 ταῦτα sunt ipsa corpora, quae simulacra emittunt:
 τοιαῦτα Gass. | πρὸς ἃ βάλλομεν F πρὸς δ βάλλομεν BPCoZf
 πρὸς ἃ ἐπιβάλλομεν Schn. προσβαλλόμενα Us., Sandgathe, Wahrh.,
 d. Krit. Eps. 63, 1 | δὲ] τε Us. cf. v. 11 13 <τῇ φανταστικῇ
 ἐπιβολῇ> Us. 14 κατὰ . . . 15 ἔχουσιν om. Zf 14 τὴν συνημ-
 μένην . . . 15 ἔχουσιν] 'Glossema' Us., immo tamquam correctio
 vs. 13 delenda 15 ἔχουσιν P³ ἐχούσης BP¹Co ἔχουσαι F
 19 ἐναργείας Gass.: ἐνεργείας Ω 20 πάντας B

Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ἀκούειν γίνεται ρεύματός τινος φερο-
 μένου ἀπὸ τοῦ φωνοῦντος ἢ ἡχοῦντος ἢ ψοφοῦντος ἢ ὅπως
 δῆποτε ἀκουστικὸν πάθος παρασκευάζοντος. τὸ δὲ ρεῦμα τοῦτο
 εἰς ὁμοιομερεῖς ὄγκους διασπείρεται, ἅμα τινὰ διασφύζοντας
 5 συμπαθεῖαν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐνότητά ἰδιότροπον, διατείνου-
 σαν πρὸς τὸ ἀποστεῖλαν καὶ τὴν ἐπαίσθησιν τὴν ἐπ' ἐκείνου
 ὥς τὰ πολλὰ ποιοῦσαν, εἰ δὲ μή γε, τὸ ἔξωθεν μόνον ἔνδον
 53 παρασκευάζουσιν· ἄνευ γὰρ ἀναφερομένης τινὸς ἐκείθεν συμ-
 παθείας οὐκ ἂν γένοιτο ἡ τοιαύτη ἐπαίσθησις. οὐκ αὐτὸν
 14 οὖν δεῖ νομίζειν τὸν ἄερα ὑπὸ τῆς προιεμένης φωνῆς ἢ καὶ
 τῶν ὁμογενῶν σχηματίζεσθαι — πολλὴν γὰρ ἔνδειαν ἔξει
 τοῦτο πάσχων ὑπ' ἐκείνης —, ἀλλ' εὐθύς τὴν γινομένην
 πληγὴν ἐν ἡμῖν, ὅταν φωνὴν ἀφίωμεν, τοιαύτην ἐκθλίψιν
 ὄγκων τινῶν ρεύματος πνευματώδους ἀποτελεστικῶν ποιεῖσθαι,
 15 ἢ τὸ πάθος τὸ ἀκουστικὸν ἡμῖν παρασκευάζει.

Καὶ μὴν καὶ τὴν ὁσμὴν νομιστέον, ὥσπερ καὶ τὴν ἀκοήν
 οὐκ ἂν ποτε οὐθὲν πάθος ἐργάσασθαι, εἰ μὴ ὄγκοι τινὲς ἦσαν
 ἀπὸ τοῦ πρᾶγματος ἀποφερόμενοι σύμμετροι πρὸς τοῦτο τὸ
 αἰσθητήριον κινεῖν, οἱ μὲν τοῖοι τεταραγμένως καὶ ἀλλοτρίως,
 20 οἱ δὲ τοῖοι ἀταράχως καὶ οἰκείως ἔχοντες.

54 Καὶ μὴν καὶ τὰς ἀτόμους νομιστέον μηδεμίαν ποιότητα
 τῶν φαινομένων προσφέρεσθαι πλην σχήματος καὶ βάρους
 καὶ μεγέθους καὶ ὅσα ἐξ ἀνάγκης σχήματος συμφυῆ ἐστι.
 ποιότης γὰρ πᾶσα μεταβάλλει· αἱ δὲ ἄτομοι οὐδὲν μεταβάλ-

1 ρεύματος Gass.: πνεύματος Ω 3 κατασκευάζοντος FP³Zf
 4 διασφύζοντας P²(WQ)CoZf διασφύζοντα BP¹ διασφύζουσα F
 5 ἰδίῳ τρόπῳ B¹ ut videtur 6 ἐπ'] ἀπ' Zf 7 ὥς τὸ πολλὰ
 BP¹Co ὥς τὸ στόμα 'Glossema ad τὸ ἀποστεῖλαν' Us. immerito |
 ποιοῦντας Us. 8 παρασκευάζοντας Us. 10 νομίζειν: Demo-
 critum cogitat 11 εἰ B¹ ἐρδειαν ἔξει explevit B²
 ἐρ(?)δειανέξει P¹ 12 πάσχων B¹F πάσχειν Mei. 13 ἐκθλίψιν
 Brieger: ἐκλήθην B ἐκλήθη P¹Co ἐκ FP³Zf 14 ὄγκων τινῶν
 P¹Co ὄγκων τινὸς B, Us. τινῶν ὄγκων FP³Zf | ἀποτελεστικῶν Us.
 17 πάθος οὐθὲν FZf 18 πρὸς τὸ τοῦτο (TD)Zf coniectura
 ab editoribus recepta 23 σχήματι Kuehn | καὶ συμφυῆ P³Z
 24 οὐδὲν Zf οὐδὲ ceteri

λουσιν, ἐπειδὴ περ δεῖ τι ὑπομένειν ἐν ταῖς διαλύσεσι τῶν συγκρίσεων στερεὸν καὶ ἀδιάλυτον, ὃ τὰς μεταβολὰς οὐκ εἰς τὸ μὴ ὄν ποιήσεται οὐδ' ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ἀλλὰ κατὰ με-^{p. 15} ταθέσεις ἐν πολλοῖς, τινῶν δὲ καὶ προσόδους καὶ ἀφόδους. ὅθεν ἀναγκαῖον τὰ [μὴ] μετατιθέμενα ἄφθαρτα εἶναι καὶ τὴν ¹ τοῦ μεταβάλλοντος φύσιν οὐκ ἔχοντα, ὅγκους δὲ καὶ σχηματισμοὺς ἰδίους· ταῦτα γὰρ καὶ ἀναγκαῖον ὑπομένειν. καὶ γὰρ ^{5b} ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν μετασχηματιζομένοις κατὰ τὴν περιαιρέσιν τὸ σχῆμα ἐνυπάρχον λαμβάνεται, αἱ δὲ ποιότητες οὐκ ἐνυπάρχουσαι ἐν τῷ μεταβάλλοντι, ὥσπερ ἐκεῖνο καταλείπεται, ἀλλ' ¹⁰ ἐξ ὅλου τοῦ σώματος ἀπολλύμεναι. ἱκανὰ οὖν τὰ ὑπολειπόμενα ταῦτα τὰς τῶν συγκρίσεων διαφορὰς ποιεῖν, ἐπειδὴ περ ὑπολείπεσθαι γέ τινα ἀναγκαῖον καὶ <μὴ> εἰς τὸ μὴ ὄν φθελῆσθαι.

Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ δεῖ νομίζειν πᾶν μέγεθος ἐν ταῖς ἀτόμοις ¹⁵ ὑπάρχειν, ἵνα μὴ τὰ φαινόμενα ἀντιμαρτυρῇ· παραλλαγὰς δέ τινας μεγεθῶν νομιστέον εἶναι. βέλτιον γὰρ καὶ τούτου προσόντος τὰ κατὰ τὰ πάθη καὶ τὰς αἰσθήσεις γινόμενα ἀποδοθῆσεται. πᾶν δὲ μέγεθος ὑπάρχειν οὔτε χρήσιμόν ἐστι πρὸς τὰς ^{5c} τῶν ποιότητων διαφορὰς, ἀφίχθαι τε ἅμ' ἔδει καὶ πρὸς ἡμᾶς ²⁰

1 δεῖ BP¹ δὴ Co ἀεὶ FZf γρ in mg. P³ | ὑπομένει FZf γρ in mg. P³ 2 στερεὸν <ὄν> Leop. cf. p. 6, 8 3 κατὰ * * * * με-
ταθέ[σεις] [] m³ F, in rasura fuit τὰ μ? * 4 ἐν πολλοῖς . . . 5
μετατιθ. om. F¹, suppl. in mg. F² 4 ἐν πολλοῖς scil. στερεομένοις
vel σώμασι: ἐκ πολλοῦ (TD)Zf μὲν πολλῶν Gass.; Us. ἐν πολ-
λοῖς 'τινῶν . . . ἀφόδους' variam lectionem esse ad μεταθέσεις
iudicat; quem secutus et 'v. l.' accipiens μεταθέσεις <τινῶν>,
τινῶν δὲ κ. πρ. κ. ἀ. Bignone, Atti d. Acc. di Tor. XLVII
(1912) 687; cf. Lucretius I 675 sqq., Giussani I p. 6, II p. 94;
p. 9, 13 sq. | πρὸς ὅλους B | ἀφολους B¹ ἀφ' ὅλου B² ἐφ' ὅλους
Zf 5 μὴ del. Weil δὴ Us. 7 ταῦτα Mei.: τοῦτο Ω |
ὑποτιθέναι Us. 8 προαίρεσιν Zf γρ in mg. P³ 9 ποιότητητες
οὐδὲν ὅπ. B 10 <οὐχ> ὥσπερ et καταλείπονται Gass. 11 ἀπολ-
λύμενα B ἀπόλλυνται Gass. 12 μὴ ins. Aldobr., Kuehn 15 μὴν
οὐδὲ ([ὀδ']δ' B³) BFCoF: μὴδὲ Zf | δεῖ Cas.: ἀεὶ Ω 18 γενό-
μενα B 19 ὑπάρχειν (Aldobr.) Us.: ὑπάρχον Ω 20 ἅμ' ἔδει
Us.: ἀμέλει Ω

δρατὰς ἀτόμους· ὃ οὐ θεωρεῖται γινόμενον οὐθ' ὅπως ἂν
 p. 16 γένοιτο δρατὴ ἀτομος ἔστιν ἐπινοῆσαι. Πρὸς δὲ τούτοις οὐ
 δεῖ νομίζειν ἐν τῷ ὠρισμένῳ σώματι ἀπείρους ὄγκους εἶναι
 οὐδ' ὀπηλίκους οὖν. ὥστε οὐ μόνον τὴν εἰς ἄπειρον τομὴν
 5 ἐπὶ τοῦλαττον ἀναιρετέον, ἵνα μὴ πάντα ἀσθενῇ ποιῶμεν κἀν
 ταῖς περιλήψεσι τῶν ἀθρόων εἰς τὸ μὴ ὄν ἀναγκαζώμεθα τὰ
 ὄντα θλίβοντες καταναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τὴν μετάβασιν μὴ
 νομιστέον γίνεσθαι ἐν τοῖς ὠρισμένοις εἰς ἄπειρον μηδ' ἐ<πὶ>
 57 τοῦλαττον. οὔτε γὰρ ὅπως, ἐπειδὴν ἄπαξ τις εἴπη ὅτι ἄπειροι
 10 ὄγκοι ἐν τινι ὑπάρχουσιν ἢ ὀπηλικοί οὖν, ἔστι νοῆσαι· πῶς
 τ' ἂν ἔτι τοῦτο πεπερασμένον εἴη τὸ μέγεθος; πηλικοί γάρ
 τινες δῆλον ὡς οἱ ἄπειροί εἰσιν ὄγκοι· καὶ οὗτοι [ἐξ ὧν]
 ὀπηλικοί ἂν ποτε ᾧσιν, ἄπειρον ἂν ᾗν καὶ τὸ μέγεθος. ἄκρον
 τε ἔχοντος τοῦ πεπερασμένου διαληπτόν, εἰ μὴ καὶ καθ' ἑαυτὸ
 15 θεωρητόν, οὐκ ἔστι μὴ οὐ καὶ τὸ ἐξῆς τούτου τοιοῦτον νοεῖν
 καὶ οὕτω κατὰ τὸ ἐξῆς εἰς τοῦμπροσθεν βαδίζοντα εἰς τὸ
 58 ἄπειρον ὑπάρχειν καὶ τὸ τοιοῦτον ἀφικνεῖσθαι τῇ ἐννοίᾳ. τό
 p. 17 τε ἐλάχιστον τὸ ἐν τῇ αἰσθήσει δεῖ κατανοεῖν ὅτι οὔτε τοι-
 οῦτόν ἐστιν οἶον τὸ τὰς μεταβάσεις ἔχον οὔτε πάντῃ πάντως
 20 ἀνόμοιον, ἀλλ' ἔχον μὲν τινα κοινότητα τῶν μεταβατῶν,
 διάληψιν δὲ μερῶν οὐκ ἔχον· ἀλλ' ὅταν διὰ τὴν τῆς κοινότη-

1 οὐδ' *Us.* 5 κἀν *Us.*: καὶ Ω 6 ἀθρόων B ἀτόμων F; scil.
 τῶν ἀθροισμάτων 8 γίνεσθαι *Mei.*: γενέσθαι Ω cf. p. 23, 20 |
 μηδ' ἐπὶ *Gass.*: μηδὲ Ω, v. *Arnim*, *Alm. d. k. Ak. d. Wiss.*
LVII (Wien 1907), p. 397 9 ὅπως *om.* F, *del. Giu.*, *Leop.*
δλωσ Schn. ἀπλῶς *Brieger* πῶς? 10 ἢ] οἱ *Us.* | πῶς τ'] ὅπως
Brieger, *Leop.* 11 πεπερασμένον τοῦτο F, Zf (-ων τοῦτο)
 12 οἱ *om.* FF³Zf | ἐξ ὧν *om.* B 13 ᾗν] εἴη *Lortzing* 14 ἔχοντος
Gass.: ἔχοντες Ω | τὸ ὑπὸ πεπερασμένου FF³ τὸ ὑποπεπερασμέ-
 νον Zf 15 θεωρητόν *Co Schn.* p. 70: θεωρητέον BPFZf | οὐ
om. FF³Zf 16 οὕτω PCoF²Zf τοῦτο BF¹ | βαδίζοντες CoF³
 βαδίζοντι *Us.* (+ τοῦτο *supra*) | εἰς τὸ <τὸ> ἄπειρον *Leop.*, *del.*
Ko. 17 καὶ τὸ τοιοῦτον *scri.* (cf. v. *Arnim* p. 400): κατὰ
 τοιοῦτον Ω κατὰ <τὸ> τοιοῦτον *Schn.* καὶ τοιοῦτον *Ko.* καὶ
 αὐτὸ τοῦτο v. *Arnim* καὶ αὐτὸ τοιοῦτον *Leop.* 19 πάντως
om. F πάντος Zf 20 μεταβατῶν *Schn.*, *Us.*: μεταβάντων Ω
 21 ὅταν *Cob.*: ὅτε Ω

τος προσεμφέρειαν οἰηθῶμεν διαλήψεσθαι τι αὐτοῦ, τὸ μὲν ἐπιτάδε, τὸ δὲ ἐπέκεινα, τὸ ἴσον ἡμῖν δεῖ προσπίπτειν. ἐξῆς τε θεωροῦμεν ταῦτα ἀπὸ τοῦ πρώτου καταρχόμενοι καὶ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ, οὐδὲ μέρεσι μερῶν ἀπτόμενα, ἀλλ' ἢ ἐν τῇ ιδιότητι τῇ ἐαυτῶν τὰ μεγέθη καταμετροῦντα, τὰ πλείω πλείον 5 καὶ τὰ ἐλάττω ἔλαττον. ταύτῃ τῇ ἀναλογίᾳ νομιστέον καὶ τὸ ἐν τῇ ἀτόμῳ ἐλάχιστον κεχρησθαι· μικρότητι γὰρ ἐκεῖνο δηλον 59 ὥς διαφέρει τοῦ κατὰ τὴν αἰσθησιν θεωρουμένου, ἀναλογία δὲ τῇ αὐτῇ κέχρηται. ἐπεὶ περ καὶ ὅτι μέγεθος ἔχει ἡ ἄτομος, κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀναλογίαν κατηγορήσαμεν, μικρόν τι μόνον 10 μακρὰν ἐκβαλόντες. ἔτι τε τὰ ἐλάχιστα καὶ ἀμερῇ πέρα εἴ νομίζειν τῶν μικρῶν τὸ καταμέτρημα ἐξ αὐτῶν πρώτων τοῖς μελίσσι καὶ ἐλάττωσι παρασκευάζοντα τῇ διὰ λόγον θεωρίᾳ ἐπὶ τῶν ἀοράτων. ἡ γὰρ κοινότης ἡ ὑπάρχουσα αὐτοῖς πρὸς τὰ ἁμετάβολα ἱκανὴ τὸ μέχρι τούτου συντελέσαι, συμφόρησιν δὲ 18 ἐκ τούτων κίνησιν ἐχόντων οὐχ οἷόν τε γίνεσθαι. 16

Καὶ μὴν καὶ τοῦ ἀπείρου ὥς μὲν ἀνωτάτω ἢ κατωτάτω οὐ 60 δεῖ κατηγορεῖν τὸ ἄνω ἢ κάτω. εἰς μέντοι τὸ ὑπὲρ κεφαλῆς, ὅθεν ἂν σιῶμεν, εἰς ἄπειρον ἄγειν ἔδν[†] μηδέποτε φανεῖσθαι τοῦτο ἡμῖν[†] ἢ τὸ ὑποκάτω τοῦ νοηθέντος εἰς ἄπειρον ἄμα 20 ἄνω τε εἶναι καὶ κάτω πρὸς τὸ αὐτό[†]. τοῦτο γὰρ ἀδύνατον διανοηθῆναι. ὥστε ἔστι μίαν λαβεῖν φορὰν τὴν ἄνω νοουμέ-

1 τι om. F 4 ἄπτομεν B¹ (ex μεν^α), Co ἄπτομεν P 9 κέχρηται Gass.: κεχρησθαι Q 10 τὴν <τῶν> ἐνταῦθα Us. | κατηγορήσομεν? 11 μακρὰν Us.: μακρόν Q | ἐκβαλόντες Us.: ἐκβάλ-
λόντες Q | ἀμερῇ v. Arnim: ἀμυγῇ Q 12 μικρῶν BP¹Co (?):
μακρῶν P³Zf μικρῶν F | de enuntiatī forma vid. Giu., Lucr. I
p. 69 | αὐτῶν Q, corr. Us. | πρώτον BFZf 18 post παρασκευ-
άζοντα Us. hiatus indicavit, quem sic expl. Ko.: <τῇ μὲν δι'
αἰσθησεως θεωρίᾳ ἐπὶ τῶν ὁρατῶν>, τῇ <δὲ> 15 μεταβατὰ
v. Arnim ἁμετάβολα Us. 16 <οὐκ> ἐχόντων Brieger, falso |
γίνεσθαι Schn.: γενέσθαι Q 17 ἢ κατωτάτω P(W)CoZf καὶ
κατ. BF(Q) | cf. ad locum Giu., Lucr. I 167 sq. 18 εἰς μέντοι P¹Co
ἴσμεν τοι B μέντοι FP³Zf | εἰς μέντοι . . . 21 αὐτό corrupta
19 σιῶμεν BP¹Co: τὸ μὲν FZf γε in mg. P³ | ἄγειν ὃν corrupta:
ἀγόμενον Schn. τείνον Us. ἄγειν <ἐξ>όν vel ἄγειν ὃν eodem
sensu Giu. | ὃν BPCo

νην εἰς ἄπειρον καὶ μίαν τὴν κάτω, ἃν καὶ μυριάκις πρὸς τοὺς πόδας τῶν ἐπάνω τὸ παρ' ἡμῶν φερόμενον <εἰς> τοὺς ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν τόπους ἀφικνῆται ἢ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶν ὑποκάτω τὸ παρ' ἡμῶν κάτω φερόμενον· ἢ γὰρ ὅλη φορὰ
 5 οὐδὲν ἦττον ἑκατέρα ἑκατέρῃ ἀντικειμένη ἐπ' ἄπειρον νοεῖται.

- 61 Καὶ μὴν καὶ ἰσοταχεῖς ἀναγκαῖον τὰς ἀτόμους εἶναι, ὅταν διὰ τοῦ κενοῦ εἰσφέρωνται μηθενὸς ἀντικόπτουτος. οὔτε γὰρ τὰ βαρέα θάττον οἰσθήσεται τῶν μικρῶν καὶ κούφων, ὅταν γε δὴ μηδὲν ἀπαντᾷ αὐτοῖς· οὔτε τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων,
 10 πάντα πόρον σύμμετρον ἔχοντα, ὅταν μηθὲν μηδὲ ἐκείνοις
 p. 19 ἀντικόπτῃ· οὐθ' ἢ ἄνω οὐθ' ἢ εἰς τὸ πλάγιον διὰ τῶν κρούσεων φορὰ, οὐθ' ἢ κάτω διὰ τῶν ἰδίων βαρῶν. ἐφ' ὅποσον γὰρ ἂν κατίσχη ἑκάτερον, ἐπὶ τοσοῦτον ἅμα νοήματι τὴν φορὰν σχήσει, ἕως ἀντικόψῃ ἢ ἔξωθεν ἢ ἐκ τοῦ ἰδίου βάρους πρὸς
 62 τὴν τοῦ πλήξαντος δύναμιν. Ἀλλὰ μὴν καὶ κατὰ τὰς συγκρι-
 16 σεις θάττων ἑτέρα ἑτέρας ῥηθήσεται τῶν ἀτόμων ἰσοταχῶν οὐσῶν, τῷ ἐφ' ἓνα τόπον φέρεσθαι τὰς ἐν τοῖς ἀθροίσμασιν ἀτόμους [καὶ] κατὰ τὸν ἐλάχιστον συνεχῇ χρόνον, εἰ <καὶ> μὴ ἐφ' ἓνα κατὰ τοὺς λόγῳ θεωρητοὺς χρόνους· ἀλλὰ πυκνὸν
 20 ἀντικόπτουσιν, ἕως ἂν ὑπὸ τὴν αἰσθησιν τὸ συνεχὲς τῆς φορᾶς γίνηται. τὸ γὰρ προσδοξαζόμενον περὶ τοῦ ἀοράτου,

2 <εἰς> add. Us. 5 οὐδὲν F | ἑκατέρῃ om. F Zf, expu. P^s 7 φέ-
 ρωνται Schn. p. 81 Brieger, at vid. Giu., Lucr. I p. 100, 2 | μηθε-
 νὸς B μηθενὸς ceteri 8 <μεγάλα καὶ> βαρέα prop. Us. | μικρῶν

καὶ del. Gass. 9 δὴ] δεῖ Z^sf | ἀπαντᾷ B ^[] ἀπαν P¹Co (ἀπαντα)
 F ἀπαντᾷ P^sZf | <βαρύτερον> τῶν μεγάλων Us. falso
 12 φορὰι P¹ | αἱ κάτω BF¹Co 18 ἑκατέρων Ω, corr. Us. | το-
 σοῦτων B τοσοῦτο F 14 σχήσειν B Zf | <ἂν τι> ἀντικόψῃ Us.
 15 μὴν καὶ] μηδὲ Z^sf μὴν οὐδὲ Hue. (Aldobr.) 16 <οὐ> θάτ-
 των Us. | θάττων Z^sf θάττον reliqui | οἰσθήσεται Kuehn
 17 τῷ] καὶ τὸ F τῷ <μὴ> Heinze G. G. A 1898, 265 18 καὶ prius
 del. Us. | τῶν ἐλαχίστων B PCoF ἐλαχίστων omisso artic. Zf, corr.
 Mei. | εἰ <καὶ> μὴ scri.: εἰ μὴ Ω ἢ μὴ Us. εἰ καὶ Heinze
 19 κατὰ . . . χρόνους in marg. infer. ut 'glossema' ad πυκνὸν ἀντι-
 κόπτουσιν colloc. Us., ante κατὰ ins. <καὶ ὅταν συνεχῇ ἔξωσι κίνη-
 σιν ἢ μὴ συνεχῇ> v. Arnim tradita accipiēns 20 ἀντικόπτουσιν
 Gass.: ἀντικόπτωσιν Ω cf. p. 4, 12 | τὸ sscr B^s 21 γίνηται Zf

ὥς ἄρα καὶ οἱ διὰ λόγου θεωρητοὶ χρόνοι τὸ συνεχὲς τῆς
φορᾶς ἔξουσιν, οὐκ ἀληθές ἐστιν ἐπὶ τῶν τοιούτων· ἐπεὶ τό
γε θεωρούμενον πᾶν ἢ κατ' ἐπιβολὴν λαμβανόμενον τῇ δια-
νόῃ ἀληθές ἐστι.

Μετὰ δὲ ταῦτα δεῖ συνορᾶν ἀναφέροντα ἐπὶ τὰς αἰσθήσεις 63
καὶ τὰ πάθη — οὕτω γὰρ ἡ βεβαιωτάτη πίστις ἔσται —, 6
ὅτι ἡ ψυχὴ σῶμά ἐστι λεπτομερὲς παρ' ὅλον τὸ ἄθροισμα
παρεσπαρμένον, προσεμφερέστατον δὲ πνεύματι θερμοῦ τινα p. 20
κρᾶσιν ἔχοντι καὶ πῇ μὲν τούτῳ προσεμφερές, πῇ δὲ τούτῳ
ἔστι δέ τι μέρος πολλὴν παραλλαγὴν εἰληφὸς τῇ λεπτομερείᾳ 10
καὶ αὐτῶν τούτων, συμπαθὲς δὲ τούτῳ μᾶλλον καὶ τῷ λοιπῷ
ἄθροισματι· τοῦτο δὲ πᾶν αἰ δυνάμεις τῆς ψυχῆς δηλοῦσι
καὶ τὰ πάθη καὶ αἰ εὐκίνησαι καὶ αἰ διανοήσεις καὶ ὧν
στερόμενοι θνήσκομεν. Καὶ μὴν καὶ ὅτι ἔχει ἡ ψυχὴ τῆς
αἰσθήσεως τὴν πλείστην αἰτίαν δεῖ κατέχειν· οὐ μὴν εἰλήφει 64
ἂν ταύτην, εἰ μὴ ὑπὸ τοῦ λοιποῦ ἄθροισματος ἐστεγάζεται 16
πῶς. τὸ δὲ λοιπὸν ἄθροισμα παρασκευάσαν ἐκείνη τὴν
αἰτίαν ταύτην μετέληφε καὶ αὐτὸ τοιούτου συμπτώματος
παρ' ἐκείνης, οὐ μέντοι πάντων ὧν ἐκείνη κέκτηται· διὸ
ἀπαλλαγείσης τῆς ψυχῆς οὐκ ἔχει τὴν αἴσθησιν. οὐ γὰρ αὐτὸ 20
ἐν ἑαυτῷ ταύτην ἐκέκτητο τὴν δύναμιν, ἀλλ' ἐτέρῳ ἅμα συγ-
γεγεννημένῳ αὐτῷ παρεσκεύαζεν, ὃ διὰ τῆς συντελεσθείσης

1 τὴν ψυχὴν φασὶ σῶμα λεπτομερὲς et quae sequuntur ex-
cerptis Φ 8 κατεσπαρμένον F | πνεύματι B¹Co Φ σπέρματι
F¹ γρ in mg. P³ σπέρματι τι Z 10 ἔστι δέ τι μέρος Woltjer: ἔστι
δὲ τὸ μέρος ΩΦ ἔτι δὲ τὸ μέρος Leop. ἔστι δὲ τὸ <γ> μέρος
Diels, nisi excidit mentio tertiae ex quattuor partibus animae,
τοῦ ἀερώδους (Croen., Rh. Mus. LXI, 415); cf. Lucr. III 241,
Aëtius p. 388, 11 Di. Dox. 11 τούτῳ 'haud scio an τούτῳ sit
pro διὰ τοῦτο' Schn. (Us.) | καὶ Ω ἢ Φ ut olim Car. Fr. Her-
mann, neque melius 12 δηλοῦσι (Aldobr.) Gass.: δῆλον Ω δη-
λονότι Φ δῆλον <ποιοῦσι> Brieger ἐδήλον Leop. 14 στερόμενοι
B¹F¹ in linea, Φ στερούμενοι Co Z f, P¹ et sscrib. P³ 16 μὴν] μὲν
Φ 17 παρασκευάσαι B | ἐκείνη B¹Co Φ om. F Z f 18 τοιούτο
(-τὸ B²) τοῦ B¹Co 21 ἕτερον ἅμα συγγεγεννημένον Us. sed v.
v. 17 sq. 22 αὐτὸ cod. H | ante δ in B duae litt. evanidae, δ om. Z f

περὶ αὐτὸ δυνάμειος κατὰ τὴν κίνησιν σύμπτωμα αἰσθητικὸν
 εὐθύς ἀποτελοῦν ἑαυτῷ ἀπεδίδου κατὰ τὴν δμούρησιν καὶ
^{p. 21}
⁶⁵ συμπαθείαν καὶ ἐκείνῳ, καθάπερ εἶπον. Διὸ δὴ καὶ ἐνυπάρ-
 χουσα ἡ ψυχὴ οὐδέποτε ἄλλου τινὸς μέρους ἀπηλλαγμένον
 5 ἀναισθητεῖ· ἀλλ' ἂν καὶ ταύτης ξυναπόληται τοῦ στεγάζον-
 τος λυθίντος εἴθ' ὅλου εἴτε καὶ μέρους τινός, εἴαν περ διαμένη,
 σφίξει τὴν αἴσθησιν. τὸ δὲ λοιπὸν ἄθροισμα διαμένον καὶ
 ὅλον καὶ κατὰ μέρος οὐκ ἔχει τὴν αἴσθησιν ἐκείνου ἀπηλ-
 λαγμένου, ὅσον ποτέ ἐστι τὸ συντεῖνον τῶν ἀτόμων πληθὸς
 10 εἰς τὴν τῆς ψυχῆς φύσιν. Καὶ μὴν καὶ λυομένου τοῦ ὅλου
 ἀθροίσματος ἡ ψυχὴ διασπείρεται καὶ οὐκέτι ἔχει τὰς αὐτὰς
 66 δυνάμεις οὐδὲ κινεῖται, ὥστε οὐδ' αἴσθησιν κέκτηται. οὐ γὰρ
 οἶόν τε νοεῖν αὐτὸ αἰσθανόμενον μὴ ἐν τούτῳ τῷ συστήματι
 καὶ ταῖς κινήσεσι ταύταις χρώμενον, ὅταν τὰ στεγάζοντα καὶ
 15 περιέχοντα μὴ τοιαῦτα ᾗ, ἐν οἷς νῦν οὕσα ἔχει ταύτας τὰς
 κινήσεις. Ἀλλὰ μὴν καὶ τόδε (λέγει ἐν ἄλλοις καὶ ἐξ ἀτόμων
 αὐτὴν συγκεῖσθαι λειοτάτων καὶ στρογγυλωτάτων, πολλῶ τινα
 διαφερουσῶν τῶν τοῦ πυρός· καὶ τὸ μὲν τι ἄλογον αὐτῆς, ὃ τῷ
 λοιπῷ παρεσπάρθαι σώματι· τὸ δὲ λογικὸν ἐν τῷ θάρακι, ὡς
 20 δῆλον ἐκ τε τῶν φόβων καὶ τῆς χαρᾶς. ὕπνον τε γίνεσθαι τῶν

1 αὐτὸ B²P Co F Φ αὐτῷ B¹Zf | δίνῃσιν FP³ (in mg. εἶχε κί-
 νησιν) δύνῃσιν Zf 3 καὶ (alt.) om. F, Φ sed loco contracto 4 τινὸς
 ἄλλου B 5 ἀναισθητεῖ(ν) Φ ἀναισθητεῖ iam Schn.: ἀναισθήσει
 B ἀναισθησία reliqui ἀναισθητήσιν Kuehn | ἀλλ' ἂν FP³ ἀλλὰ
 ἂν BP¹Co Zf ἀλλ' ἂν Φ | ταύτης Us.: ταύτη Ω αὕτη Φ, sic
 Mei. | ξυναπόληται PF ξυναπόλλνται B Co συνεξαπόληται Φ
 6 εἴθ' . . . τινὸς del. Brieger 7 σφίξει scri.: ὀξὺ Ω ὀξύνει Φ
 ἔξει Us., sed ἔχει habes 8. 11 | τὸ δὲ . . . 8 αἰσθησιν om. Zf
 8 καὶ κατὰ F Φ κατὰ B P Co καὶ Us. 10 λυομένου B διαλυο-
 μένον F 11 καὶ οὐκέτι] οὐθ' οὐκέτι B¹ οὐθ' οὐ exrunx. B² et
 in mg. pos. εἰδ' οὐ 12 κέκτηνται P¹Co Φ οὐ κέκτηται B
 13 αὐτὸ] τὸ Us. αὐτὴν et αἰσθανομένην, χρώμενην Mei., fort.
 recte cf. vs. 15 οὕσα | <ὄν> ἐν Us. 14 καὶ (pr.) om. FP³Zf
 16 Scholion recte denotavit Schn. 17 στρογγυλωτάτων B, P¹ ante
 corr., F 18 μὲν τι Φ, idem iam Cob.: μέντοι Ω 19 παρε-
 σπάρθαι Schn.: παρεσπάρθη B² παρεσπάρθαι B¹P Co f παρεσα-
 ρθαι Zf παρεσπαρτεται Φ cf. Aët. p. 390 Di. Dox. | θάρακι]
 σώματι Zf, γρ in mg. P³

τῆς ψυχῆς μερῶν τῶν παρ' ὅλην τὴν σύγκρισιν παρεσπαρμένων ἐγκατεχομένων ἢ διαφορομένων, εἴτα συμπιπτόντων τοῖς πορ-
γμοῖς. τό τε σπέρμα ἀφ' ὅλων τῶν σωμάτων φέρεσθαι.) γε δεῖ 67
προσκατανοεῖν, ὅτι τὸ ἀσώματον λέγομεν κατὰ τὴν πλείστην p. 22
ὁμίλιαν τοῦ ὀνόματος ἐπὶ τοῦ καθ' ἑαυτὸ νοηθέντος ἄν· 5
καθ' ἑαυτὸ δὲ οὐκ ἔστι νοῆσαι τὸ ἀσώματον πλὴν τοῦ κενοῦ.
τὸ δὲ κενὸν οὔτε ποιῆσαι οὔτε παθεῖν δύναται, ἀλλὰ κίνησιν
μόνον δι' ἑαυτοῦ τοῖς σώμασι παρέχεται. ὥστ' οἱ λέγοντες
ἀσώματον εἶναι τὴν ψυχὴν ματαιῶσιν. οὐθὲν γὰρ ἂν ἐδύ-
νατο ποιεῖν οὔτε πάσχειν, εἰ ἦν τοιαύτη· νῦν δ' ἐναργῶς 10
ἀμφοτέρω ταῦτα διαλαμβάνομεν περὶ τὴν ψυχὴν τὰ συμπτώ-
ματα. ταῦτα οὖν πάντα τὰ διαλογίσματα <τὰ> περὶ ψυχῆς 68
ἀνάγων τις ἐπὶ τὰ πάθη καὶ τὰς αἰσθήσεις, μνημονεύων τῶν
ἐν ἀρχῇ ῥηθέντων, ἱκανῶς κατόψεται τοῖς τύποις ἐμπεριειλημ-
μένα εἰς τὸ κατὰ μέρος ἀπὸ τούτων ἐξακριβοῦσθαι βεβαίως. 15
Ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ σχήματα καὶ τὰ χρώματα καὶ τὰ μεγέθη
καὶ τὰ βάρη καὶ ὅσα ἄλλα κατηγορεῖται σώματος ὥσανεὶ συμ-
βεβηκότα ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς ὁρατοῖς καὶ κατὰ τὴν αἰσθησιν
ἑαυτοῖς γνωστοῖς, οὐθ' ὥς καθ' ἑαυτὰς εἰσι φύσεις δοξαστέον p. 23

1 τῆς . . . τῶν om. Φ | παρεσπαρμένων <μερῶν τῆς ψυχῆς> Φ
2 εἴτα] ἢ Φ (ἦτε καὶ Gass.) | ἐμπιπτόντων F ἐκπιπτόντων Giu.
ad Lucr. IV 904sq. | ποργμοῖς BP¹Co 'πορμοῖς F ἐσπαρμένοις
Zf, γρ in mg. P³ σπορίμοις Φ πόροις Amb. ἐπεραιομοῖς Us.
3 γε δεῖ . . . 8 παρέχεται om. Φ 4 λέγομεν scri., cf. p. 20, 16.
21, 11 etc.: λέγει γὰρ Ω λέγω Schn. λέγω δὲ 'Eudocia' | λέγει
γὰρ . . . 5 ὁμίλιαν ut 'scholium' in mg. pos. Us., at cf. p. 20, 14.
<λέγεται> [λέγει . . . ὀνόματος] Heidel, hiatus scholio intruso
procreatum Lortzing explere studuit inserendo post τὸ ἀσώμα-
τον <οὐ δεῖ κατηγορεῖν τῆς ψυχῆς> 5 ἑαυτὸ ex ἑαυτ' F
ἑαυτὸν ceteri 6 ἑαυτὸν Zf | τὸ] τι Leop. | πλὴν <ἐπὶ> τοῦ Mei.
9 ματαιῶσιν BCoF ματαιαῶσιν ZfΦ ματᾶζουσιν Us. |
ἂν ἐδύνετο BCo ἀνεδύνετο P¹ 10 οὔτε Ω ἢ Φ 'fort. οὐδὲ'
Us. 11 διαλαμβάνομεν (Aldobr.) Mei.: διαλαμβάνει ΩΦ συμ-
βαίνει Us. | συμπτώματα: cessat Φ 12 τὰ ins Us. | περὶ ψυχῆς
om. Zf, del. Arndt 14 συμπεριελ. B 15 <καὶ τὰ> κατὰ μέρος
Us. <τὰ> x. μ. Gass. 17 βάρη Us.: βαρέα ἢ Ω | ὥσανεὶ συμ-
βεβηκότα P. Galesius: ὥς ἂν εἰς αὐτὰ βεβηκότα Ω 18 κατὰ
τὴν αἰσθησιν? 19 αὐτῶν P³ (Giu., Lucr. IV p. 318) αὐτὴν
Mei. σώματος Us., an ἡμῖν? cf. p. 21, 9sq. | γνωστά Us.

- 69 — οὐ γὰρ δυνατόν ἐπινοῆσαι τοῦτο — οὔτε ὅλως ὥς οὐκ εἰσὶν, οὔθ' ὥς ἕτερ' ἄττα προσυπάρχοντα τούτῳ ἀσώματα, οὔθ' ὥς μόρια τούτου, ἀλλ' ὥς τὸ ὅλον σῶμα καθόλου ἐκ τούτων πάντων τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἔχον ἀίδιον, οὐχ οἶον δὲ
 5 εἶναι συμπεφορημένον — ὥσπερ ὅταν ἐξ αὐτῶν τῶν ὄγκων μείζον ἄθροισμα συστήῃ ἥτοι τῶν πρώτων ἢ τῶν τοῦ ὅλου μεγεθῶν τοῦδε τινὸς ἐλαττόνων —, ἀλλὰ μόνον, ὥς λέγω, ἐκ τούτων ἀπάντων τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἔχον ἀίδιον. καὶ ἐπιβολὰς μὲν ἔχοντα ἰδίας πάντα ταῦτά ἐστι καὶ διαλήψεις, συμπαρα-
 10 κολουθοῦντος δὲ τοῦ ἀθρόου καὶ οὐθαμῇ ἀποσχιζομένου, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀθρόαν ἔννοιαν τοῦ σώματος κατηγορίαν εἰληφότος.
- 70 Καὶ μὴν καὶ τοῖς σώμασι συμπύπτει πολλάκις καὶ οὐκ ἀίδιον παρακολουθεῖν ὅτε' ἐν τοῖς ἀοράτοις καὶ οὔτε ἀσώματα¹. ὥστε δὴ κατὰ τὴν πλείστην φορὰν τούτῳ τῷ ὀνόματι χρώ-
 15 μενοι φανερὰ ποιοῦμεν τὰ συμπτώματα οὔτε τὴν τοῦ ὅλου φύσιν ἔχειν, ὃ συλλαβόντες κατὰ τὸ ἀθρόον σῶμα προσαγορεύομεν, οὔτε τὴν τῶν ἀίδιον παρακολουθούντων, ὧν ἄνευ σῶμα οὐ δυνατόν νοεῖσθαι. κατ' ἐπιβολὰς δ' ἂν τινες παρα-
^{p. 24} 71 κολουθοῦντος τοῦ ἀθρόου ἕκαστα προσαγορευθεῖη, ἀλλ' ὅτε
 20 δῆποτε ἕκαστα συμβαλίνοντα θεωρεῖται, οὐκ ἀίδιον τῶν συμπτωμάτων παρακολουθούντων. καὶ οὐκ ἐξελάτεον ἐκ τοῦ ὄντος ταύτην τὴν ἐνάργειαν, ὅτι οὐκ ἔχει τὴν τοῦ ὅλου φύσιν ὃ συμβαίνει ὃ δὴ καὶ σῶμα προσαγορεύομεν, οὐδὲ τὴν τῶν

2 οὔθ' ὥς Gass.: ὥς οὔθ' Ω | ἕτερ' ἄττα Us.: ἕτερα τὰ Ω ἕτερα τινὰ Mei. 3 ἐκ (Aldobr.) Gass.: μὲν Ω μὲν <ἐκ> Mei.

4 οἶον δὲ Schn.: οἶον τ' (τε B) Ω 5 -μένων B¹Co | ὄγκων] οἰκῶν B¹P¹Co 7 μεγεθῶν] μερῶν Schn. 10 οὐθαμῇ F¹P¹Z(f) | ἀποσχιζόμενα et 11 εἰληφότα Us. 12 παρακολουθεῖ B | *hiatum notavit Us.: sunt reliquiae tantum definitionis Eventorum similis definitioni Coniunctorum* p. 19, 16sq. 16 ἔχει FZ¹f | ὃ FZ¹ δν PCo ἦν in lacuna B² 17 ἀίδιον Ω, corr. Mei. 19 *hiatum ante ἀλλ' ὅτε (sic) signif. Us.; sed Ep. dicere videtur: secundum perceptiones rei universae subsequenter eventa nomen accipiunt, sed tum cum singula eventa ipsa evenire constat, quia eventa perpetuo rebus non inhaerent* 20 ἀίδιον Ω: corr. Mei. 22 ὃ F¹Z¹f ὃ B δ PCoF¹

αἰδίων παρακολουθούντων, οὐδ' αὖ καθ' αὐτὰ νομιστέον — οὐδὲ γὰρ τοῦτο διανοητὸν οὔτ' ἐπὶ τούτων οὔτ' ἐπὶ τῶν αἰδίων συμβεβηκότων —, ἀλλ' ὅπερ καὶ φαίνεται, συμπτώματα πάντα τὰ τοιαῦτα νομιστέον, καὶ οὐκ αἰδίων παρακολουθούντα οὐδ' αὖ φύσεως καθ' ἑαυτὰ τάγμα ἔχοντα, ἀλλ' ὃν τρόπον αὐτῇ ἢ αἰσθησις τὴν ιδιότητα ποιεῖ, θεωρεῖται.

Καὶ μὴν καὶ τόδε γε δεῖ προσκατανοῆσαι σφοδρῶς· τὸν 72 γὰρ δὴ χρόνον οὐ ζητεῖτον ὥσπερ καὶ τὰ λοιπά, ὅσα ἐν ὑποκειμένῳ ζητοῦμεν ἀνάγοντες ἐπὶ τὰς βλεπομένας παρ' ἡμῖν αὐτοῖς προλήψεις, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἐνάργημα, καθ' ὃ τὸν πολὺν 10 ἢ ὀλίγον χρόνον ἀναφωνοῦμεν, συγγενικῶς τοῦτο περιφέρουτες, ἀναλογιστέον. καὶ οὔτε διαλέκτους ὥς βελτίους μεταληπτέον, ἀλλ' αὐταῖς ταῖς ὑπαρχούσαις κατ' αὐτοῦ χρηστέον, p. 25 οὔτε ἄλλο τι κατ' αὐτοῦ κατηγορητέον, ὥς τὴν αὐτὴν οὐσίαν ἔχοντος τῷ ἰδιώματι τούτῳ — καὶ γὰρ τοῦτο ποιοῦσιν τινες —, 15 ἀλλὰ μόνον ὃ συμπλέκομεν τὸ ἴδιον τοῦτο καὶ παραμετροῦμεν, μάλιστα ἐπιλογιστέον. καὶ γὰρ τοῦτο οὐκ ἀποδεξέως προσδεῖται 73 ἀλλ' ἐπιλογισμοῦ, ὅτι ταῖς ἡμέραις καὶ ταῖς νυξὶ συμπλέκομεν καὶ τοῖς τούτων μέρεσιν, ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς πάθεσι καὶ ταῖς ἀπαθείαις, καὶ κινήσεσι καὶ στάσεσιν, ἴδιόν τι σύμπτωμα περὶ 20 ταῦτα πάλιν αὐτὸ τοῦτο ἐννοοῦντες, καθ' ὃ χρόνον ὀνομάζομεν. (φησὶ δὲ τοῦτο καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ Περὶ φύσεως καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ ἐπιτομῇ.)

Ἐπὶ τε τοῖς προειρημένοις τοὺς κόσμους δεῖ καὶ πᾶσαν

1 αἰδίων PCo αἰδίῳ BZf αἰδίῳ οὐδὲ τὴν τὸν αἰδίων F | παρακολουθοῦν BF¹Co 2 διανοητέον Ω, corr. Bernays | οὔτ' (alt.) FZf οὐδ' BFCo | αἰδίῳ BFZf 4 τὰ τοιαῦτα scri., cf. p. 20, 9; τὰ σώματα Ω σώματος Us. ταῦτα σώματος Leop., defendit Pascal, Studi su Lucr. p. 25sq. 6 <δῆλον> ποιεῖ Croen. | θεωρούμενα Ko. θεωρητέον Us. 7 τόδε δεῖ F τό γε δὴ Zf 10 προσλήψεις B 11 ἐπιφέροντες Us. 12 διαλέκτου P¹Co, Kuehn 13 καθ' αὐτοῦ BF¹Co 14 καθ' αὐτοῦ BFCo (-αὐ-) F καθ' αὐτοῦ Zf, corr. Gass. 15 ἔχοντος] ἔχον Us. 16 ὃ B (ex ὃ), P²CoF: δ P¹ ὡς Zf, γρ in mg. P³ 20 post σύμπτωμα interp. Tescari 21 πάλιν] πάντα Us., cf. Sext. adv. dogm. IV 219 22 τῇ β FZf 23 τοῦ κόσμου B

σύγκρισιν πεπερασμένην τὸ ὁμοειδὲς τοῖς θεωρουμένοις πυκνῶς ἔχουσαν νομίζειν γεγονέναι ἀπὸ τοῦ ἀπείρου, πάντων τούτων ἐκ συστροφῶν ἰδίων ἀποκεκριμένων καὶ μειζόνων καὶ ἐλατόνων· καὶ πάλιν διαλύεσθαι πάντα, τὰ μὲν θάττον, τὰ δὲ βραδύτερον, καὶ τὰ μὲν ὑπὸ τῶν τοιῶνδε, τὰ δὲ ὑπὸ τῶν τοιῶνδε τοῦτο πάσχοντα. δῆλον οὖν ὥς καὶ * * (<καὶ ἐν τῇ . . . Περὶ φύσεως> φθαρτοὺς φησι τοὺς κόσμους, μεταβαλλόντων τῶν μερῶν. καὶ ἐν ἄλλοις, τὴν γῆν τῷ ἀέρι ἐποχεῖσθαι.) "Ἐτι δὲ p. 26 τοὺς κόσμους οὔτε ἐξ ἀνάγκης δεῖ νομίζειν ἓνα σχηματισμὸν 10 ἔχοντας, ἀλλὰ * * (καὶ διαφόρους αὐτοὺς ἐν τῇ ἰβ' Περὶ φύσεως φησιν· οὓς μὲν γὰρ σφαιροειδεῖς, καὶ ὠοειδεῖς ἄλλους, καὶ ἀλλοιοσχήμονας ἑτέρους· οὐ μέντοι πᾶν σχῆμα ἔχειν. οὐδὲ ζῷα εἶναι ἀποκριθέντα ἀπὸ τοῦ ἀπείρου.) * * οὐδὲ γὰρ ἂν ἀποδείξειεν οὐδεὶς, ὥς <ἐν> μὲν τῷ τοιούτῳ καὶ οὐκ ἂν ἐμπεριε- 15 λήφθῃ τὰ τοιαῦτα σπέρματα, ἐξ ὧν ζῷα τε καὶ φυτὰ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα <τὰ> θεωρούμενα συνίσταται, ἐν δὲ τῷ τοιούτῳ οὐκ ἂν ἐδυνήθῃ. (ὡσαύτως δὲ καὶ ἐντραφήναι.) τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ γῆς νομιστέον * *

1 ὁμοειδὲς BZf ὁμοιοειδὲς PCoF 4 πάλιν] πάντα F 5 ὑπὸ τοιῶνδε priore l. F | ὑπὸ τοιῶνδε altero l. CoFP³ ὑπὸ τῶνδε Zf 6 τοῦτο σχοα (σχόα B²Q) BP¹ (= WQ) τοῦτο σχεῖν Co πάσχοντα * F πάσχοντα P³Zf, corr. cod. H², Ste. | ἄδηλον P³Zf (sed in mg. P³ γρ δῆλον ὅπερ καὶ κάλλιον) 6 sq. naturam corruptelae huius loci perspex. Woltjer, *Lucr. phil.* p. 111, Brieger, *Epikurs Brief* p. 14; δῆλον οὖν ὥς καὶ scholio adnectit Us. | inserui Briegerum secutus; καὶ φθαρτοὺς BPCo καὶ * φθαρτας (-τος et -τ' F²) F καὶ ἀφθάρτους Zf 7 τὸν (τοὺς sscr. F²) κόσμον F 8 cf. fragm. Herc. libri XI Π. φύσεως | ἔτι δὲ καὶ FZf ἔτι τε Arndt 10 περὶ φύσεως (C. Fr. Hermann) Brieger: περὶ αὐτοῦ BP¹Co περὶ τούτου FZf γρ P³ περὶ <φύσεως> αὐτὸς Us. 12 ἔχεται B | οὐ μέντοι . . . 13 ἀπείρου Us. scholiastae dat, recte (cf. *Lucr. V 115sq.*), verba epistulae esse susp. Brieger, *Diels* apud Arndt, *Em. Ep.* p. 21 (πάσχοντα, ἔτι δὲ καὶ τοὺς κόσμους, <οὓς> οὔτε . . . ἔχοντας οὐ μέντοι πᾶν σχῆμα ἔχειν οὐδὲ ζῷα . . . ἀπείρου) 13 ante οὐδὲ desunt qualia apud *Lucr. II 1075sq. leguntur* 14 ἐν ins. Us. ὥς ἐν τῷ Gass. | καὶ <ἐμπεριελήφθῃ ἂν καὶ> οὐκ Lortzing | καὶ οὐκ ἂν] κόσμῳ Mei. 16 τὰ ins. Schn. 18 putandum est <species animalium et plantarum semper easdem existere>

Ἄλλα μὴν ὑποληπτέον καὶ τὴν φύσιν πολλὰ καὶ παντοῖα 75
 ὑπὸ αὐτῶν τῶν πραγμάτων διδαχθῆναι τε καὶ ἀναγκασθῆναι, p. 27
 τὸν δὲ λογισμὸν τὰ ὑπὸ ταύτης παρεγγυηθέντα ὕστερον ἐπα-
 κριβοῦν καὶ προσεξευρίσκειν ἐν μὲν τισι θᾶττον, ἐν δὲ τισι
 βραδύτερον καὶ ἐν μὲν τισι περιόδοις καὶ χρόνοις [ἀπὸ τῶν 5
 ἀπὸ τοῦ ἀπείρου] <κατὰ μείζους ἐπιδόσεις>, ἐν δὲ τισι κατ'
 ἐλάττους. Ὅθεν καὶ τὰ ὀνόματα ἐξ ἀρχῆς μὴ θέσει γενέσθαι,
 ἀλλ' αὐτὰς τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων καθ' ἕκαστα ἔθνη ἴδια
 πασχούσας πάθη καὶ ἴδια λαμβανούσας φαντάσματα ἰδίως τὸν
 ἄερα ἐκπέμπειν στελλόμενον ὅφ' ἐκάστων τῶν παθῶν καὶ τῶν 10
 φαντασμάτων, ὥς ἂν ποτε καὶ ἡ παρὰ τοὺς τόπους τῶν
 ἔθνων διαφορὰ ἢ ὕστερον δὲ κοινῶς καθ' ἕκαστα ἔθνη τὰ 76
 ἴδια τεθῆναι πρὸς τὸ τὰς δηλώσεις ἦττον ἀμφιβόλους γενέσθαι
 ἀλλήλοις καὶ συντομωτέρας δηλουμένας· τινὰ δὲ καὶ οὐ συνο-
 ρώμενα πράγματα εἰσφέροντας τοὺς συνειδότας παρεγγυῆσαι 15
 τινας φθόγγους τοὺς ἀναγκασθέντας ἀναφωνῆσαι, τοὺς δὲ τῷ
 λογισμῷ ἐλομένους κατὰ τὴν πλείστην αἰτίαν οὕτως ἐρμηνεύσαι.

Καὶ μὴν ἐν τοῖς μετεώροις φορὰν καὶ τροπὴν καὶ ἔκλειψιν
 καὶ ἀνατολὴν καὶ δύσιν καὶ τὰ σύστοιχα τούτοις μήτε λει- p. 28
 τουργοῦντός τινος νομίζειν δεῖ γίνεσθαι καὶ διατάττοντος ἢ 20
 διατάξαντος καὶ ἅμα τὴν πᾶσαν μακαριότητα ἔχοντος μετὰ
 ἀφθαρσίας — οὐ γὰρ συμφωνοῦσι πραγματεῖαι καὶ φροντίδες 77
 καὶ ὄργαι καὶ χάριτες μακαριότητι, ἀλλ' ἐν ἀσθενείᾳ καὶ φόβῳ

2 ὑπὸ τῶν αὐτῶν F ὑπὸ τῶν αὐτῶν τῶν CoZf 3 καὶ ὕστερον
 FP³Zf 5 ἀπὸ . . . 6 ἀπείρου *delevi*, 'Glossema' Us.: *libr. ad*
p. 22, 13 aberravisse videtur; lacunam expl. Leop. μείζους λαμβά-
νειν ἐπιδόσεις Us. | ἀπὸ τῶν] ἀποτομὴν Us. cf. p. 29, 8 6 ἀπὸ
τοῦ om. F | κατ' Us. 10 ὅφ' BP¹Co 12 ἢ Us.: εἴη Ω
13 γίνεσθαι? 14 ἀλλήλοις Mei.: ἀλλήλαις BPCoZf ἀλλήλους F |
συντομωτέρας B συντομωτέρας PCo 16 τοὺς (pr.) del. Us. <καὶ>
τοὺς <μὲν> Gass. <ὦν> τοὺς <μὲν> Mei. τοὺς <μὲν> Giu.,
Lucr. v. i p. 276; nihil mutandum 17 ἐπομένους Schn. | αἰτίαν]
φαντασίαν Us. ὁμιλίαν Leop. 18 καὶ μὴν <καὶ τὴν> Us., sed
cf. Arndt, Em. Ep. p. 21 sqq. 20 γίνεσθαι Mei.: γενέσθαι Ω |
ἢ διατάξαντος BPCoF ἢ διατάξαντος Zf del. Mei., cf. Sent. XVI
23 καὶ χάριτες καὶ BP¹Co καὶ χάριτες τῇ Cob. | ἀλλ' ἐν P¹Co
ἀλλὰ ἐν B ἄλλ' FP³Zf

καὶ προσδεήσει τῶν πλησίον ταῦτα γίνεται —, μήτε αὖ πῦρ
 ἄμα ὄντα συνεστραμμένον τὴν μακαριότητα κεκτημένα κατὰ
 βούλησιν τὰς κινήσεις ταύτας λαμβάνειν· ἀλλὰ πᾶν τὸ σέμνωμα
 τηρεῖν κατὰ πάντα ὀνόματα φερόμενα ἐπὶ τὰς τοιαύτας ἐν-
 5 νοίας, ἐὰν μὴδὲν ὑπεναντίον ἐξ αὐτῶν τῷ σεμνώματι δόξη·
 εἰ δὲ μὴ, τὸν μέγιστον τάραχον ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῇ ἢ ὑπεναν-
 τιότης παρασκευάσει. ὅθεν δὴ κατὰ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἐναπολήψεις
 τῶν συστροφῶν τούτων ἐν τῇ τοῦ κόσμου γενέσει δεῖ δοξάζειν
 καὶ τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ περίοδον συντελεῖσθαι.

- 78 Καὶ μὴν καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν κυριωτάτων αἰτίαν ἐξακρι-
 11 βῶσαι φυσιολογίας ἔργον εἶναι δεῖ νομίζειν, καὶ τὸ μακά-
 ριον ἐν τῇ περὶ μετεώρων γνώσει ἐνταῦθα πεπτωκέναι καὶ
 ἐν τῷ τίνες φύσεις αἱ θεωρούμεναι κατὰ τὰ μετέωρα ταυτί,
 p. 29 καὶ ὅσα συγγενῇ πρὸς τὴν εἰς τοῦτο ἀκρίβειαν· ἔτι τε οὐ
 15 τὸ πλεοναχῶς ἐν τοῖς τοιούτοις εἶναι καὶ τὸ ἐνδεχόμενον
 καὶ ἄλλως πως ἔχειν, ἀλλ' ἀπλῶς μὴ εἶναι ἐν ἀφθάρτῳ
 καὶ μακαρίᾳ φύσει τῶν διάκρισιν ὑποβαλλόντων ἢ τάραχον
 μὴθέν. καὶ τοῦτο καταλαβεῖν τῇ διανοίᾳ ἔστιν ἀπλῶς εἶναι·

1 πλησίον BZ 1 . . . 3 Achilles, *De sphaera* 13 p. 40 Maass |
 αὖ πῦρ ἄμα ὄντα P³Zf αὖ πυρὰ μαρον τα P¹ αὖ πύραμα· ὄντα
 Co λυπυρὰ μα οντα B¹ λυπυρὰ ἄμα ὄντα B² αὖ πῦρ ὄντα F
 αὖ πυρὸς ἀνάμματα Us. ὄντα scil. τὰ μετέωρα cf. Arndt l. l.
 2 συνεστραμμένον Zf συνεστραμμένα Steph. -μένου Us. | μακα-
 ριο(ω P)τάτην BP¹(Q), Co? 3 τὸ τοῦ σεμνώματος τήρημα dicit
 Plotina Aug. in epist. ad Epicureos data Jahresh. d. öst. a. Inst.
 II, 272 (Ditt. Syll.³ 834) 4 τηρεῖν scil. δεῖ | τηρεῖν, . . . φερό-
 μενον Us. 5 ἐὰν ἴνα Us. | μὴδὲν Mei.: μὴδ' Ω | ὑπεναντίον Mei.
 ὑπ'ἐναντίας BP¹Co ὑπεναντία FP³f ὑπεναντίας Z ὑπεναντία
 <γένονται> Gass., Us. | ἐξ αὐτῶν scil. τῶν ὀνομάτων | δόξη
 Mei.: δόξαι Ω, Us. 6 αὐτῇ ἢ PCo αὐτῇ ἢ B αὐτῇ ἢ F (?)
 αὐτῇ Zf 7 κατὰ Mei.: καὶ Ω 8 γενέσει| συστάσει FZf 10 <τὸ>
 τὴν Us. 12 ἐν . . . γνώσει tamquam glossema ad ἐνταῦθα
 eiecit Us., sed cf. p. 25, 3 13 τινὰς BPCoFZ¹, corr. Z³f |
 [τ']αὐτ[ί]κα B[]m³ ταυτί ex ταυτίκα P ut vid. 14 συγγενῇ
 <τούτοις συντείνει> Ko. συντείνει Us. | τοῦτο 'h. e.: τὸ μακά-
 ριον' Us. τούτων B | οὐ καὶ Mei. 15 ἐνδεχόμενον Schn.:
 ἐνδεχομένω B ἐνδεχομένως PCoF ἐνδεχομένας Zf

τὸ δ' ἐν τῇ ἱστορίᾳ πεπτωκὸς τῆς δύσεως καὶ ἀνατολῆς καὶ 79
τροπῆς καὶ ἐκλείψεως καὶ ὅσα συγγενῇ τούτοις μῆθ' ἐν ἔτι
πρὸς τὸ μακάριον τῆς γνώσεως συντείνειν, ἀλλ' ὁμοίως τοὺς
φόβους ἔχειν τοὺς ταῦτα κατειδότας, τίνες δ' αἱ φύσεις ἀγνο-
οῦντας καὶ τίνες αἱ κυριώταται αἰτίαι, καὶ εἰ μὴ προσήδεσαν 5
ταῦτα· τάχα δὲ καὶ πλείους, ὅταν τὸ θάμβος ἐκ τῆς τούτων
προσκατανοήσεως μὴ δύνῃται τὴν λύσιν λαμβάνειν κατὰ τὴν
περὶ τῶν κυριωτάτων οἰκονομίαν. διὸ δὴ καὶ πλείους αἰτίας
εὐρίσκομεν τροπῶν καὶ δύσεων καὶ ἀνατολῶν καὶ ἐκλείψεων
καὶ τῶν τοιουτοτρόπων ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς κατὰ μέρος γινο- 10
μένοις, καὶ οὐ δεῖ νομίζειν τὴν ὑπὲρ τούτων χρεῖαν ἀκριβείαν 80
μὴ ἀπειληφέναι, ὅση πρὸς τὸ ἀτάραχον καὶ μακάριον ἡμῶν
συντείνει. ὥστε παραθεωροῦντας ποσαχῶς παρ' ἡμῖν τὸ ὅμοιον
γίνεται, αἰτιολογητέον ὑπὲρ τε τῶν μετεώρων καὶ παντὸς τοῦ
ἀδήλου, καταφρονοῦντας τῶν οὔτε <τὸ> μοναχῶς ἔχον ἢ γι- p. 30
νόμενον γνωρίζοντων οὔτε τὸ πλεοναχῶς συμβαῖνον, τὴν ἐκ 16
τῶν ἀποστημάτων φαντασίαν παριδόντων, ἔτι τε ἀγνοούντων
καὶ ἐν ποίοις οὐκ ἔστιν ἀταρακτῆσαι <καὶ ἐν ποίοις ὁμοίως
ἀταρακτῆσαι>. ἂν οὖν οἴωμεθα καὶ ὧδί πως ἐνδεχόμενον
αὐτὸ γίνεσθαι [καὶ ἐν ποίοις ὁμοίως ἀταρακτῆσαι], αὐτὸ τὸ 20
ὅτι πλεοναχῶς γίνεται γνωρίζοντες, ὥσπερ κἂν ὅτι ὧδί πως
γίνεται εἰδῶμεν, ἀταρακτῆσομεν. Ἐπὶ δὲ τούτοις ὅλως ἅπασιν 81

8 τὰς γνώσεις Us., qui etiam 1 τοῦ . . . πεπτωκότος propo-
suit, praeferretur τὴν γνώσιν, sed cf. p. 24, 12 4 κατειδόμενος Us.
cf. p. 53, 17. 55, 14. 57, 1: κατειδόμενος (καταδιδόμενος B) Ω | δ' αἱ
B δὲ αἱ FZf δὲ PCo 5 προσήδεσαν BPCoF (?) προσήδησαν Zf,
corr. Hue., Croen. (MGH 210) 6 τάχα δὲ] τὰ χαλεπὰ F¹P²Zf
7 κατὰ Gass.: καὶ Ω 8 κἂν πλείους αἰτίας εὐρίσκωμεν et 11 ἥν
pro ἢ Us. 10 τῶν τοιούτων τρόπων (τροπῶν F²Zf) Ω, corr.
Mei. 11 καὶ Mei.: ἢ Ω 15 οὔτε τὸ Gass.: οὐδὲ BPFZf
οὐδὲν Co 16 τὴν <τ'> Us. <κατὰ> τὴν Mei. <τῶν> τὴν Ko.;
nihil mutandum est 17 παριδόντων Us.: παραδιδόντων Ω
18 καὶ . . . 19 ἀταρακτῆσαι ex vs. 20 huc transposui 19 ἂν οὖν . . .
20 ἀταρακτῆσαι om. B 20 ἐν ποίοις F¹Co ἐφ' οἷσις F²P²Zf
21 κἂν [ὅτι κἂν ὧδί πως] F¹ 22 γίνονται BPF¹Co | ὅλως BPCo.
ὅλοις F(Q), om. Zf

ἐκεῖνο δεῖ κατανοεῖν, ὅτι τάραχος ὁ κυριώτατος ταῖς ἀνθρω-
πίναις ψυχαῖς γίνεταί ἐν τῷ ταῦτά μακάριά τε δοξάζειν <εἶναι>
καὶ ἄφθαρτα καὶ ὑπεναντίας ἔχειν τούτοις ἅμα βουλήσεις καὶ
πράξεις καὶ αἰτίαι, καὶ ἐν τῷ αἰώνιον τι δεινὸν ἢ προσδοκᾶν
5 ἢ ὑποπτεῦν κατὰ τοὺς μύθους, εἴτε καὶ αὐτὴν τὴν ἀναισθη-
σίαν τὴν ἐν τῷ τεθνάναι φοβουμένους ὥσπερ οὖσαν κατ'
αὐτούς, καὶ ἐν τῷ μὴ δόξαις ταῦτα πάσχειν ἀλλ' ἀλόγῳ γέ-
τινι παραστάσει, ὅθεν μὴ ὀρρίζοντας τὸ δεινὸν τὴν ἴσῃν ἢ καὶ
82 ἐπιτεταμένην ταραχὴν λαμβάνειν τῷ εἰ καὶ ἐδόξαζον ταῦτα· ἢ
p. 31 δὲ ἀταραξία τῷ τούτων πάντων ἀπολελύσθαι καὶ συνεχῇ μὴ-
11 μὴν ἔχειν τῶν ὅλων καὶ κυριωτάτων. Ὅθεν τοῖς πάθεσι
προσεκτέον τοῖς παροῦσι καὶ ταῖς αἰσθήσεσι, κατὰ μὲν τὸ
κοινὸν ταῖς κοιναῖς, κατὰ δὲ τὸ ἴδιον ταῖς ἰδίαις, καὶ πάσῃ
τῇ παρούσῃ καθ' ἕκαστον τῶν κριτηρίων ἐναργεῖα. ἂν γὰρ
15 τούτοις προσέχωμεν, τὸ ὅθεν ὁ τάραχος καὶ ὁ φόβος ἐγίνετο
ἐξαιτιολογήσομεν ὀρθῶς καὶ ἀπολύσομεν, ὑπὲρ τε μετεώρων
αἰτιολογοῦντες καὶ τῶν λοιπῶν τῶν αἰε παρεμπιπτόντων, ὅσα
φοβεῖ τοὺς λοιποὺς ἐσχάτως.

Ταῦτά σοι, ὦ Ἡρόδοτε, ἔστι κεφαλαιωδέστατα ὑπὲρ τῆς
8B τῶν ὅλων φύσεως ἐπιτεταμμένα· ὥστ' ἐὰν γένηται οὗτος ὁ
21 λόγος δυνατὸς κατασχεθεῖς μετ' ἀκριβείας, οἶμαι, ἐὰν μὴ
καὶ πρὸς ἅπαντα βαδίσῃ τις τῶν κατὰ μέρος ἀκριβομάτων,
ἀσύμβλητον αὐτὸν πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους ἀδρότητα

1 τάραχος <μὲν>? Us. 2 ταῦτά scri.: ταῦτα Ω | εἶναι ins.
(Gass.), Us. 3 τούτοις] ταύτας F τούτω Us. | ἅμα transp. post
βουλήσεις FZf 4 ἢ scri.: καὶ Ω αἰε Us. 5 ἢ B¹Co καὶ
FZf, γρ in mg. P³ | καὶ αὐτὴν Cas.: κατὰ ταύτην Ω 6 τὴν ἐν]
τῇ ἐν P¹ τῇ ἐν Co [τί] ἐν B [] m² | κατ' αὐτούς Cas.: καὶ
αὐτούς Ω 9 τῷ BZf τὸ PCoF | εἰκάλως δοξάζοντι Us.
10 τῷ Us.: τὸ Ω 11 πάθεσι Bonnet, Us.: πᾶσι Ω 12 καὶ ταῖς
αἰσθήσεσι om. F¹Zf, suppl. F² 17 καὶ ὅσα FP³Zf 18 λοιποὺς
<ἀνθρώπους> Mei. 19 κεφαλαιο(ω P³)δέστερα FZf, γρ in
mg. P³ 20 ἐπιτεταγμένα B | ὥστ' ἐὰν γένηται Us.: ὥστε ἂν
γένοιτο Ω | δυνατὸς ὁ λόγος οὗτος pos. F 21 κατασχεθεῖς Gass.,
Us.: κατασχεθῇ Ω <ἐὰν> κατασχεθῇ Kuehn κατασχεθῆναι Bocke-
mueller 22 καὶ om. FZf, del. P³ 23 ἀσύγκριτον FZf, γρ in
mg. P³ | αὐτὸ B

λήψεσθαι. καὶ γὰρ καὶ καθαρά ἀφ' ἑαυτοῦ ποιήσει πολλὰ τῶν κατὰ μέρος ἐξακριβουμένων κατὰ τὴν ὅλην πραγματείαν ἡμῖν, καὶ αὐτὰ ταῦτα ἐν μνήμῃ τιθέμενα συνεχῶς βοηθήσει. τοιαῦτα γὰρ ἔστιν, ὥστε καὶ τοὺς κατὰ μέρος ἤδη ἐξακριβοῦντας ἱκανῶς ἢ καὶ τελείως, εἰς τὰς τοιαύτας ἀναλύοντας p. 32 ἐπιβολὰς τὰς πλείστας τῶν περιουσιῶν ὑπὲρ τῆς ὅλης φύσεως 6 ποιῆσθαι· ὅσοι δὲ μὴ παντελῶς αὐτῶν τῶν ἀποτελουμένων εἰσὶν, ἐκ τούτων καὶ κατὰ τὸν ἄνευ φθόγγων τρόπον τὴν ἅμα νοήματι περίοδον τῶν κυριωτάτων πρὸς γαληνισμόν ποιοῦνται.

10

EPISTULA SECUNDA AD PYTHOCLEM

Ἐπίκουρος Πυθοκλεῖ χαίρειν.

p. 35

Ἦνεγκέ μοι Κλέων ἐπιστολὴν παρὰ σοῦ, ἐν ᾗ φιλοφρονοῦ- 84
μενός τε περὶ ἡμᾶς διετελεῖς ἀξίως τῆς ἡμετέρας περὶ σεαυτὸν
σπουδῆς, καὶ οὐκ ἀπιθάνως ἐπειρῶ μνημονεύειν τῶν εἰς μα- 15
κάριον βίον συντεινόντων διαλογισμῶν, ἐδέου τε σεαυτῷ περὶ
τῶν μετεώρων σύντομον καὶ εὐπερίγραφον διαλογισμὸν ἀπο-
στεῖλαι, ἵνα ῥαδίως μνημονεύῃς· τὰ γὰρ ἐν ἄλλοις ἡμῖν γε-
γραμμένα δυσμνημόνευτα εἶναι, καίτοι, ὥς ἔφης, συνεχῶς
αὐτὰ βαστάξεις. ἡμεῖς δὲ ἡδέως τέ σου τὴν δέησιν ἀπεδεξά- 20
μεθα καὶ ἐλπίσιν ἡδέαις συνεσχέθημεν. γράψαντες οὖν τὰ 85
λοιπὰ πάντα συντελοῦμεν ἅπερ ἡξίωσας πολλοῖς καὶ ἄλλοις

1 καθαρὰ Gass.: καθαρὰν Ω 2 ἐξακριβουμένων Gass.: ἐξακρι-
βούμενος BF Co F (τοῖς κ. μ.) ἐξακριβουμένοις Z1 ἐξηκριβωμένων
Mei. 4 τοὺς <τὰ> κατὰ μέρος Mei., sed cf. p. 19, 15 5 τελείως
εἰς] τελειώσεις P¹ τελείως B¹ τελῶς εἰς Diels, Philod. Über die
Götter A p. 93 7 ὅσοι . . . 8 κατὰ τὸν ἄν/ om. B 7 ὅσοι cod. H
(sec. Us.) Gass.: ὅσα libri mei | ἀποτελειωμένων Schn., Diels cf.
p. 3, 16 8 εἰσὶν, ἐκ τούτων Kuehn εἰσὶν, ἐκ τούτων καὶ Brieger:
ἐκ τούτων εἰσὶν ἢ Ω ἐκ τούτων ἱκανῶν Us. 17 ἀποστ[εῖλαι]
ras. m² B 19 [καί]τοι ras. m² P (καίτοι QW) 20 βαστάξεις
Cas.: βαστάζειν Ω κἄν τις . . . βαστάξῃ (βαστάζει) Schn. καίτοι
. . . βαστάζοντι Us. (quidni καὶ τῷ . . . βαστάζοντι?) κἀδύνα-
τον . . . βαστάζειν Croen. 21 ἰδίας BF 22 λοιπὰ πάντα] 'fort.
λείποντα' Us. sed cf. p. 28 v. 5

ἰσόμενα χρήσιμα τὰ διαλογίσματα ταῦτα, καὶ μάλιστα τοῖς
νεωστὶ φυσιολογίας γνησίῳ γενομένοις καὶ τοῖς εἰς ἀσχολίας
βαθυτέρας τῶν ἐγκυκλίων τινὸς ἐμπεπλεγμένοις. καλῶς δὴ
αὐτὰ διάλαβε, καὶ διὰ μνήμης ἔχων ὁξέως αὐτὰ περιόδευε
5 μετὰ τῶν λοιπῶν ὧν ἐν τῇ μικρᾷ ἐπιτομῇ πρὸς Ἡρόδοτον
ἀπεστέλλαμεν.

- p. 36 Πρῶτον μὲν οὖν μὴ ἄλλο τι τέλος ἐκ τῆς περὶ μετεώρων
γνώσεως εἶτε κατὰ συναφὴν λεγομένων εἶτε αὐτοτελῶς νομίζειν
<δεῖ> εἶναι ἥπερ ἀταραξίαν καὶ πλῆστιν βέβαιον, καθάπερ καὶ
86 ἐπὶ τῶν λοιπῶν, <καὶ> μήτε τὸ ἀδύνατον [καὶ] παραβιάζεσθαι
11 μήτε ὁμοίαν κατὰ πάντα τὴν θεωρίαν ἔχειν ἢ τοῖς περὶ βίων
λόγοις ἢ τοῖς κατὰ τὴν τῶν ἄλλων φυσικῶν προβλημάτων
κάθαρσιν, οἷον ὅτι τὸ πᾶν σῶμα καὶ ἀναφῆς φύσις ἐστίν, ἢ
ὅτι ἄτομα στοιχεῖα καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, [ἢ] ὅσα μοναχὴν
15 ἔχει τοῖς φαινομένοις συμφωνίαν· ὅπερ ἐπὶ τῶν μετεώρων
οὐχ ὑπάρχει, ἀλλὰ ταῦτά γε πλεοναχὴν ἔχει καὶ τῆς γενέσεως
αἰτίαν καὶ τῆς οὐσίας ταῖς αἰσθήσεσι σύμφωνον κατηγορίαν.
οὐ γὰρ κατὰ ἀξιώματα κενὰ καὶ νομοθεσίας φυσιολογητέον,
87 ἀλλ' ὥς τὰ φαινόμενα ἐκκαλεῖται· οὐ γὰρ ἰδιολογίας καὶ κενῆς
20 δόξης ὁ βίος ἡμῶν ἔχει χρεῖαν, ἀλλὰ τοῦ ἀθορύβως ἡμᾶς ζῆν.
πάντα μὲν οὖν γίνεταί ἀσειστός κατὰ πάντων κατὰ πλεοναχὸν
τρόπον ἐκκαθαίρομένων συμφώνως τοῖς φαινομένοις, ὅταν
τις τὸ πιθανολογούμενον ὑπὲρ αὐτῶν δεόντως καταλίπῃ· ὅταν
δέ τις τὸ μὲν ἀπολίπῃ, τὸ δὲ ἐκβάλῃ ὁμοίως σύμφωνον ὃν
25 τῷ φαινομένῳ, δῆλον ὅτι καὶ ἐκ παντὸς ἐκπλήττει φυσιολογή-
p. 37 ματος, ἐπὶ δὲ τὸν μῦθον καταρρεῖ. σημεῖα δ' ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς

1 τοῖς] τῆς F¹ τ[οῖς] ras. m³ B 2 γεγενημένοις (ex - μέτης F³)
FZf | καὶ . . . 3 ἐμπεπλ. om. F¹Zf, suppl. in mg. F² 4 τοῖς εἰς P
τῆς εἰς B τοῖς Co τῆς F² 7 ἐκ Us. suspectum, εἰκὸς Ko.
9 δεῖ Gass., at cf. p. 5, 1 10 <καὶ> huc transp. Ko. | καὶ
BP¹Co: om. FP³Zf 13 σώματα Us. 14 τὰ στοιχεῖα Schn. | ἢ
del. Schn. 16 ὑπάρχειν Ω, corr. Gass. 19 ἰδιολογίας Ste.:
ἰδιολογίας BP¹Co ἢ δὴ ἀλογίας FP³Zf 21 οὖν PCo οὐ BFZf |
κατὰ prius del. Croen. καὶ Us. (τοῦ ἀθορύβως καὶ ἀσειστός
ἡμᾶς ζῆν· ταῦτα μὲν οὖν γίνεταί πάντων κτλ. Leor.) 26 δ' ἐπὶ
Us.: δέ τι BP¹Co δέ τινα FP³Zf

μετεώροις συντελουμένων φέρει τῶν παρ' ἡμῖν τινα φαινομένων, ἃ θεωρεῖται ἢ ὑπάρχει· καὶ οὐ τὰ ἐν τοῖς μετεώροις φαινόμενα· ταῦτα γὰρ ἐνδέχεται πλεοναχῶς γίνεσθαι. τὸ μὲν 88 τοι φάντασμα ἐκάστου τηρητέον καὶ ἐπὶ τὰ συναπτόμενα τούτῳ διαιρετέον, ἃ οὐκ ἀντιμαρτυρεῖται τοῖς παρ' ἡμῖν γινομένοις 5 πλεοναχῶς συντελεῖσθαι.

Κόσμος ἐστὶ περιοχὴ τις οὐρανοῦ, ἄστρα τε καὶ γῆν καὶ πάντα τὰ φαινόμενα περιέχουσα, ἀποτομὴν ἔχουσα ἀπὸ τοῦ ἀπείρου καὶ [κατα]λήγουσα ἐν πέρατι ἢ ἀραιῷ ἢ πυκνῷ καὶ οὐ λυομένου πάντα τὰ ἐν αὐτῷ σύγχυσιν λήψεται —, [καὶ 10 λήγουσαν] ἢ ἐν περιανομένῳ ἢ ἐν στάσιν ἔχοντι καὶ στρογγύλην ἢ τριγώνον ἢ οἷαν δήποτε περιγραφὴν· πανταχῶς γὰρ ἐνδέχεται· τῶν γὰρ φαινομένων οὐδὲν ἀντιμαρτυρεῖ <ἐν> τῷδε τῷ κόσμῳ, ἐν ᾧ λῆγον οὐκ ἔστι καταλαβεῖν. Ὅτι δὲ καὶ 89 τοιοῦτοι κόσμοι εἰσὶν ἄπειροι τὸ πλῆθος ἔστι καταλαβεῖν, καὶ 15 ὅτι καὶ ὁ τοιοῦτος δύναται κόσμος γίνεσθαι (καὶ ἐν κόσμῳ καὶ μετακοσμῳ, ὃ λέγομεν μεταξὺ κόσμων διάστημα) ἐν πολυκένῳ τόπῳ καὶ οὐκ ἐν μεγάλῳ εἰλικρινεῖ καὶ κενῷ, καθάπερ τινές p. 38 φασιν, ἐπιτηδεῶν τινῶν σπερμάτων ὁυέντων ἀφ' ἐνὸς κόσμου ἢ μετακοσμίου ἢ ἀπὸ πλειόνων κατὰ μικρὸν προσθέσεις τε 20 καὶ διαρθρώσεις καὶ μεταστάσεις ποιούντων ἐπ' ἄλλον τόπον,

1 φέρει Kuehn: φέρειν Q 3 ἢ Q: corr. Woltjer | οὐ<χ ὥς> τὰ ἐν Croen. cf. F οὕτως 3 post γὰρ add. F ἃ θεωρεῖται ἢ ὑπάρχει· καὶ οὕτως ἐν τοῖς μετεώροις φαινόμενα· ταῦτα γὰρ | γίνεσθαι Leor.: γενέσθαι Q 4 ἐπὶ] ἐτι Us. falso; scil. 'secundum ea, quae congruunt cum viso, explanandum' 7 sqq. cf. Diels, Vorsokr. II² 7, 29 sqq. 9 καὶ καταλήγουσα . . . πυκνῷ et καὶ οὐ . . . 10 λήψεται seclussit Us. ut additamenta ad v. 9 et 7 sq., sed cf. [Aët.] p. 336 Dox. Di. et Lucr. I 1102 sqq. La. 9 κατα delevi | καὶ fort. delendum 10 καὶ λήγουσαν est v. l. ad 9 καὶ καταλήγουσα: καὶ λήγουσα Gass. 13 ἐν add. Us. 16 καὶ primum del. Schn. | καὶ ἐν . . . 17 διάστημα seclussi ut interpretamentum ad ἐν πολυκένῳ τόπῳ 18 κόσμῳ καὶ del. Gass. | 'fort. κἀν μετακοσμῳ' Us. 17 μετὰ κόσμῳ B¹ 18 εἰλικρινεῖ καὶ] καὶ εἰλικρινεῖ Brieger, Diels εἰλικρινεῖ Gass. | τινές Cas.: τινὰ Q; sunt Philos. Abderitae 19 τινῶν om. FZf | κόσμον ἢ] κόσμον καὶ FZf, γρ P³ 20 ἢ ἀπὸ BP¹Co ἢ καὶ ἀπὸ FP³Zf 21 neque

ἐὰν οὕτω τύχη, καὶ ἐπαρδεύσεις ἐκ τῶν ἐχόντων ἐπιτηδείως
 ἕως τελειώσεως καὶ διαμονῆς ἐφ' ὅσον τὰ ὑποβληθέντα θε-
 90 μέλια τὴν προσδοχὴν δύναται ποιεῖσθαι. οὐ γὰρ ἀθροισμὸν
 δεῖ μόνον γενέσθαι οὐδὲ δῖνον ἐν ᾧ ἐνδέχεται κόσμον γίνεσθαι
 5 κενῶ κατὰ τὸ δοξαζόμενον ἐξ ἀνάγκης, αὐξέσθαι τε, ἕως ἂν
 ἐτέρῳ προσκρούσῃ, καθάπερ τῶν φυσικῶν καλουμένων φησί
 τις. τοῦτο γὰρ μαχόμενόν ἐστι τοῖς φαινομένοις.

Ἥλιός τε καὶ σελήνη καὶ τὰ λοιπὰ ἄστρα <οὐ> καθ' ἑαυτὰ
 γενόμενα ὕστερον ἐμπεριελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ κόσμου καὶ ὅσα
 10 γε δὴ σῶζει, ἀλλ' εὐθὺς διεπλάττετο καὶ αὐξήσιν ἐλάμβανεν
 (ὁμοίως δὲ καὶ γῆ καὶ θάλαττα) κατὰ προσκρούσεις καὶ δινήσεις
 p. 39 λεπτομερῶν τινων φύσεων, ἥτοι πνευματικῶν ἢ πυρροειδῶν
 ἢ τὸ συναμφοτέρον· καὶ γὰρ ταῦτα οὕτως ἢ αἰσθησις ὑπο-
 91 βάλλει. Τὸ δὲ μέγεθος ἡλίου τε <καὶ σελήνης> καὶ τῶν λοιπῶν
 15 ἄστρον κατὰ μὲν τὸ πρὸς ἡμᾶς τηλικούτον ἐστὶν ἡλίκον
 φαίνεται. (τοῦτο καὶ ἐν τῇ ια Περὶ φύσεως· 'εἰ γάρ', φησί, 'τὸ
 μέγεθος διὰ τὸ διάστημα ἀποβεβλήκει, πολλῶ μᾶλλον ἂν τὴν
 χροάν'.) ἄλλο γὰρ τοῦτω συμμετρότερον διάστημα οὐθέν ἐστι·

λαμβάνοντων post διαφθώσεις inserere neque ποιούντων per
 zeugma dictum corrigere licet

1 ἂν FZf, γρ P³ | ἐκ τινων ἐχόντων ἐπιτηδείους Mei. 2 δια-
 μονήν Us., cf. Giu. IV p. 49 | ἐφ' ὅσον] ἐφ' ὃ καὶ P¹Co

3 προσδοχὴν FZf, γρ in mg. P³ 4 δῖνον P²(Q)Co δεινόν P¹
 δεινὸν BFZf 7 τις: Democritus (Leucippus) 8 οὐ inser.

Aldobr.; contra Democritum dicit Ep., cf. tamen Pascal, Studi
 critici su Lucr. 167 | ἀτὰ FZf 9 γινόμενα PCo | καὶ ὅσα γε
 δὴ σῶζει ut glossema eicit Us., post θάλαττα 11 collocat Gass.

10 δὴ σῶζει . . . 11 γῆ om. F¹, add. in mg. F³ 10 σῶζει, ἀλλ']
 συζῇ (cum Us.) ἄλλα, (cum Ambros.) Pascal 11 ὁμοίως . . .

θάλαττα additamentum esse ad vs. 8 iudicat Us. 13 [ἢ τὸ
 συναμφοτέρον ras. m.¹ F ἥτοι συναμφοτέρων Gass., fort. delen-
 dum cf. p. 31, 2. 8sq. 14 καὶ σελήνης ins. Us., sed cf. Giu. IV 69

15 μὲν τὸ Schn.: μέντοι Ω | ἡλίκον] οἷον FCo ἡλίκον ὁποῖον
 Zf | cf. Pap. Oxyrh. 215 (Croenert, Rh. Mus. LXII, 123sq.)

17 ἀπεβεβλήκει Us. | ἂν om. F, ante μᾶλλον hab. Zf 18 χροάν
 B χρο|αν F¹ | ἄλλω B ἀλλ' οὐ Us., qui ἀλλ' οὐ . . . ἐστι loco a

Laertio Diog. ex libro De natura allegato adnectit ut Gass. |
 συμμετρότερον B¹Zf συμμετρούμενον Lachmann

κατὰ δὲ τὸ καθ' αὐτὸ ἤτοι μείζον τοῦ ὁρωμένου ἢ μικρὸν
 ἔλαττον ἢ τηλικούτον (οὐχ ἄμα). οὕτω γὰρ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν
 πυρὰ ἐξ ἀποστήματος θεωρούμενα κατὰ τὴν αἰσθησιν θεω-
 ρεῖται. καὶ πᾶν δὲ τὸ εἰς τοῦτο τὸ μέρος ἔνσθημα ῥαδίως
 διαλυθήσεται, ἐάν τις τοῖς ἐναργήμασι προσέχη, ὅπερ ἐν τοῖς 5
 περὶ φύσεως βιβλίοις δείκνυμεν. Ἀνατολὰς καὶ δύσεις ἡλίου 92
 καὶ σελήνης καὶ τῶν λοιπῶν ἄστρον καὶ κατὰ ἀναψιν γίνεσθαι
 δυνατόν καὶ κατὰ σβέσιν, τοιαύτης οὔσης περιστάσεως (καὶ
 καθ' ἐκατέρους τοὺς τρόπους), ὥστε τὰ προειρημένα ἀποτε-
 λεῖσθαι· οὐδὲν γὰρ τῶν φαινομένων ἀντιμαρτυρεῖ. <καὶ> 10
 κατ' ἐκφάνειάν τε ὑπὲρ γῆς καὶ πάλιν ἐπιπροσέσθαι τὸ προ- p. 40
 ειρημένον δύναται ἂν συντελεῖσθαι· οὐδὲ γάρ τι τῶν φαινο-
 μένων ἀντιμαρτυρεῖ. Τὰς τε κινήσεις αὐτῶν οὐκ ἀδύνατον
 μὲν γίνεσθαι κατὰ τὴν τοῦ ὅλου οὐρανοῦ δίνην, ἢ τοῦτου
 μὲν στάσιν, αὐτῶν δὲ δίνην κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ γενέσει 15
 τοῦ κόσμου ἀνάγκην ἀπογεννηθεῖσαν (ἐπ' ἀνατολῇ τὰ τῇ θερ- 93
 μασίᾳ . . .) <ἢ καὶ> κατὰ τινὰ ἐπινέμησιν τοῦ πυρὸς αἰεὶ ἐπὶ
 τοὺς ἐξῆς τόπους ἰόντος. Τροπὰς ἡλίου καὶ σελήνης ἐνδέχεται
 μὲν γίνεσθαι κατὰ λόξωσιν οὐρανοῦ οὕτω τοῖς χρόνοις κατηναγ-
 κασμένου· ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ ἀέρος ἀντέξωσιν ἢ καὶ ὕλης 20
 αἰεὶ ἐπιτηδείας ἔχομένης ἐμπιπραμένης, τῆς δὲ καταλειπομένης·

1 καθ' αὐτὸ Us.: καθ' αὐτὸν P¹(Q)Co κατ' αὐτὸ FP³Zf κατ'
 αὐτὸν B | ἢ τοι ἔλαττον μικρὸ F ἢ ἔλαττον μικρὸ Zf 2 οὐχ
 ἄμα secl. Ko. τυχὸν Lachmann τυχάνει Us. 6 περὶ om. B |
 βυβλίοις Us. 7 ἀναψίν <τε> Us. | γίνεσθαι Schn.: γενέσθαι Ω
 8 δύνασθαι Ω: corr. Us | καὶ σβέσιν Us. | καὶ posterius
 om. Zf | καὶ . . . 9 τρόπους eiecit Us., cf. vs. 2 9 ἑτέρους FZf, γρ
 in mg. P¹ | τρόπους Mei.: τόπους Ω 10 οὐδὲ B | καὶ ins. Us.

11 ἐπιπροσέσθαι Cob.: ἐπιπροσέθεσθαι (ἐπὶ προ.) Ω cf. p. 32,
 10; 33, 2. 10 14 ἢ . . . 15 δίνην om. FZf 15 μὲν στάσιν, αὐτῶν

δὲ P²(QW)Co μὲν αὐτῶν στάσιν δὲ P¹ μὲν * αὐτῶν στάσιν δὲ B
 (α·β·γ·δ sscr. B²) | τὴν] τιν' ? 16 ἐπ' . . . θερμασίᾳ seclusi,
 quod neque cum eis quae antecedunt, neque cum eis quae se-
 quuntur, cohaerent | τὰ τῇ B τὰ τῇ P²(QW)Co, (τῇ)
 FZf * * * <σφοδρ>τάτῃ Us. cf. Lucr. V 519—525 17 ἢ καὶ
 supplevi | κατὰ τινὰ ἐπινέμησιν om. FZf 21 ἐπιτηδείως Z³f |

ἡ καὶ ἐξ ἀρχῆς τοιαύτην δίνην κατειληθῆναι τοῖς ἄστροις
τούτοις, ὥσθ' οἷόν τιν' ἔλικα κινεῖσθαι. πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα
καὶ τὰ τούτοις συγγενῇ οὐθενὶ τῶν ἐναργημάτων διαφωνεῖ,
ἐάν τις ἀεὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων μερῶν ἐχόμενος τοῦ δυνατοῦ
5 εἰς τὸ σύμφωνον τοῖς φαινομένοις ἕκαστον τούτων δύνῃται
ἐπανάγειν, μὴ φοβούμενος τὰς ἀνδραποδώδεις ἀστρολόγων
τεχνιτείας.

94 Κένωσις τε σελήνης καὶ πάλιν πλήρωσις καὶ κατὰ στροφὴν
P. 41 τοῦ σώματος τούτου δύναιτ' ἂν γίνεσθαι καὶ κατὰ σχημα-
10 τισμοὺς ἄερος ὁμοίως, ἔτι τε καὶ κατ' ἐπιπροσθήσεις καὶ κατὰ
πάντας τρόπους, καθ' οὓς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν φαινόμενα ἐκ-
καλεῖται εἰς τὰς τούτου τοῦ εἶδους ἀποδόσεις, ἐὰν μὴ τις τὸν
μοναχῇ τρόπον κατηγαπηκῶς τοὺς ἄλλους κενῶς ἀποδοκιμάσῃ,
οὐ θεωρηκῶς τί δυνατόν ἀνθρώπῳ θεωρῆσαι καὶ τί ἀδύνα-
15 τον, καὶ διὰ τοῦτο ἀδύνατα θεωρεῖν ἐπιθυμῶν. Ἔτι τε ἐν-
δέχεται <μὲν> τὴν σελήνην ἐξ ἑαυτῆς ἔχειν τὸ φῶς, ἐνδέχεται δὲ
95 ἀπὸ τοῦ ἡλίου. καὶ γὰρ παρ' ἡμῖν θεωρεῖται πολλὰ μὲν ἐξ ἑαυτῶν
ἔχοντα, πολλὰ δὲ ἀφ' ἑτέρων. καὶ οὐθὲν ἐμποδοστατεῖ τῶν ἐν
τοῖς μετεώροις φαινομένων, ἐάν τις τοῦ πλεοναχοῦ τρόπου
20 αἰὲ μνήμην ἔχῃ καὶ τὰς ἀκολούθους αὐτοῖς ὑποθέσεις ἅμα
καὶ αἰτίας συνθεωρῇ καὶ μὴ ἀναβλέπων εἰς τὰ ἀνακόλουθα
ταῦτ' ὀγκοῖ ματαίως καὶ καταρρέπῃ ἄλλοτε ἄλλως ἐπὶ τὸν

ἐχομένης FP³Zf ἐχομένοις BP¹Co ἐχομένως Us. | ἐμπιπραμένης
Zf -μένοις PCoF: om. B | δὲ καταλειπομένης scri.: δὲ καταλι-
πούσης Ω δ' ἐκλιπούσης Us.

1 κατειληθῆναι om. FZf 2 τιν' Us.: τε Ω | ἔλικα F¹ εἴλικα
Co ἐν σοι κατα- Zf 3 οὐθενὶ Us.: οὐθὲν (οὐδὲν F) Ω 4 αἰεὶ
P²FZf 6 ἐπανάγειν scri. cf. p. 47, 4; 56, 10 ἀπάγειν PCoFZf
ἐπάγειν B ἀνάγειν Schn. | τῶν ἀστρολόγων FZf 8 κενώσεις et
πληρώσεις Ω: corr. Us. nisi δυνατόν infra ponas | καταστροφὴν
Ω: corr. Gass. 9 δύναιτ' Mei. 10 ὁμοίον Giu., sed cf. p. 31, 20 |
κατ' ἐπιπροσθήσεις Cob.: κατὰ προσθετήσεις Ω κατὰ ἐπιπροσθε-
τήσεις Schn. (Aldobr.) 13 καταγαπηκῶς BP¹Co 14 οὕτε θεωρη-
τικῶς Ω (-ὡς B¹): corr. Cob. 16 μὲν ins. Us. 18 τῶν om. BP¹Co
20 αὐτοῖς Ω: corr. Us. sed cf. p. 29, 4 21 συνθεωρεῖ BP¹FZ
22 ταῦτ' ὁ[γχοῖ] ματαίως καὶ καταρρέπῃ ras. m²B ταυτὸν κυματαίως
καὶ καταρρέπῃ (-ρεπῇ F⁶) PCo ταυτὸν . . . καὶ καταρρεπῇ F¹ κυμα-

μοναχὸν τρόπον. Ἡ δὲ ἔμφασις τοῦ προσάπουν ἐν αὐτῇ δύναται μὲν γίνεσθαι καὶ κατὰ παραλλαγὴν μερῶν καὶ κατ' ἐπιπρόσθησιν, καὶ ὅσοι ποτ' ἂν τρόποι θεωροῖντο τὸ σύμφωνον τοῖς φαινομένοις κεκτημένοι. ἐπὶ πάντων γὰρ τῶν μετεώρων 96 τὴν τοιαύτην ἔχουσιν οὐ προετέον. ἦν γὰρ τις ἢ μαχόμενος p. 43 τοῖς ἐναργήμασιν, οὐδέποτε μὴ δυνήσεται ἀταραξίας γνησίον 6 μεταλαβεῖν.

Ἐκλειψις ἡλίου καὶ σελήνης δύναται μὲν γίνεσθαι καὶ κατὰ σβέσιν, καθάπερ καὶ παρὰ ἡμῖν τοῦτο θεωρεῖται γινόμενον· καὶ ἔτι κατ' ἐπιπρόσθησιν ἄλλων τινῶν, ἢ γῆς ἢ οὐρανοῦ ἢ 10 τινος ἐτέρου τοιούτου. καὶ ὧδε τοὺς οἰκίλους ἀλλήλοις τρόπους συνθεωρητέον, καὶ τὰς ἅμα συγκυρήσεις τινῶν ὅτι οὐκ ἀδύνατον γίνεσθαι. (ἐν δὲ τῇ ιβ' Περὶ φύσεως ταῦτα λέγει καὶ πρὸς, ἡλίου ἐκλείπειν σελήνης ἐπισκοτούσης, σελήνην δὲ τοῦ τῆς γῆς σκιάσματος, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀναχώρησιν. τοῦτο δὲ καὶ Διογένης 97 ὁ Ἐπικούρειος ἐν τῇ α' τῶν Ἐπιλέκτων.) Ἔτι τε τάξις περιόδου, 16 καθάπερ ἔνια καὶ παρ' ἡμῖν τῶν τυχόντων γίνεται, λαμβανέσθω· καὶ ἡ θεία φύσις πρὸς ταῦτα μηδαμῇ προσαγέσθω, ἀλλ' ἀλειτούργητος διατηρεῖσθω καὶ ἐν τῇ πάσῃ μακαριότητι. ὥς εἰ τοῦτο μὴπραχθήσεται, ἅπαντα ἢ τῶν μετεώρων αἰτιολογία 20 ματαία ἔσται, καθάπερ τισὶν ἤδη ἐγένετο οὐ δυνατοῦ τρόπου

ταίως *lacunae sscr.* P² ταυτὸν καὶ καταρρεπῇ (καὶ *sscr. m*¹) Z¹ ταυτὰ καὶ καταρρεπῇ Z⁵f

2 γενέσθαι B | ἐπιπροσθέτησιν Ω: *corr. Cob.* 3 ποτ' Us.: πάντα Ω | τρόπον FZf 5 ἔχουσιν Us.: ἔχουσιν Ω αἰτίαν ἔχουσιν Cob. | προσθετέον FZf, γρ *in mg.* P³ προσετέον C. Fr. Hermann | τις ἢ Us. (Gass.): τισὶ B τισι FZf τίσι * *ex τισιν* P τίσιν Co | μαχόμενος Gass.: μαχομένοις BP¹Co βαλλομένοις FZf, γρ P³ 6 μὴ om. FP³Zf | *an* γνησίως? 7 καὶ καθάπερ καὶ BP¹Co | παρ' P²CoFZf 10 ἔτι Mei.: ἤδη Ω *cf. p. 34, 16* | ἐπιπρόσθησιν Cob.: ἐπιπρόσθεσιν BP¹Co ἐπιπροσθέτησιν FP³Zf | οὐρανοῦ ἢ] ἀοράτου Us. p. XVIIIsq. *vix recte* 12 θεωρητέον FP³Zf | συγκυρήσεις B (B² *ex corr.?*) P¹(Q)Co συγκρίσεις P¹FZf 13 δωδεκάτη B δυοδεκάτη f | ταῦτα Ω: *corr. Us.* | πρὸς] τὸν πρὸς FZ¹ τὸν Z⁵f 15 καὶ *prius eras.* P² om. CoZf 16 πρώτη B πρώτῳ f | <ῆ> τάξις Brieger 20 ἢ BF ἢ περὶ PCo περὶ Zf | αἰτιολογία Gass.: [ἀντι]λογία *ras. m*¹ F ἀντιλογία *reliqui*

p. 43 ἐφαπαμένους, εἰς δὲ τὸ μάταιον ἐκπεσοῦσι τῷ καθ' ἓνα τρόπον
μόνον οἶσθαι γίνεσθαι, τοὺς δ' ἄλλους πάντας τοὺς κατὰ τὸ
ἐνδεχόμενον ἐκβάλλειν εἰς τε τὸ ἀδιανόητον φερομένους καὶ
τὰ φαινόμενα, ἃ δεῖ σημεῖα ἀποδέχεσθαι, μὴ δυναμένους
5 συνθεωρεῖν.

98 Μήκη νυκτῶν καὶ ἡμερῶν παραλλάττοντα . . . καὶ παρὰ τὸ
ταχείας ἡλίου κινήσεις γίνεσθαι καὶ πάλιν βραδείας <καὶ>
(ὅπερ γῆς) παρὰ τὸ μήκη τόπων παραλλάττοντα . . . (καὶ τόπους
τινὰς περαιούντα τάχιον), ὥς καὶ παρὰ ἡμῖν (ἢ καὶ βραδύτερον)
10 τινα θεωρεῖται, οἷς συμφώνως δεῖ λέγειν ἐπὶ τῶν μετεώρων.
οἱ δὲ τὸ ἐν λαμβάνοντες τοῖς τε φαινομένοις μάχονται καὶ
τοῦ ἢ δυνατόν ἀνθρώπῳ θεωρεῖσθαι διαπεπτώκασιν.

Ἐπισημασίαι δύνανται γίνεσθαι καὶ κατὰ συγκυρήσεις
καιρῶν, καθάπερ ἐν τοῖς ἐμφανέσι παρ' ἡμῖν ζώοις, καὶ
p. 44 παρ' ἑτεροιώσεως ἀέρος καὶ μεταβολάς· ἀμφοτέρω γὰρ ταῦτα
99 οὐ μάχεται τοῖς φαινομένοις. ἐπὶ δὲ ποίοις παρὰ τοῦτο ἢ
17 τοῦτο τὸ αἷτιον γίνεται, οὐκ ἔστι συνιδεῖν.

Νέφη δύνανται γίνεσθαι καὶ συνίστασθαι καὶ παρὰ πιλήσεις
ἀέρος πνευμάτων συνώσει καὶ παρὰ περιπλοκάς ἀλληλούχων
20 ἀτόμων καὶ ἐπιτηδείων εἰς τὸ τοῦτο τελέσαι καὶ κατὰ ξενμάτων
συλλογὴν ἀπὸ τε γῆς καὶ ὑδάτων· καὶ κατ' ἄλλους δὲ τρόπους

1 τῷ Zf τὸ BPCoF 2 μόνον post γίνεσθαι transp. FZf |
πάντας om. F ἅπαντας Zf 3 φερομένοις et 4 δυναμένοις Gass.

4 ἃ δεῖ] δὴ FZf δεῖ γρ in mg. P³ 5 συνθεωρεῖν Mei.: σύν
θεῶ χαίρειν Q 6 . . . 9 verba confusa sunt ex duabus eiusdem
rei tractationibus, quarum altera a Diogene iuxta columnam
epistulae scripta erat (cf. vs. 9) 6 παραλλάττει Schn. παραλλά-
ττοντα ἐνδέχεται γίνεσθαι Mei. 7 καὶ addidi cum Kuehnio
8 ὅπερ γῆς cf. Lucr. V 680 sqq. | τὸ] τῷ B τὸ τὰ Gass. τὰ
Kuehn | παραλλάττειν Gass. 9 περαιούν Us.: περαιούσθαι
Gass. | παρ' FP³Zf | ἢ βραδύτερον PCo, cum τάχιον coniunxit
Gass. 12 ἢ Us.: εἰ Q τί Mei. 13 γενέσθαι FP³Zf | καὶ om. B

15 ἑτέροις ὥσει⁽¹⁾ Q: corr. Us. | μεταβολῆς Q: corr. Kuehn
16 ἐπὶ Us.: ἐτι FP³Zf ἢ δὴ BP¹Co cf. p. 33, 10 17 συνιδ[εῖν
νέ]φη ras. m.² B συνιδεῖν ἐφ' P¹Co συνιδεῖν ἐφ' ἢ FP³Zf
18 δύνανται post συνίστασθαι transp. FZf 19 συνώσει (Aldobr.)
Gass.: συνώσεως Q 20 τὸ om. FZf

πλείους αἱ τῶν τοιούτων συστάσεις οὐκ ἀδυνατοῦσι συντελεῖσθαι. Ἡδὴ δ' ἀπ' αὐτῶν ἥ μὲν θλιβομένην, ἥ δὲ μεταβαλλόντων ὕδατα δύναται συντελεῖσθαι, ἔτι τε (πνεύματα κατὰ 100 ἀποφορὰν ἀπὸ ἐπιτηδείων τόπων) καὶ δι' ἀέρος κινουμένων, βριαιοτέρας ἐπαρδεύσεως γινομένης ἀπὸ τινων ἀθροισμάτων 5 ἐπιτηδείων εἰς τὰς τοιαύτας ἐπιπέμψεις.

Βροντὰς ἐνδέχεται γίνεσθαι καὶ κατὰ πνεύματος ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν νεφῶν ἀνείλησιν, καθάπερ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἀγγείοις, καὶ παρὰ πυρὸς πεπνευματωμένου βόμβον ἐν αὐτοῖς, καὶ κατὰ ῥήξεις δὲ νεφῶν καὶ διαστάσεις, καὶ κατὰ παρατρί- p. 45 ψεις νεφῶν καὶ ἑτάξεις πῆξιν εἰληφόντων κρυσταλλοειδῆ· καὶ 11 τὸ ὅλον καὶ τοῦτο τὸ μέρος πλεοναχῶς γίνεσθαι λέγειν ἐκκαλεῖται τὰ φαινόμενα. Καὶ ἀστραπαὶ δ' ὥσαύτως γίνονται 101 κατὰ πλείους τρόπους· καὶ γὰρ κατὰ παράτριψιν καὶ σύγκρουσιν νεφῶν ὁ πυρὸς ἀποτελεστικὸς σχηματισμὸς ἐξολισθαίνων 15 ἀστραπὴν γεννᾷ· καὶ κατ' ἐκκρισμὸν ἐκ τῶν νεφῶν ὑπὸ πνευμάτων τῶν τοιούτων σωμάτων ἃ τὴν λαμπηδόνα ταύτην παρασκευάζει· καὶ κατ' ἐκπιασμὸν, θλίψεως τῶν νεφῶν γινομένης εἶδ' ὑπ' ἀλλήλων εἶδ' ὑπὸ πνευμάτων· καὶ κατ' ἐμπε- ρίληψιν δὲ τοῦ ἀπὸ τῶν ἄστρον κατεσπαρμένου φωτός, εἶτα 20 συνελαυνόμενον ὑπὸ τῆς κινήσεως νεφῶν τε καὶ πνευμάτων

2 ἥδη δ' | ἥδη δὲ B ἥδ' F | ἀπ' Kuehn: ἐπ' Ω | μεταβαλλόντων: cf. Ep. II. φύς. IΔ fr. 6 (Zeitschr. f. d. österr. Gymn. 1867, 210) 3 πνεύματα . . . 4 τόπων seclusi tamquam reliquias scholii 'doxographici'; verba sunt de conceptione umoris (Lucr. VI 503sqg.) vel de origine ventorum (Lucr. VI 529) 3 πν.] δεύματα Mei. cf. p. 34 vs. 20 4 καὶ δι' ἀέρος] δι' ἀέρος F³Zf διαφόρων F 5 cf. Lucr. VI 517sqg. 8 καθάπερ κτλ. cf. [Aristot.] De mundo 395^a 14 9 πνευματωμένον B 10 καὶ καταρρήξεις F¹CoF | δὲ om. FZ¹ | διαστάσεις Us. 11 δὲ νεφῶν καὶ F³Zf | καὶ τάξεις BPCo καὶ κατάξεις Zf καὶ διαστάσεις F καὶ πατάξεις Gass. cf. Theophr. Fr. meteor. Sitz. Heidelb. Ak. 1918, 13 § 5 12 πλεοναχῶς om. FZf 17 τῶν τοιούτων σωμάτων om. FZf 18 κατ' ἐπιασμὸν Zf κατ' ἐκπιασμὸν Gass. cf. Ep. Παρὶ φύς. XXVIII (Hermes XXIX (1894) p. 9^b 28): πιασμούς 20 κατεσπαρμένου F? Schm. secutus Aldobrandinum: κατεσπειραμένου reliqui

καὶ διεκπλίπτοντος διὰ τῶν νεφῶν· ἢ κατὰ διήθησιν <διὰ>
 τῶν νεφῶν τοῦ λεπτομερεστάτου φωτός (ἢ ἀπὸ τοῦ πυρὸς νέφη
 συνειλέχθαι καὶ τὰς βροντὰς ἀποτελεῖσθαι) καὶ κατὰ τὴν τοῦ-
 4 του κίνησιν· καὶ κατὰ τὴν τοῦ πνεύματος ἐκπύρωσιν τὴν
 p. 46
 102 σιν· καὶ κατὰ ῥήξεις δὲ νεφῶν ὑπὸ πνευμάτων <καὶ> ἔκπτω-
 σιν τῶν πυρὸς ἀποτελεστικῶν ἀτόμων καὶ τὸ τῆς ἀστραπῆς
 φάντασμα ἀποτελουσῶν· καὶ κατ' ἄλλους δὲ πλείους τρό-
 πους ῥαδίως ἔσται καθορᾶν ἐχόμενον αἰὲ τῶν φαινομένων
 10 καὶ τὸ τοῦτοις ὅμοιον δυνάμενον συνθεωρεῖν. Προτρεῖ δὲ
 ἀστραπὴ βροντῆς ἐν τοιαύτῃ περιστάσει νεφῶν καὶ διὰ τὸ
 ἅμα τῷ τὸ πνεῦμα ἐμπλίνειν ἐξωθεῖσθαι τὸν ἀστραπῆς ἀπο-
 τελεστικὸν σχηματισμόν, ὕστερον δὲ τὸ πνεῦμα ἀνειλούμενον
 τὸν βόμβον ἀποτελεῖν τοῦτον· καὶ κατ' ἔμπτωσιν δὲ ἀμφο-
 15 τέρων ἅμα, τῷ τάχει συντονωτέρῳ κεχρησθαι πρὸς ἡμᾶς τὴν
 103 ἀστραπὴν, ὕστερεῖν δὲ τὴν βροντὴν, καθάπερ ἐπ' ἐνίων ἐξ
 ἀποστήματος θεωρουμένων καὶ πληγὰς τινος ποιουμένων.

Κεραινοὺς ἐνδέχεται γίνεσθαι καὶ κατὰ πλείονας πνευμάτων
 συλλογὰς καὶ κατείλησιν ἰσχυράν τε ἐκπύρωσιν καὶ κατάρρηξιν
 20 μέρους καὶ ἔκπτωσιν ἰσχυροτέραν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς κάτω τόπους,
 τῆς ῥήξεως γινομένης διὰ τὸ τοὺς ἐξῆς τόπους πυκνοτέρους
 εἶναι διὰ πλῆσιν νεφῶν· καὶ κατ' αὐτὴν δὲ τὴν τοῦ πυρὸς
 ἔκπτωσιν ἀνειλούμενου, καθὰ καὶ βροντὴν ἐνδέχεται γίνεσθαι,
 p. 47 πλείονος γενομένου καὶ πνευματωθέντος ἰσχυρότερον καὶ ῥή-

1 ἦ] καὶ? | διὰ add. Schn. 2 ἀπὸ] ὑπὸ Mei. 3 συνειλέχθαι
 Us., qui additamentum (ad § 100: cf. Giu. IV 193) adnotavit |
 κατὰ del. Us. cf. p. 42, 21 4 τοῦ om. FZf 6 καὶ ins. Gass.

7 τῶν] τε Us. 8 ἀπολλουσῶν BP¹Co | κατ' del. Mei.
 9 αἰὲ Us.: καὶ Ω 11 τῆς βροντῆς B | διὰ τὸ ἅμα] διατόλμα
 F¹Zf 14 κατέμπτωσιν B (corr. Sambucus) κατέμπτωσιν P¹
 κατ' ἔμπτωσιν P¹CoF κατέμπτωσιν Zf 18 an πλείονων?
 19 κατὰ ῥήξιν BP¹Co sed versus 18... 22 non de duobus sunt
 modis fulminandi, qui impetu (ισχύι) tantum a ratione fulgu-
 rationis distant; cf. enim p. 42, 22sqg. 22 τῶν νεφῶν FP³Zf |
 κατ' αὐτὴν Us.: κατὰ ταύτην Ω κατὰ ταύτην δὲ τὴν ἔκπτ. τοῦ
 πυρὸς Kuehn 23 γίνεσθαι post πλείονος hab. FZf

ξαντος τὸ νέφος διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὑποχωρεῖν εἰς τὰ ἐξῆς, τῷ πλήσιν γίνεσθαι (τὸ μὲν πολὺ πρὸς ὄρος τι ὑψηλόν, ἐν ᾧ μάλιστα κεραυνοὶ πίπτουσιν) ἀεὶ πρὸς ἄλληλα. καὶ κατ' ἄλλους 104 δὲ τρόπους πλείονας ἐνδέχεται κεραυνοὺς ἀποτελεῖσθαι· μόνον ὁ μῦθος ἀπέστω· ἀπέσται δέ, ἐάν τις καλῶς τοῖς φαινομένοις ἀκολουθῶν περὶ τῶν ἀφανῶν σημειῶται.

Πρηστῆρας ἐνδέχεται γίνεσθαι καὶ κατὰ κάθεσιν νέφους εἰς τοὺς κάτω τόπους στυλοειδῶς ὑπὸ πνεύματος ἀθρόου ὡσθέντος (καὶ διὰ τοῦ πνεύματος πολλοῦ φερομένου), ἅμα καὶ τὸ νέφος εἰς τὸ πλάγιον ὠθοῦντος τοῦ ἐκτὸς πνεύματος· καὶ 10 κατὰ περιστάσιν δὲ πνεύματος εἰς κύκλον, ἄερος τινὸς ἐπισυνωθουμένου ἄνωθεν, καὶ ῥύσεως πολλῆς πνευμάτων γινομένης καὶ οὐ δυναμένης εἰς τὰ πλάγια διαρροῦναι διὰ τὴν πέριξ τοῦ ἄερος πλήσιν. καὶ ἕως μὲν γῆς τοῦ πρηστῆρος 105 καθιεμένου στρόβιλοι γίνονται, ὥς ἂν καὶ ἡ ἀπογέννησις κατὰ 15 τὴν κίνησιν τοῦ πνεύματος γίνηται· ἕως δὲ θαλάττης δῖνοι ἀποτελοῦνται.

Σεισμὸν ἐνδέχεται γίνεσθαι καὶ κατὰ πνεύματος ἐν τῇ γῇ p. 48 ἀπόληψιν καὶ παρὰ μικροὺς ὄγκους αὐτῆς παράθεσιν καὶ συνεγῇ κίνησιν, ὃ τὸν κραδασμὸν τῇ γῇ παρασκευάζει. καὶ τὸ 20 πνεῦμα τοῦτο ἢ ἔξωθεν ἐμπεριλαμβάνει <ἦ> ἐκ τοῦ πίπτειν [εἰς] ἐδάφη εἰς ἀντροειδεῖς τόπους τῆς γῆς ἐκπνευματοῦντα τὸν πεπιλημένον ἄερα. <καὶ> κατ' αὐτὴν δὲ τὴν διάδοσιν τῆς

2 additamentum ad p. 36, 20 agnoverunt Mei. Us. 5 τις om. B 7 κατὰ⁽¹⁾ κάθεσιν BP¹CoF² κατάθεσιν F¹ κατὰ θέσιν Zf, γε in mg. P³ 8 στυλοειδῶς Us.: ἄλλοειδῶς Ω ἐλικοειδῶς Schn. cf. Arrhian. apud Stob. I 237, 1 W.-H. 9 additamentum seclusi | τοῦ del. Gass. | πολλοῦ] κύκλω Us. 10 πλάγιον Us.: πλησίον Ω 12 post ἄνωθεν gravius dist. Us. | γινομένης cod. QH γενομένης ceteri 15 γίνονται B γίνεται F 16 γένηται Schn. ex Eudocia 20 ὃ τὸν (ὅταν Cas.) κραδασμὸν Cas., Ko.: ὅταν κραδαστὸν PCoFZf ὅταν κράδαστον addito in mg. κράδανσιν a m² B ὃ τὴν κράδανσιν Us. | παρασκευάζει F Us.: παρασκευάζη reliqui 21 ἦ add. Mei. 22 εἰς del. Schn. εἰσω Diels | ἦ post ἐδάφη add. FP³Zf | ἐκπνευματοῦντα Us. ἐκπνευματοὶ Kuehn: ἐκ πνευμάτων Ω 23 πεπιλημένον FP³Zf cf. Aët. p. 381, 4 D.,

κινήσεως ἐκ τῶν πτώσεων ἑδαφῶν πολλῶν καὶ πάλιν ἀντα-
πόδοσιν, ὅταν πυκνώμασι σφοδροτέροις τῆς γῆς ἀπαντήσῃ,
106 ἐνδέχεται σεισμοὺς ἀποτελεῖσθαι. καὶ κατ' ἄλλους δὲ πλείους
τρόπους τὰς κινήσεις ταύτας τῆς γῆς γίνεσθαι. (τὰ δὲ πνεύ-
5 ματα συμβαίνει γίνεσθαι κατὰ χρόνον ἄλλοφυλλίας τινὸς αἰεὶ καὶ
κατὰ μικρὸν παρεισδυομένης, καὶ καθ' ὕδατος ἀφθόρου συλ-
λογήν· [τὰ δὲ λοιπὰ πνεύματα γίνεται] καὶ ὀλίγων πεσόντων
εἰς τὰ πολλὰ κοιλώματα, διαδόσεως τούτων γινομένης.)

Χάλαζα συντελεῖται καὶ κατὰ πῆξιν ἰσχυροτέραν, πάντοθεν
p. 49 δὲ πνευματωδῶν περιστάσιν τινῶν καὶ καταμέρισιν· καὶ <κατὰ>
11 πῆξιν μετριωτέραν, ὕδατοειδῶν <δέ> τινῶν ὁμούρησιν ἅμα
τὴν τε σύνωσιν αὐτῶν ποιουμένην καὶ τὴν διάρρηξιν πρὸς
107 τὸ κατὰ μέρη συνίστασθαι πηγνύμενα καὶ κατὰ ἀθρότητα. ἡ
δὲ περιφέρεια οὐκ ἀδυνάτως μὲν ἔχει γίνεσθαι πάντοθεν τῶν
15 ἄκρων ἀποτηκομένων καὶ ἐν τῇ συστάσει πάντοθεν, ὡς λέγε-
ται, κατὰ μέρη ὁμαλῶς περισταμένων εἴτε ὕδατοειδῶν τινῶν
εἴτε πνευματωδῶν.

Χιόνα δὲ ἐνδέχεται συντελεῖσθαι καὶ ὕδατος λεπτοῦ ἐκχεομέ-
νου ἐκ τῶν νεφῶν (διὰ πόρων συμμετρίας καὶ θλίψεως ἐπιτηδείων

*Sen. Nat. Qu. VI 9, 1. 12, 1 aër crassus, densatus: ἐπιλημ-
μένον B ἐπιλημμένον P¹Co, in mg. P³ | καὶ add. Gass. | κατ'
αὐτήν Us.: κατὰ ταύτην Ω*

1 ἀνταποδίδωσιν Ω: corr. Gass. 3 δὲ τρόπους πλείονας
FZf 4 τὰ δὲ πνεύματα κτλ. est 'scholion' ad § 105 (de terrae
motu); Us. haec verba cum loco de turbinibus § 104 coniunge-
bat; pro certo negari potest de ventis (περὶ ἀνέμων) dicta fuisse,
ut ille putavit, qui iis epistulam contaminavit 5 κατὰ χρόνον
om. FZf | καὶ del. Leop. 7 τὰ δὲ... γίνεται amov. Ko.; conicias
τὰ δὲ λοιπὰ (scil. ἀντίγραφα)· πνεύματα γίνεται pro πνεύματα
συμβαίνει γίνεσθαι (vs. 4sq.) | ὀλίγον BPZ 10 τινῶν... 11 ὕδατ.
om. Zf 10 καὶ καταμέρισιν cf. Metrodor. p. 584 K.: καὶ κατα-
μέρησιν F καὶ κατὰ μέρησιν BPCo | κατὰ ins. Mei. 11 πῆξιν H
Steph.: τῆξιν BPCo F | δὲ inserui ὕδατ. τινῶν, <πνευματωδῶν
δὲ τινῶν> Us.; sed cf. vs. 16 et p. 39. 5 | ὁμοούρησιν Us.: ὁμοῦ
ῆξιν Ω 18 ἀθρότητα Gass. 15 ἀποτηκομένων Sambucus:
ἀποτιν. B ἀποικν. PCo om. F¹ cum lacuna, ἀποπνικνυμένων
F² om. Zf 16 κατὰ Aldobr., Gass.: καὶ τὰ Ω | περισταμένων
FP³Zf, cf. p. 42, 11 19 διαφόρων BP¹Co διαφορῶν FP³Zf:
corr. Kuehn | συμμετρίων F συμμετρίως P³Zf

νεφῶν καὶ ὑπὸ πνεύματος σποράς), εἴτα τούτου πῆξιν ἐν τῇ
 φορᾷ λαμβάνοντος διὰ τινὰ ἰσχυρὰν ἐν τοῖς κατώτερον τόποις
 τῶν νεφῶν ψυχρασίας περιστασιν· καὶ κατὰ πῆξιν δ' ἐν τοῖς
 νέφεσιν ὁμαλῇ ἀραιότητι ἔχουσαν τοιαύτη πρόεσις ἐκ τῶν
 νεφῶν γίνοιτο ἂν πρὸς ἄλληλα θλιβομένων, ὕδατοειδῶν τινων 5
 συμπαρακειμένων (ἃ οἶονεὶ σύνωσιν ποιούμενα χάλαζαν ἀποτε-
 λει, δὲ μάλιστα γίνεται ἐν τῷ ἀέρι)· καὶ κατὰ τρεῖς δὲ νεφῶν 108
 πῆξιν εἰληφόντων ἀπόπαλσιν ἂν λαμβάνοι τὸ τῆς χιόνης τοῦτο p. 50
 ἄθροισμα. καὶ κατ' ἄλλους δὲ τρόπους ἐνδέχεται χιόνα συν-
 τελεῖσθαι. 10

Δρόσος συντελεῖται καὶ κατὰ σύνοδον πρὸς ἄλληλα ἐκ τοῦ
 ἀέρος τῶν τοιούτων, ἃ τῆς τοιαύτης ὑγρασίας ἀποτελεστικὰ
 γίνεται· καὶ κατὰ <ἀπο>φορὰν δὲ ἢ ἀπὸ νοτερῶν τόπων ἢ
 ὕδατα κεκτημένων (ἐν οἷς τόποις μάλιστα δρόσος συντελεῖται),
 εἴτα σύνοδον τούτων εἰς τὸ αὐτὸ λαβόντων καὶ ἀποτελέσιν 15
 ὑγρασίας καὶ πάλιν φορὰν ἐπὶ τοὺς κάτω τόπους, καθάπερ
 ὁμοίως καὶ παρ' ἡμῖν ἐπὶ πλειόνων τοιαῦτά τινα <συντελού-
 μενα θεωρεῖται. Καὶ πάχνη δὲ οὐ διαφερόντως> συντελεῖται 109
 τῶν δρόσων τούτων πῆξιν τινὰ ποιὰν λαβόντων διὰ περι-
 στασίς τινὰ ἀέρος ψυχροῦ. 20

Κρύσταλλος συντελεῖται καὶ κατ' ἐκθλίψιν μὲν τοῦ περι-

1 ὁπομνήματος σποράς Ω: corr. Mei. ὑπὸ πνεύματος φορᾷς
 Cas. καὶ θλίψεως ἐκ. v. [καὶ] ὑπὸ πνευμάτων (Gass.) σφοδράς
 Us.; verba διὰ . . . σποράς fere intacta reliqui, quia ex scholio
 in epist. invasisse videntur 2 κατωτάτοις FZf, γρ in mg. P³
 4 ὁμαλὴν FP³Zf | ἔχουσαν BP¹Co, cf. De mundo 394^a 36: ἔχουσα
 FP³Zf ἔχουσι Mei. | τοιαύτη Zf τοιαύτην BPF ταύτην Co |
 προαίρεσις FZf 5 <τῶν> ὕδατοειδῶν Us., qui ut ceteri falso
 θλιβομένων a νεφῶν separ. | τινων scr. cf. p. 38, 11: καὶ Ω
 6 et 14 additamenta notant 7 ἀέρι] ἔαρι Us. 8 ἂν λαμβάνοι
 τὸ (F?) Schn. ἀναλαμβάνοιτο BP¹ ἀναλαμβάνει (-νοι P³) τὸ P³
 CoZf 13 καὶ κατὰ ἀποφορὰν scr. cf. p. 35, 3sq.: καὶ κατὰ
 φορὰν (καταφορὰν BP¹Co) Ω 14 οἷς Mei.: τοῖς Ω οἷσις Us.
 17 ἐπὶ . . . τινὰ om. F | πλειόνων B πλε*όνων P (πλε.όνων Q)
 πλεόνων CoZf 17 . . . 18 suppl. Us. secutus Gassendum, συν-
 τελεῖται ante τοιαῦτα transp. Zf 19 τῶν . . . 20 ψυχροῦ om. F¹,
 in mg. add. F² 19 τούτων] τούτων τινὰ B τούτων * * * * P
 τοιούτων τινῶν Us. 21 μὲν om. BF

φεροῦς σχηματισμοῦ ἐκ τοῦ ὕδατος, σύνωσιν δὲ τῶν σκαληνῶν καὶ ὀξυγωνίων τῶν ἐν τῷ ὕδατι ὑπαρχόντων· καὶ κατὰ ἔξωθεν δὲ τῶν τοιούτων πρόσκρισιν, ἃ συνελασθέντα πῆξιν τῷ ὕδατι παρεσκεύασε, ποσὰ τῶν περιφερῶν ἐκθλίψαντα.

ρ. 51 Ἴρις γίνεται κατὰ πρόσλαμψιν [ὑπὸ] τοῦ ἡλλου πρὸς ἄερα
6 ὕδατοιειδῆ· ἢ κατὰ [ἄερος] φύσιν ἰδίαν τοῦ τε φωτὸς καὶ τοῦ ἄερος, ἢ τὰ τῶν χρωμάτων τούτων ἰδιώματα ποιήσῃ εἴτε πάντα εἴτε μονοειδῶς, ἀφ' οὗ πάλιν ἀπολάμποντος τὰ ὁμοροῦντα τοῦ ἄερος χρωσιν ταύτην λήψεται, οἷαν θεωροῦμεν

110 . . . κατὰ πρόσλαμψιν πρὸς τὰ μέρη. Τὸ δὲ τῆς περιφερείας
11 τούτου φάντασμα γίνεται διὰ τὸ τὸ διάστημα πάντοθεν ἴσον ὑπὸ τῆς ὀψεως θεωρεῖσθαι, ἢ σύνωσιν τοιαύτην λαμβανουσῶν τῶν ἐν τῷ ἀέρι (<ἀ>τόμων ἢ ἐν τοῖς νέφεσιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄερος [προσφερομένου πρὸς τὴν σελήνην] ἀποφερομένων
15 [ἀτόμων] περιφέρειάν τινα καθίεσθαι τὴν σύγκρισιν ταύτην.

Ἄλλως περὶ τὴν σελήνην γίνεται [καὶ κατὰ] πάντοθεν ἄερος προσφερομένου πρὸς τὴν σελήνην ἢ τὰ ἀπ' αὐτῆς ῥεύματα ἀποφερόμενα ὁμαλῶς ἀναστέλλοντος ἐπὶ τοσοῦτον ἐφ' ὅσον κύκλῳ περιστῆσαι τὸ νεφοειδὲς τοῦτο καὶ μὴ τὸ παράπαν
20 διακρίναι, ἢ καὶ τὸν πέριξ αὐτῆς ἄερα ἀναστέλλοντος συμ-

3 συντελεσθέντα F συνελασθέντα Gass. 5 ὑπὸ om. F, Schn., Us. 6 κατ' ἄερος φύσιν Ω] ἄερος ex vs. sequenti anticipatum del. Gass. κατὰ κράσιν Us.; cf. Plin. N. H. II 150 8 μονοειδὲς Gass. | ἀφ' οὗ . . . 10 μέρη turbata; fort. ἀφ' οὗ κτλ. post ὕδατοιειδῆ (v. 6) ponenda sunt 9 τὰυτα FZf, γρ in mg. P⁵ τοιαύτην Us. 10 cogitavi de (<ῆ>) κατὰ πρόσλαμψιν πρὸς τὰ νέφη | τὸ Co (Gass.) τὰ BPFZf 11 τούτου (scil. 'huius rei') scri.: τοῦτο Ω | τὸ τὸ] τὸ τοῦ B τὸ Zf 13 ἀτόμων Mei. cf. v. 15: τομῶν Ω | αὐτοῦ] ἡλίου Us. 14 ἄερος om. B | προσφ. . . σελήνην del. C. Fr. Hermann ut anticipata ex vs 17 ἄερος . . . σελήνην del. Us.; ego locum non intellego 14 ἀποφερομένων . . . 16 πάντοθεν om. FZf 15 ἀτόμων del. Us. (cf. vs. 13) | καθίεσθαι BPCo: corr. Mei. | εἰς τὴν PCo 16 περὶ PCo κατὰ B | καὶ κατὰ deleui καὶ τοῦ Gass. 18 ἀναστέλλοντα BPFZf -νται Co: corr. Mei. 19 περιστῆσαι: περὶ τῆς εἰς Ω περιστήση (Ambros.) Mei. περιστῆσαι εἰς Us. 20 διακρίναι Us.: διακρίνη Ω | ἄερα αὐτῆς PCoFZf

μέτρως πάντοθεν εἰς τὸ περιφερὲς τὸ περὶ αὐτὴν καὶ παχυ-
μερὲς περιστῆσαι. ὃ γίνεται κατὰ μέρη τινὰ ἥτοι ἔξωθεν ^{p. 52}
βιασαμένου τινὸς θεύματος ἢ τῆς θερμασίας ἐπιτηδείων πόρων ¹¹¹
ἐπιλαμβανομένης εἰς τὸ τοῦτο ἀπεργάσασθαι.

Κομῆται ἀστέρες γίνονται ἥτοι πυρὸς ἐν τόποις τισὶ διὰ 5
χρόνων τινῶν ἐν τοῖς μετεώροις συντρεφομένου περιστάσεως
γινομένης, ἢ ἰδίαν τινὰ κίνησιν διὰ χρόνων τοῦ οὐρανοῦ
ἴσχοντος ὑπὲρ ἡμᾶς, ὥστε τὰ τοιαῦτα ἄστρα ἀναφανῆναι (ἢ
αὐτὰ ἐν χρόνοις τισὶν ὀρμησάι διὰ τινὰ περιστάσιν καὶ εἰς τοὺς
καθ' ἡμᾶς τόπους ἔλθειν καὶ ἐκφανῆ γενέσθαι. τήν τε ἀφάνισιν 10
τούτων γίνεσθαι παρὰ τὰς ἀντικειμένους ταύταις αἰτίας).

〈Τῶν ἄστρον〉 τινὰ ἀναστρέφεται αὐτοῦ, ὃ συμβαίνει οὐ ¹¹²
μόνον τῷ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου ἐστάναι, περὶ ὃ τὸ
λοιπὸν στρέφεται, καθάπερ τινές φασιν, ἀλλὰ καὶ τῷ δίνην
ἀέρος ἔγκυκλον αὐτοῖς περιεστάναι, ἢ κωλυτική γίνεται τοῦ 15
περιπολεῖν ὥς καὶ τὰ ἄλλα· ἢ καὶ διὰ τὸ ἐξῆς μὲν αὐτοῖς
δὴλὴν ἐπιτηδεῖαν μὴ εἶναι, ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ ἐν ᾧ κείμενα
θεωρεῖται. καὶ κατ' ἄλλους δὲ πλεονας τρόπους τοῦτο δυνατὸν
συντελεῖσθαι, ἐάν τις δύνηται τὸ σύμφωνον τοῖς φαινομένοις
συλλογίσεσθαι. ²⁰

Τινὰ τῶν ἄστρον πλανᾶσθαι, εἰ οὕτω ταῖς κινήσεσι χρό- ^{p. 53}
μενα συμβαίνει, τινὰ δὲ μὴ [κινεῖσθαι] ἐνδέχεται μὲν καὶ ¹¹³
παρὰ τὸ κύκλῳ κινούμενα ἐξ ἀρχῆς οὕτω κατηναγκάσθαι,
ὥστε τὰ μὲν κατὰ τὴν αὐτὴν δῖναν φέρεσθαι ὁμαλὴν οὖσαν,

1 εἰς τὸ τὸ *Mei.* 6 περιστάσεως 〈τινος〉 γινομένης *Leop.*
7 ἢ *om.* *FZf* 8 ἢ αὐτὰ . . . 11 αἰτίας *additamentum agn. Us.*
cf. p. 31, 13—18 ἢ 〈διὰ τὸ〉 αὐτὰ *Schn.* 11 παρὰ τὰς ἀντικει-
μένους (*ex -ναις F¹*) *FP¹Zf* παρὰ παραστάντι κειμέναις (*ex*
-νας B³) *BP¹(QW)* παραστάντι κειμένῳ *Co* 12 τινὰ *B³ ex*
τινα ‡ | τινὰ 〈τῶν ἄστρον〉 ἀναστρ. *Schn.* τινὰ ἄστρα στρέ-
φεσθαι *deleto δ Us.*; *iam non de cometis est locus* 14 τῷ τὸ
B¹P¹ | *δ[ί]ψ[η]ν ras. m³ B δινιν P¹* 15 αὐτοῖς *Gass.*: αὐτῶ *Ω*
22 συμβαίνειν *BP¹Co* | δὲ μὴ] δ' ὁμαλῶς *Us.* δὲ μὴ, 〈ἀλλ'
ὁμαλῶς〉 *Ko.* | κινεῖσθαι *delevi* πλανᾶσθαι *Gass.* 23 τὸ τῷ
B¹PCoZf 24 *δ[ί]ναν ras. m³ B δῖναν P¹Co, cf. Croen. Mem.*
Gr. Herc. 159: δίνην *FP¹Zf* | ὁμαλῇ *Us. cf. p. 39, 4; 42, 3*

- τὰ δὲ κατὰ τὴν ἅμα τισὶν ἀνωμαλίαις χρωμένην· ἐνδέχεται
 δὲ καὶ καθ' οὓς τόπους φέρεται οὐ μὲν παρεκτάσεις ἀέρος
 εἶναι ὁμαλεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνωθούσας κατὰ τὸ ἐξῆς ὁμαλῶς
 τε ἐκκαούσας, οὗ δὲ ἀνωμαλεῖς οὕτως ὥστε τὰς θεωρουμένας
 5 παραλλαγὰς συντελεῖσθαι. τὸ δὲ μίαν αἰτίαν τούτων ἀποδι-
 δόναι, πλεοναχῶς τῶν φαινομένων ἐκκαλουμένων, μανικὸν καὶ
 οὐ καθηκόντως πραττόμενον ὑπὸ τῶν τὴν ματαίαν ἀστρο-
 λογίαν ἐξηλωκότων καὶ εἰς τὸ κενὸν αἰτίας τινῶν ἀποδιδόν-
 των, ὅταν τὴν θείαν φύσιν μηδαμῇ λειτουργιῶν ἀπολύωσι.
- 114 Τινὰ ἄστρον ὑπολειπόμενά τινων θεωρεῖσθαι συμβαίνει καὶ
 11 παρὰ τὸ βραδύτερον συμπεριφέρεσθαι τὸν αὐτὸν κύκλον περι-
 όντα, καὶ παρὰ τὸ τὴν ἐναντίαν κινεῖσθαι ἀντισπώμενα ὑπὸ
 τῆς αὐτῆς δίνης, καὶ παρὰ τὸ περιφέρεσθαι τὰ μὲν διὰ
 15 πλεονος τόπου, τὰ δὲ δι' ἐλάττονος, τὴν αὐτὴν δῖναν περι-
 κυκλοῦντα. τὸ δὲ ἀπλῶς ἀποφαίνεσθαι περὶ τούτων καθηκόν
 ἐστὶ τοῖς τερατεύεσθαι τι πρὸς τοὺς πολλοὺς βουλομένοις.
- p. 54 Οἱ λεγόμενοι ἀστέρες ἐκπίπτειν (καὶ) παρὰ μέρος (καὶ παρὰ
 τριψίν† ἐαυτῶν) δύνανται συντελεῖσθαι (καὶ παρὰ ἔκπτωσιν οὐ
 ἂν ἡ ἐκπνευμάτωσις γένηται), καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀστραπῶν
- 115 ἐλέγομεν· καὶ κατὰ σύνοδον δὲ ἀτόμων πυρὸς ἀποτελεστικῶν,
 21 συμφυλίας γενομένης εἰς τὸ τοῦτο τελέσαι, καὶ κατὰ κίνησιν
 οὗ ἂν ἡ ὁρμὴ ἐξ ἀρχῆς κατὰ τὴν σύνοδον γένηται· καὶ κατὰ
 πνευμάτων δὲ συλλογὴν ἐν πυκνώμασί τισιν [ἐν] ὀμιχλοειδέσι

1 κατὰ τὴν ἅμα τισὶν Q: κατ' αὐτὴν ἅμα τισὶν Mei. κατὰ
 τινα δίνην Us. 2 μὲν om FP⁵Zf 3 ὁμαλὰς FP⁵Zf
 6 πλεοναχῶς Byw., sed cf. p. 32, 11; 35, 12 8 τινῶν] ἄστρον
 Us. 9 ὅταν] ὅπως ἂν Lortzing | μηδαμῇ (α ex corr. F) FP²Zf
 (-μῇ) 11 περιόντα f 12 τῆς αὐτῆς scil. τοῖς ἄλλοις vel τῷ
 οὐρανῷ nisi παντὶς αὐτῆς τῆς 14 δῖναν Co δῖναν P δ[ί]να ras.
 m² B δῖνην FZf 17 in iis quae sequuntur scriptoris verba
 pannis quibusdam e loco de fulguribus (p. 35, 13 sqq.) assutis
 pessime corrupta sunt | καὶ παρὰ τριψίν] κατὰ παρατριψίν Us.
 18 ἐαυτῶν] νεφῶν Us. | δύνανται BP¹Co | καὶ πυρὸς ἔκπτωσιν
 Us. 19 γίνεταί FZf 20 p. 35, 13 sqq. 21 συμ(ex συν- B²)
 φυλίας BFZf | κατὰ del. Us. cf. p. 36, 3 22 an οἱ? Us. | ἐξ
 ἀρχῆς post σύνοδον hab. FZf 23 πνεύματος Q: correxi cf.
 p. 36, 18 | ἐν om. Zf

καὶ ἐκπύρωσιν τούτων διὰ τὴν κατείλησιν, εἴτ' [ἐπ'] ἔκρηξιν <ἐκ> τῶν περιεχόντων, καὶ ἐφ' ὃν ἂν τόπον ἡ ὀρμὴ γένηται τῆς φορᾶς, εἰς τοῦτον φερομένων. καὶ ἄλλοι δὲ τρόποι εἰς τοῦτο τελέσαι ἀμύθητοί εἰσιν.

Αἱ δ' ἐπισημασθαι αἱ γινόμεναι ἐπὶ τισι ζώοις κατὰ συγκύ- 5 ρημα γίνονται τοῦ καιροῦ. οὐ γὰρ τὰ ζῶα ἀνάγκην τινὰ προσφέρεται τοῦ ἀποτελεσθῆναι χειμῶνα, οὐδὲ κάθηται τις θεία φύσις παρατηροῦσα τὰς τῶν ζώων τούτων ἐξόδους κἄπειτα τὰς ἐπισημασίας ταύτας ἐπιτελεῖ. οὐδὲ γὰρ <ἂν> εἰς 116 τὸ τυχὸν ζῶον κἂν μικρῷ χαριέστερον ἢ, ἢ τοιαύτη μωρία 10 ἐκπέσοι, μὴ ὅτι εἰς παντελῇ εὐδαιμονίαν κεκτημένον.

Ταῦτα δὴ πάντα, Πυθόκλεις, μνημόνευσον· κατὰ πολὺ τε ^{p. 55} γὰρ τοῦ μύθου ἐκβήσῃ καὶ τὰ ὁμογενῆ τούτοις συνορᾶν δυνήσῃ, μάλιστα δὲ σεαυτὸν ἀπόδος εἰς τὴν τῶν ἀρχῶν καὶ ἀπειρίας καὶ τῶν συγγενῶν τούτοις θεωρίαν, ἔτι τε κριτηρίων 15 καὶ παθῶν, καὶ οὗ ἔνεκεν ταῦτα ἐκλογιζόμεθα. ταῦτα γὰρ μάλιστα συνθεωρούμενα ἡγάδιως τὰς περὶ τῶν κατὰ μέρος αἰτίας συνορᾶν ποιήσει. οἱ δὲ ταῦτα μὴ καταγαπήσαντες ἢ μάλιστα οὔτε <ἂν> αὐτὰ ταῦτα καλῶς συνθεωρήσασιν οὔτε οὗ ἔνεκεν δεῖ θεωρεῖν ταῦτα περιεποιήσαντο. 20

1 καὶ Us.: κατ' Ω | τούτου Us. | ἔκρηξιν ἐκ scri. ἔκρηξιν Us.: ἐπέκρηξιν Ω (ἐπ' ἐκρίξιν B) ἐκ(πίπτουτος κατὰ) δῆξιν Ko. 8 φερομένων scri. (φερομένου Us.): φερομένης Ω | εἰς τὸ τοῦτο FP³Zf 4 ἄμυθοί Lortzing, Heidel, cf. Croen., Rh. M. LXI 417 9 ἂν inser. Cob. 10 μικρὸν F | ἢ, ἢ] εἴη B 11 ἐκπέσοι Cob.: ἐκπέση Ω ἐμπέσοι (Gass.) Us. πέσοι Leop. 14 μάλλον FZf, γρ P³ | σεαυτῷ FZf | ἀπόδος εἰς BP²(Q)Co ἀποδώσεις P¹?FZf, γρ P³ 15 ἔτι . . . 16 παθῶν om. F¹Zf, suppl. in mg. F² 18 ἢ Ω: corr. Kuehn 19 ἂν add. Us.

EPISTULA TERTIA AD MENOECCEUM.

p. 59

Ἐπίκουρος Μενοικεῖ χαίρειν.

122 Μῆτε νέος τις ὢν μελλέτω φιλοσοφεῖν, μήτε γέρων ὑπάρ-
 χων κοπιάτω φιλοσοφῶν. οὔτε γὰρ ἄωρος οὐδείς ἐστιν οὔτε
 πάρος ποτε πρὸς τὸ κατὰ ψυχὴν ὀφθαλμίζον. ὁ δὲ λέγων ἢ μήπω
 5 τοῦ φιλοσοφεῖν ὑπάρχειν ὥραν ἢ παρεληλυθέναι τὴν ὥραν
 ὁμοίως ἐστι τῷ λέγοντι πρὸς εὐδαιμονίαν ἢ μὴ παρῆναι τὴν
 ὥραν ἢ μηκέτι εἶναι. ὥστε φιλοσοφητέον καὶ νέω καὶ γέροντι,
 τῷ μὲν ὅπως γηράσκων νεάζῃ τοῖς ἀγαθοῖς διὰ τὴν χάριν τῶν
 γεγνονότων, τῷ δὲ ὅπως νέος ἅμα καὶ παλαιὸς ἦ διὰ τὴν
 10 ἀφοβίαν τῶν μελλόντων· μελετᾶν οὖν χρὴ τὰ ποιοῦντα τὴν
 εὐδαιμονίαν, εἴπερ παρούσης μὲν αὐτῆς πάντα ἔχομεν, ἀπούσης
 δὲ πάντα πράττομεν εἰς τὸ ταύτην ἔχειν.

123 Ἄ δέ σοι συνεχῶς παρήγγελον, ταῦτα καὶ πρῶτε καὶ με-
 λέτα, στοιχεῖα τοῦ καλῶς ζῆν ταῦτ' εἶναι διαλαμβάνων. Πρῶτον
 15 μὲν τὸν θεὸν ζῶον ἄφθαρτον καὶ μακάριον νομίζων, ὥς ἢ
 p. 60 κοινῇ τοῦ θεοῦ νόησις ὑπεγράφη, μηθὲν μῆτε τῆς ἀφθαρσίας
 ἄλλοτριον μῆτε τῆς μακαριότητος ἀνολκείον αὐτῷ πρόσσπτε·
 πᾶν δὲ τὸ φυλάττειν αὐτοῦ δυνάμενον τὴν μετὰ ἀφθαρσίας
 μακαριότητα περὶ αὐτὸν δόξαζε. Θεοὶ μὲν γὰρ εἰσὶν· ἐναργὴς
 20 γὰρ αὐτῶν ἐστιν ἡ γνῶσις· οἷους δ' αὐτοὺς <οἱ> πολλοὶ

1 μενοικε P¹Co ante corr. μὲν· οικε B 2 μῆτε νέος . . . 10
 μελλόντων: Clemens Al. Strom. IV 8, 69 p. 279, 18 St. 3 μελέτω
 B²FZP⁵, Clem. cod. Laur. 4 ὀφθαλμίζον . . . 5 ὑπάρχειν om.
 Zf 4 ὀφθαλμίζον B ὀφθαλμίζειν Clem. | ἢ μήπω P⁵ ἢ μήπω F εἰ
 μήπω B μήπω¹ P¹Co, Clem. 5 ὥραν] τὴν ὥραν Hue., del. Us.
 6 μὴ] μήπω Clem. vix necessario ante παρῆναι 7 μηκέτ'
 Clem. μὴ F | εἶναι <τὴν ὥραν> Clem. | καὶ νεωτέρω Clem.
 8 χάριν cf. Cic. De fin. I 19, 62, Vat. 17. 55 etc., Pohlenz,
 Hermes XL (1905) 287, Bignone, Riv. di Fil. XLIII (1915), 532
 18 παρήγγειλον Zf 14 ταῦτα διαλαμβάνων εἶναι FZf
 15 inde α τὸν θεὸν incipit Φ 16 μηθὲν Φ 19 περὶ αὐτὸν Q
 om. Φ: περὶ αὐτοῦ Cod. | ἐναργὴς γὰρ BP¹(QW)Co Φ ἐν. μὲν
 γὰρ P¹Zf ἐν. δέ F 20 ἐστιν αὐτῶν FZf | οἱ ins. Gass.

νομίζουσιν, οὐκ εἰσὶν· οὐ γὰρ φυλάττουσιν αὐτοὺς οἷους νομίζουσιν. ἀσεβῆς δὲ οὐχ ὁ τοὺς τῶν πολλῶν θεοὺς ἀναιρῶν, ἀλλ' ὁ τὰς τῶν πολλῶν δόξας θεοῖς προσάπτων. οὐ γὰρ προ- 124 λήψεις εἰσὶν ἀλλ' ὑπολήψεις ψευδεῖς αἱ τῶν πολλῶν ὑπὲρ θεῶν ἀποφάσεις. ἔνθεν αἱ μέγισται βλάβαι[†] αἵτιαι τοῖς κακοῖς 5 ἐκ θεῶν ἐπάγονται καὶ ὠφέλειαι. ταῖς γὰρ ἰδίαις οἰκεινόμενοι διὰ παντὸς ἀρεταῖς τοὺς ὁμοίους ἀποδέχονται, πᾶν τὸ μὴ τοιοῦτον ὡς ἀλλότριον νομίζοντες.

Συνέθιξε δὲ ἐν τῷ νομίζειν μηδὲν πρὸς ἡμᾶς εἶναι τὸν θάνατον ἐπεὶ πᾶν ἀγαθὸν καὶ κακὸν ἐν αἰσθήσει· στερήσεις 10 δὲ ἐστὶν αἰσθ. σεως ὁ θάνατος. ὅθεν γινώσκεις ὀρθῇ τοῦ μηδὲν εἶναι πρὸς ἡμᾶς τὸν θάνατον ἀπολαυστὸν ποιεῖ τὸ τῆς ζωῆς θνητόν, οὐκ ἄπειρον προστιθεῖσα χρόνον, ἀλλὰ τὸν τῆς ἀθανασίας ἀφελομένη πόθον. οὐθὲν γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ ζῆν δεινὸν^{p. 61} 125 τῷ κατελιηφότι γνησίως τὸ μηδὲν ὑπάρχειν ἐν τῷ μὴ ζῆν δεινόν. ὥστε μάταιος ὁ λέγων δεδιέναι τὸν θάνατον οὐχ ὅτι 16 λυπήσει παρῶν, ἀλλ' ὅτι λυπεῖ μέλλον. ὃ γὰρ παρὸν οὐκ ἐνοχλεῖ, προσδοκώμενον κενῶς λυπεῖ. τὸ φρικωδέστατον οὖν τῶν κακῶν ὁ θάνατος οὐθὲν πρὸς ἡμᾶς, ἐπειδήπερ ὅταν μὲν ἡμεῖς ὦμεν, ὁ θάνατος οὐ πάρεστιν, ὅταν δὲ ὁ θάνατος παρῇ, 20

2 νομίζουσιν ΩΦ (cf. Cic. De fin. I 14, 47: tenere atque servare id, quod ipsi statuerunt, non possunt): νοῦσιν Us. | ὅχ ὁ τοὺς πολλοὺς F¹, in mg. γρ τοὺς τῶν πολλῶν F² οὐχ ὁ τοὺς πολλοὺς Φ 3 τοῖς θεοῖς Φ | προσάπτων: desinit Φ 5 αἵτιαι] om. Co τε Us | τοῖς κακοῖς] τοῖς ἀνθρώποις Leop. (τοῖς ἀνδρῶσι)

6 ἐπίγονται F¹ ἐπίγονται B | ὠφέλειαι <τοῖς ἀγαθοῖς> (Ambr.) Gass. | an αἱ μέγισται vel μεγίστων βλαβῶν αἰτίαι τοῖς ἀνθρώποις ἐκ θ. ἐπ. καὶ ὠφελειῶν? cf. Philod. De piet. p. 86, 24 G. Us. Epic. p. XXsq., Bignone Riv. di Fil. XLIII (1915) 540sq.

8 νομίζοντες] ἀποδοκιμάζοντες Ko. 9 μηδὲν Hue. 11 τοῦ om Zf 18 ἄπειρον Aldobr., Menagius: ἄπορον Ω, cf. Rat. sent. XIX. XX | τῆς om. Zf 15 μηδὲν Hue. 16 cf. Epicharmus fr. 247 Kaibel; 'Publ. Syr.' M 75 Friedr., laudatus a Lact. Div. inst. III 17, 32 'mors misera non est, aditus ad mortem est miser' 17 παρὸν] παρῶν BF¹FZf 18 τὸ δὲ προσδοκώμενον FZf | τὸ φρικωδέστατον: incipit denuo Φ 19 οὐδὲν CoFZf, Φ | ὅταν κτλ.: Lact. Div. inst. III 17, 30

- τόθ' ἡμεῖς οὐκ ἐσμέν. οὔτε οὖν πρὸς τοὺς ζῶντάς ἐστιν οὔτε πρὸς τοὺς τετελευτηκότας, ἐπειδήπερ περὶ οὓς μὲν οὐκ ἔστιν, οὐ δ' οὐκέτι εἰσίν. Ἄλλ' οἱ πολλοὶ τὸν θάνατον ὅτε μὲν ὥς μέγιστον τῶν κακῶν φεύγουσιν, ὅτε δὲ ὥς ἀνάπαυσιν τῶν ἐν
- 126 τῷ ζῆν <κακῶν αἰροῦνται. ὁ δὲ σοφὸς οὔτε παραιτεῖται τὸ ζῆν> οὔτε φοβεῖται τὸ μὴ ζῆν· οὔτε γὰρ αὐτῷ προσίσταται τὸ ζῆν οὔτε δοξάζει κακὸν εἶναι τι τὸ μὴ ζῆν. ὥσπερ δὲ τὸ σιτίον οὐ τὸ πλεῖον πάντως ἀλλὰ τὸ ἥδιστον αἰρεῖται, οὕτω καὶ χρόνον οὐ τὸν μήκιστον ἀλλὰ τὸν ἥδιστον καρπίζεται.
- 10 Ὁ δὲ παραγγέλλων τὸν μὲν νέον καλῶς ζῆν, τὸν δὲ γέροντα καλῶς καταστρέφειν, εὐήθης ἐστὶν οὐ μόνον διὰ τὸ τῆς ζωῆς ἀσπαστόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τὴν αὐτὴν εἶναι μελέτην τοῦ καλῶς ζῆν καὶ τοῦ καλῶς ἀποθνήσκειν. πολὺ δὲ χείρων καὶ ὁ λέγων καλὸν μὲν μὴ φῦναι,
- 15 φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι.
- p. 62
127 Εἰ μὲν γὰρ πεποιθὼς τοῦτό φησιν, πῶς οὐκ ἀπέρχεται ἐκ τοῦ ζῆν; ἐν ἐτοίμῳ γὰρ αὐτῷ τοῦτ' ἐστίν, εἴπερ ἦν βεβουλευμένον αὐτῷ βεβαίως· εἰ δὲ μωκώμενος, μάταιος ἐν τοῖς οὐκ ἐπιδεχομένοις. Μνημονευτέον δὲ ὥς τὸ μέλλον <οὔτε πάντως
- 20 ἡμέτερον> οὔτε πάντως οὐχ ἡμέτερον, ἵνα μήτε πάντως προσμεινωμεν ὥς ἐσόμενον μήτε ἀπελπίζωμεν ὥς πάντως οὐκ ἐσόμενον.
- Ἀναλογιστέον δὲ ὥς τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσι φυσικαί, αἱ δὲ κεναί, καὶ τῶν φυσικῶν αἱ μὲν ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ φυσι-

2 ἐπειδήπερ . . . 3 εἰσίν om. Φ 3 ὥς om. Φ 5 κακῶν . . . τὸ ζῆν suppl. Us. αἰροῦνται post ζῆν sscr. Co man. rec., <κακῶν ποθοῦσιν> Ambr., Cas. <ζητοῦσιν. ὁ σοφὸς οὖν> Mei. 7 δοξάζει Richards: δοξάζεται Ω Φ | τε Ζ¹ om. FZ corr., f | τὸ σιτίον] σιτίον Φ, Us. τῶν σιτίων B² in mg. fort. recte 8 τὸ πλεῖον] πλεῖον Φ τὸ πλείστον Leop. | τὸ ἥδιον Us. 10 Quis? 12 διὰ τοῦ τὴν FZ 13 χείρων B¹Zf 14 sq. Certamen Hom. et Hes. vs. 78 sq. Allen, Theognis 425. 427 15 περάσαι F περήσειν Φ 16 ἐκ del. Us. 19 δὲ ὥς] ὅτι Φ | οὔτε πάντως ἡμέτερον Φ: om. BP¹F¹Zf οὔτε ἡμέτερον in mg. suppl. P²(QW), idem ante μνημονευτέον inser. F²Co 20 πάντως ἀπὸ προσμ. Φ πάντως προσμ. <αὐτὸ> Mei. 22 δὲ] τε Φ | εἰσι . . . 23 αἱ μὲν om. Zf 23 αἱ μὲν εἰσὶν ἀναγκαῖαι Φ

καὶ μόνον· τῶν δὲ ἀναγκαίων αἱ μὲν πρὸς εὐδαιμονίαν εἰσὶν ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ πρὸς τὴν τοῦ σώματος ἀοχλησίαν, αἱ δὲ πρὸς αὐτὸ τὸ ζῆν. τούτων γὰρ ἀπλανὴς θεωρία πᾶσαν αἴρεσιν 128 καὶ φυγὴν ἐπανάγειν οἶδεν ἐπὶ τὴν τοῦ σώματος ὑγίειαν καὶ τὴν <τῆς ψυχῆς> ἀταραξίαν, ἐπεὶ τοῦτο τοῦ μακαρίως ζῆν 5 ἐστὶ τέλος. τούτου γὰρ χάριν πάντα πράττομεν, ὅπως μῆτε ἀλγῶμεν μῆτε ταρβῶμεν. ὅταν δὲ ἅπαξ τοῦτο περὶ ἡμᾶς γένηται, λύεται πᾶς ὁ τῆς ψυχῆς χειμῶν, οὐκ ἔχοντος τοῦ ζῆντος βαδίζειν ὡς πρὸς ἐνδόν τι καὶ ζητεῖν ἕτερον ὧς τὸ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀγαθὸν συμπληρώσεται. τότε γὰρ ἡδονῆς 10 χρεῖαν ἔχομεν, ὅταν ἐκ τοῦ μὴ παρεῖναι τὴν ἡδονὴν ἀλγῶμεν· <ὅταν δὲ μὴ ἀλγῶμεν,> οὐκέτι τῆς ἡδονῆς δεόμεθα.

Καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἡδονὴν ἀρχὴν καὶ τέλος λέγομεν εἶναι p. 63 τοῦ μακαρίως ζῆν. ταύτην γὰρ ἀγαθὸν πρῶτον καὶ συγγενικὸν 129 ἔγνωμεν, καὶ ἀπὸ ταύτης καταρχόμεθα πάσης αἰρέσεως καὶ 15 φυγῆς, καὶ ἐπὶ ταύτην καταντῶμεν ὡς κανόνι τῷ πάθει πᾶν ἀγαθὸν κρίνοντες. Καὶ ἐπεὶ πρῶτον ἀγαθὸν τοῦτο καὶ σύμφυτον, διὰ τοῦτο καὶ οὐ πᾶσαν ἡδονὴν αἰρούμεθα, ἀλλ' ἔστιν ὅτε πολλὰς ἡδονὰς ὑπερβαίνομεν, ὅταν πλεῖον ἡμῖν τὸ δυσχερὲς ἐκ τούτων ἔπηται· καὶ πολλὰς ἀλγηδόνας ἡδονῶν κρείττους 20 νομίζομεν, ἐπειδὴν μείζων ἡμῖν ἡδονὴ παρακολουθεῖ πολλὸν χρόνον ὑπομείνασι τὰς ἀλγηδόνας. πᾶσα οὖν ἡδονὴ διὰ τὸ φύσει ἔχειν οἰκείαν ἀγαθόν, οὐ πᾶσα μέντοι αἰρετή· καθάπερ

4 ἐπαναγαγεῖν B¹FP³Zf 5 τὴν τῆς ψυχῆς ἀταραξίαν B² τὴν ἀταραξίαν B¹ et sic Arndt, Em. Ep. 31, sed cf. p. 49, 1sq. τὴν τοῦ σώματος ἀταραξίαν FPCoZf, Φ, sed [ἀταραξίαν] in ras. F¹ 6 ἅπαντα FP³Zf 10 καὶ τὸ τοῦ σώματος PΦ | συμπληρώσεται Φ, B¹? συμπληρώσ[η]ται B² συμπληρώσεται P¹Co συμπληρωθήσεται FZf, γρ P³ 11 ὅταν δ' ἐκ Φ 12 ὅταν δὲ μὴ ἀλγῶμεν Gass. cf. fr. 422 (Io. Stob. III 17, 34 p. 501 H.), in protius δ. δ. μηκέτι α.δ.? ὅταν δ' ἐκ τοῦ μὴ παρεῖναι τὴν ἡδονὴν ἀλγῶμεν in mg. Co³ 14 συγγενικὸν cf. Nausiphanes B 2 p. 157, 25 Diels³ 18 καὶ οὐ BP³Zf καὶ P¹CoF καὶ οὐ om. Φ 21 ἡμῖν om. F¹Zf | ἡ ἡδονὴ Φ | <οὐ> πολλὴν Madvig ad Cic. De fin. I 10, 32 via recte 22 διὰ τὸ τῇ φύσει ἔχειν οἰκείας Cob. quia naturae est accommodata Aldobr. 23 μέντοι <γ'> Us. propter hiatus, cf. Diels SPAW 1916, 892, 5

καὶ ἀλγηδὼν πᾶσα κακόν, οὐ πᾶσα δὲ ἀεὶ φευκτὴ πεφνκυῖα.

130 τῇ μέντοι συμμετρήσει καὶ συμφερόντων καὶ ἀσυμφόρων
βλέψει ταῦτα πάντα κρίνειν καθήκει. χρώμεθα γὰρ τῷ μὲν
ἀγαθῷ κατὰ τινας χρόνους ὥς κακῷ, τῷ δὲ κακῷ τοῦμπαλιν
5 ὥς ἀγαθῷ.

Καὶ τὴν αὐτάρκειαν δὲ ἀγαθὸν μέγα νομίζομεν, οὐχ ἵνα
πάντως τοῖς ὀλίγοις χρώμεθα, ἀλλ' ὅπως ἔαν μὴ ἔχωμεν τὰ
πολλά, τοῖς ὀλίγοις ἀρκώμεθα, πεπεισμένοι γνησίως ὅτι ἥδιστα
πολυτελείας ἀπολαύουσιν οἱ ἥκιστα ταύτης δεόμενοι, καὶ ὅτι
10 τὸ μὲν φυσικὸν πᾶν εὐπόριστόν ἐστι, τὸ δὲ κενὸν δυσπόριστον,
ὅτι τε λιτοὶ χυλοὶ ἴσην πολυτελεῖ διαίτη τὴν ἡδονὴν ἐπιφέ-
131 ρουσιν, ὅταν ἅπαν τὸ ἀλγοῦν κατ' ἔνδειαν ἐξαιρεθῇ, καὶ μᾶζα
P. 64 καὶ ὕδωρ τὴν ἀκροτάτην ἀποδίδωσιν ἡδονήν, ἐπειδὴν ἐνδέων
τις αὐτὰ προσενέγκηται. τὸ συνεθίζειν οὖν ἐν ταῖς ἀπλαῖς καὶ
15 οὐ πολυτελέσει διαίταις καὶ ὑγιείας ἐστὶ συμπληρωτικὸν καὶ
πρὸς τὰς ἀναγκαίας τοῦ βίου χρήσεις ἄοκνον ποιεῖ τὸν ἄνθρω-
πον καὶ τοῖς πολυτελέσιν ἐκ διαλειμμάτων προσερχομένοις
κρεῖττον ἡμᾶς διατίθησι καὶ πρὸς τὴν τύχην ἀφόβους παρα-
σκευάζει. Ὅταν οὖν λέγωμεν ἡδονὴν τέλος ὑπάρχειν, οὐ τὰς
20 τῶν ἀσώτων ἡδονὰς καὶ τὰς ἐν ἀπολαύσει κειμένας λέγομεν,
ὥς τινες ἀγνοοῦντες καὶ οὐχ ὁμολογοῦντες ἢ κακῶς ἐκδεχό-

1 κακόν] κακή FZf | ἀεὶ φευκτὴ πεφ. BF¹CoZ³f ἀεὶ φευκτικὴ πεφ. Z¹(TD), γε in mg. P³ φευκτὴ ἀεὶ πεφ. Φ φευκτὴ ἀεὶ (omisso πεφ.) F 3 'an ἐπιβλέψει?' Us.; cf. Democr. B 237 D. τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει 4 τοῦμπαλιν P³CoΦ τὸ ξμπαλιν FZf δτ' ἂν πάλιν B τὸν πάλιν P¹ τᾶμπαλιν Us. 6 δὲ ὥς ἀγαθὸν Φ 8 ἀρκώμεθα Cob.: χρώμεθα ΩΦ | ὅτι ἥδιστα κτλ.: Seneca Ep. 14, 17, Demarchus (scil. Hermarchus) apud Ambros. Epist. 63, 20 11 ὅτι τε scripsi: οἱ τε ΩΦ οἱ γὰρ Us. γὰρ post χυλοὶ addidit Diels SPAW 1916, 892, 5 propter hiatum | λιτοὶ χυλοὶ κτλ.: Demarchus ibidem | πολυτελεῖ P³CoZ³f πολυτελείαν B πολυτελείαν B¹P¹Z¹ γε in mg. P³ πολυτέ F | περιφέρουσιν FZf 12 ἀπαξ Us. 13 ἀποδιδόασιν Φ | ἐνδέων τις F ἐνδέονται τις Φ 15 ὑγιείας BΦ 16 χρήσεις cf. Hor. Ser. II 2, 81 17 προσερχομένοις BCoF(TD), cf. Hor ibidem 83: προσερχομένους Z(?)fΦ. Hor. 82 19 τὴν ἡδονὴν Φ 20 τὰς ἐν ἀπολαύσει Φ ut Rossi: τὰς τῶν ἐν ἀπολ. Ω

μενοι νομίζουσιν, ἀλλὰ τὸ μῆτε ἀλγεῖν κατὰ σῶμα μῆτε ταράτ-
 τεσθαι κατὰ ψυχὴν· οὐ γὰρ πότοι καὶ κῶμοι συνείροντες ¹³²
 οὐδ' ἀπολαύσεις παιδων καὶ γυναικῶν οὐδ' ἰχθύων καὶ τῶν
 ἄλλων, ὅσα φέρει πολυτελὲς τράπεζα, τὸν ἡδὺν γεννᾷ βίον,
 ἀλλὰ νήφων λογισμὸς καὶ τὰς αἰτίας ἐξερευνῶν πάσης αἰρέ- ⁵
 σεως καὶ φυγῆς καὶ τὰς δόξας ἐξελαύνων, ἐξ ὧν πλειῆστος τὰς
 ψυχὰς καταλαμβάνει θόρυβος.

Τούτων δὲ πάντων ἀρχὴ καὶ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν φρόνησις.
 διὸ καὶ φιλοσοφίας τιμιώτερον ὑπάρχει φρόνησις, ἐξ ἧς αἱ
 λοιπαὶ πᾶσαι πεφύκασιν ἀρεταί, διδάσκουσα ὥς οὐκ ἔστιν ¹⁰
 ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως (οὐδὲ
 φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως) ἄνευ τοῦ ἡδέως. συμπεφύ-
 κασι γὰρ αἱ ἀρεταὶ τῷ ζῆν ἡδέως, καὶ τὸ ζῆν ἡδέως τούτων
 ἔστιν ἀχώριστον.

Ἐπεὶ τίνα νομίζεις εἶναι κρείττονα τοῦ καὶ περὶ θεῶν ὅσια ¹³³
 δοξάζοντος καὶ περὶ θανάτου διὰ παντὸς ἀφόβως ἔχοντος καὶ ^{p. 65}
 τὸ τῆς φύσεως ἐπιτελειογισμένου τέλος, καὶ τὸ μὲν τῶν ἀγαθῶν ¹⁷
 πέρας ὥς ἔστιν εὐσυνπλήρωτόν τε καὶ εὐπόριστον διαλαμβά-
 νοντος, τὸ δὲ τῶν κακῶν ὥς ἡ χρόνους ἢ πόνους ἔχει βραχεῖς;
 τὴν δὲ ὑπὸ τινων δεσπότιν εἰσαγομένην πάντων ²⁰ ἀγγέλλον-

1 [ἀλ]γεῖν F¹ λέγειν (TD) Z¹ 2 οὐ γὰρ πότοι κτλ.: Demarchus
 Ambrosii Ep. 63, 20 et alius auctor ibidem (Ep. fr. 476^a) |
 συνείροντες om. Φ Demarchus, immoderatae epulae alter auctor
 Ambrosii 3 ἀπολαύσεις Ω nec filiorum soboles nec feminarum
 copulae Dem.: ἀπόλαυσις Φ, Us. 4 ἡδὺν καὶ γενναῖον βίον
 ποιοῦσιν Φ 6 ἐξ ὧν BΦ: om PCoF ἀφ' οὗ Z¹ 9 διὸ . . .
 φρόνησις om. Φ | φιλοσοφία BP¹(QW)Co | ὑπάρχει om. F
 10 διδάσκουσα H. Dulac Rev. de phil. I 204; cf. Cic. De fin.
 I 13, 43, De off. III 33, 118: διδάσκουσαι Ω Φ διδασκούσης
 Rossi 11 hiatum explevit Steph., cf. Rat. Sent. V 13 τῷ] τὸ
 B¹ τοῦ CoF 15 νομίζει τις Φ | καὶ om. Φ 17 ἐπιτελειογισμένον
 Z
 FP³Z¹ ἐπιτελειομένου Co 19 βραχεῖς; τὴν] βραδύστην F (m¹)
 βραχίστην Z¹ 20 τὴν . . . p. 50, 5 ἐπεὶ praeterit Φ 20 πάντων
 om. F¹Z¹ | ἀγγέλλοντος BFZ¹ ἀγγέλο(εx ω)ν τος F ἀγγελῶν-
 τος P¹ in mg, Co, corruptum; latere apparet ἀνάγκην (Gass.);
 quae usque ad p. 50 vs. 4 πέφικεν sequuntur mihi scholion
 esse videntur, cf. Aëtius p. 326, 3 D. (Ep. fr. 375); πάντων

τος ** (λέγει ἐν ἄλλοις γίνεσθαι ἃ μὲν κατ' ἀνάγκην), ἃ δὲ ἀπὸ τύχης, ἃ δὲ παρ' ἡμᾶς, διὰ τὸ τὴν μὲν ἀνάγκην ἀνυπεύθυνον εἶναι, τὴν δὲ τύχην ἄστατον ὄραν, τὸ δὲ παρ' ἡμᾶς ἀδέσποτον, ᾧ καὶ τὸ μεμπτὸν καὶ τὸ ἐναντίον παρακολουθεῖν πέφυκεν) —

- 134 ἐπεὶ κρείττον ἦν τῷ περὶ θεῶν μύθῳ κατακολουθεῖν ἢ τῇ
 6 τῶν φυσικῶν εἰμαρμένῃ δουλεύειν· ὁ μὲν γὰρ ἐλπίδα παραιτή-
 σεως ὑπογράφει θεῶν διὰ τιμῆς, ἡ δὲ ἀπαραιτητον ἔχει τὴν
 ἀνάγκην — τὴν δὲ τύχην οὔτε θεὸν ὥς οἱ πολλοὶ νομίζουσιν
 10 ὑπολαμβάνων — οὐθέν γὰρ ἀτάκτως θεῶν πράττεται — οὔτε
 10 ἀβέβαιον αἰτίαν — (οὐκ) οἴεται μὲν γὰρ ἀγαθὸν ἢ κακὸν
 ἐκ ταύτης πρὸς τὸ μακαρίως ζῆν ἀνθρώποις δίδοσθαι, ἀρχὰς
 P. 66 μέντοι μεγάλων ἀγαθῶν ἢ κακῶν ὑπὸ ταύτης χορηγεῖσθαι —
 135 κρείττον εἶναι νομίζων εὐλογίστως ἀτυχεῖν ἢ ἀλογίστως εὐ-
 τυχεῖν — βέλτιον γὰρ ἐν ταῖς πράξεσι τὸ καλῶς κριθὲν (μὴ
 15 ὀρθωθῆναι ἢ τὸ μὴ καλῶς κριθὲν) ὀρθωθῆναι διὰ ταύτην.

Ταῦτα οὖν καὶ τὰ τούτοις συγγενῇ μελέτα πρὸς σεαυτὸν ἡμέρας
 καὶ νυκτὸς πρὸς <τε> τὸν ὅμοιον σεαυτῷ, καὶ οὐδέποτε οὐδ' ὕπαρ
 οὐτ' ὄναρ διαταραχθῆσῃ, ζήσῃ δὲ ὥς θεὸς ἐν ἀνθρώποις. οὐθέν
 γὰρ ἔοικε θνητῷ ζῶν ζῶν ἄνθρωπος ἐν ἀθανάτοις ἀγαθοῖς.

διαγελῶντος <εἰμαρμένην καὶ μᾶλλον ἃ μὲν κατ' ἀνάγκην γί-
 νεσθαι λέγοντος> suppl. Us., supra βραχεῖς, τὴν scribens

1 δὲ] μὲν f 2 ὑπεύθυνον FP³Zf 3 ὄραν corruptum esse
 cens. Leop. 4 μεμπτὸν B¹ μελπτὸν P¹(?)Q | πέφυκεν om. F

5 ἐπεὶ καὶ κρείττον τῷ F | ἀκολουθεῖν FP³Zf δουλεύειν Φ

6 τῶν φυσικῶν: Democriti cf. Diog. Oen. fr. 33 9 ὑπολαμ-
 βάει (Ambr.) Menagius ὑπολαμβάνοντος Us.; nihil vero mu-
 tandum propter hiatus vs. 1 | οὐθέν FΦ 10 βέβαιον H. Lewy,
 Jahrb. f. Phil. CXLV (1892), 765 αὐ βέβαιον Goedeckemeyer,
 Epikurs Verh. zu. Dem. p. 40, 5 | οὐκ ins. Us., <μὴ> δίδοσθαι
 scripserat (Aldobr.) Gass. | οἴεται] νομίζεται Φ 18 νομίζειν F
 νομίζει (Ambr.) νομίζοντος Us. 14 βέλτιστον Us. | ἐν τ. πρ. τὸ
 κ. κριθὲν BFCoΦ τὸ κριθὲν ἐν ταῖς πράξεσι καλῶς FZf | sup-
 plevi Madvigium Adv. I 716 secutus <ἢ τὸ> ὀρθωθῆναι Cosati-
 tini Studi ital. XVII (1909), 284sqg. <μὴ> ὀρθωθῆναι Mei.

15 ταύτην] τύχην Madvig | desinit Φ 16 πρὸς ἑαυτὸν ἡμέρας
 καὶ νυκτὸς πρὸς τὸν BFCo ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς πρὸς τὸν F
 διαπαντὸς ἡμέρας καὶ νυκτὸς πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὸν Zf
 σεαυτὸν corr. Gass. 17 τε add. Us. 18 ζή**ει P¹ (corr. P²)

ζή[σεις] B² ζήσης F 19 ζῶν Z²f ζω[v] B² ζῶων PCoZ¹ ζῶων ὁ F

RATAE SENTENTIAE.

ΚΥΡΙΑΙ ΔΟΞΑΙ.

p. 71

I Τὸ μακάριον καὶ ἄφθαρτον οὔτε αὐτὸ πράγματα ἔχει 139
οὔτε ἄλλω παρέχει, ὥστε οὔτε ὀργαῖς οὔτε χάρισι συνέχεται
ἐν ἀσθενεῖ γὰρ πᾶν τὸ τοιοῦτον. (ἐν ἄλλοις δέ φησι τοὺς θεοὺς 5
λόγῳ θεωρητοῦς, οὓς μὲν κατ' ἀριθμὸν ὑφ'εστῶτας, οὓς δὲ κατὰ
ὁμοειδεῖαν ἐκ τῆς συνεχοῦς ἐπιρροῦσεως τῶν ὁμοίων εἰδώλων ἐπὶ
τὸ αὐτὸ ἀποτελεσμένων, ἀνθρωποειδεῖς.)

II Ὁ θάνατος οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς· τὸ γὰρ διαλυθὲν ἀναι-
σθητεῖ· τὸ δ' ἀναίσθητον οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς. 10

III Ὅρος τοῦ μεγέθους τῶν ἡδονῶν ἡ παντὸς τοῦ ἀλ- p. 72
γοῦντος ὑπεξαιρέσεις. ὅπου δ' ἂν τὸ ἡδόμενον ἐνῇ, καθ' ὃν

8 I = Vatic. 1, Diog. Oen. fr. 42 Williams ἀφθαρτ[ον]...παρέχ[ει]
alii multi | πράγματα 2 Vat. D. Oen. multi: πράγμ[α] Schol.
Townl. Π. 2 526 πράγμα (εἰς τι = ἔχει τι?) Seneca Apocol. 8

4 ἄλλο B¹ F ἄλλοις Schol. Townl. Seneca | συνέχεσθαι B
5 ἀσθενεῖ unus D. Laert.: ἀσθενεία Vat. (incertum de D. Oen.)
Philod., De ira c. XLIII p. 86 W. Nemesius, De nat. hom. 44
p. 347 M., Cicero, De nat. deor. I 122. 124; cf. Epist. p. 23, 23

6 ex Cicerone De nat. deor. I 19, 49 scholium a Diog. Laert.
turbatum esse apparet; οὐ μὲν pro οὓς μὲν et ὥς δὲ pro οὓς δὲ
scribens Gass. locum frustra corrigere conatus est; cf. imprimis
W. Scott, Journ. of phil. XII 212 sqq. Plasberg ad Cic. l.;
R. Philippson, Herm. LI (1916) 579 sqq. Laertium et trad. lect.
defendere studet 7 ὁμοειδεῖαν P² Co ὁμοειδίαν (ex ὁμω- B²)

BZf ὁμοιδίαν P¹ ὁμοιοειδίαν F | ὁμοίων] ιδίων F 8 τετελεσμέ-
νων F ἀποτελεσμένων Kuehn 9 II = Vat. 2, D. Oen. fr. 43,
alii | ἀναλυθὲν B λυθὲν Plutarchus, Non posse... 23 p. 1103 D

10 ἀναίσθητον Io. Stob. IV 51, 29 p. 1073 H. solus

11 III = Diog. Oen. fr. 46]οῦντος... ὑπεξαιρέσεις[et] το τῷ ἀλ-
γοῦντι ἢ λυπουνμένῳ ἢ σ[, alii usque ad ὑπεξαιρέσεις; Pap.
Herc. 1012 (VH² VII 14) col. 41 cf. Diels SPAW 1897, 1064 sq.
ib. 1916, 888, 2, Croen., Kol. u. Mened. p. 116: παν]τὸς τοῦ
ἀλγοῦντος ὑπεξαιρέσεις· τὸ μὲν γὰρ παντὸς διέλεκται κατὰ τὰ
ἀντίγραφα, προστιθεμένον τοῦ παντὸς ἐν τισιν, ἐν δὲ τισιν μὴ
προστιθεμένον· κατὰ πάντα δὲ τὰ κ... ὥς ἔχοντα ἀντίγραφα
γέγραπται ἡ τοῦ ἀλγοῦντος ἐξαιρέσεις, οὐχ ὑπεξαιρέσεις [ὥστε
καί] τ[ι] κα[κ]ένφατον... ὑποπτ[εύειν τινα]

ἂν χρόνον ἤ, οὐκ ἔστι τὸ ἀλγοῦν ἢ λυπούμενον ἢ τὸ συναμ-
φότερον.

- 140 IV Οὐ χρονίζει τὸ ἀλγοῦν συνεχῶς ἐν τῇ σαρκί, ἀλλὰ τὸ
μὲν ἄκρον τὸν ἐλάχιστον χρόνον πάρεστι, τὸ δὲ μόνον ὑπερ-
5 τείνον τὸ ἡδόμενον κατὰ σάρκα οὐ πολλὰς ἡμέρας συμμένει.
αἱ δὲ πολυχρόνιοι τῶν ἀρρωστικῶν πλεονάζον ἔχουσι τὸ ἡδόμε-
νον ἐν τῇ σαρκὶ ἥπερ τὸ ἀλγοῦν.

V Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ
δικαίως <οὐδὲ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως> ἄνευ τοῦ
10 ἡδέως. ὅτω δὲ τοῦτο μὴ ὑπάρχει, [οὐ ζῆ φρονίμως. καὶ κα-
λῶς καὶ δικαίως ὑπάρχει] οὐκ ἔστι τοῦτον ἡδέως ζῆν.

VI Ἐνεκα τοῦ θαρρεῖν ἐξ ἀνθρώπων ἦν κατὰ φύσιν ἀρχῆς
καὶ βασιλείας ἀγαθόν, ἐξ ὧν ἂν ποτε τοῦτο οἶός τ' ἢ παρα-
σκευάζεσθαι.

- 141 VII Ἐνδοξοὶ καὶ περίβλεπτοί τινες ἐβουλήθησαν γενέσθαι,
p. 73 τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀσφάλειαν οὕτω νομίζοντες περιποιήσεσθαι.
17 ὥστε εἰ μὲν ἀσφαλῆς ὁ τῶν τοιούτων βίος, ἀπέλαβον τὸ τῆς
φύσεως ἀγαθόν· εἰ δὲ μὴ ἀσφαλῆς, οὐκ ἔχουσιν οὐ ἔνεκα ἐξ
ἀρχῆς κατὰ τὸ τῆς φύσεως οἰκεῖον ὠρέχθησαν.
20 VIII Οὐδεμία ἡδονὴ καθ' ἑαυτὴν κακόν· ἀλλὰ τὰ τινῶν

1 ἂν om. BF¹Co | τὸ λυπούμενον FP³Zf, om. artic. BF¹Co, Diog. Oen.; cf. p. 53, 11 | τὸ ante σύν om. D. Oen. ut videtur
2 IV = Vat. 3, D. Oen. fr. 53 πλε[ονάζον]... ἀλγ[οῦν, alii saepius
5 κατὰ σάρκα... 6 ἡδόμενον om. F¹Zf, suppl. in mg. F³
5 συμμένει Byw.: συμβαίνει Ω ὑπάρχει Vat. 6 τὸ ἡδόμενον post
σαρκὶ transp. Vat. 8 V = Vat. 5, D. Oen. fr. 54 φρονίμ[ως]¹
... δικαί[ως]² cf. p. 49, 10sq., alios 9 οὐδὲ... 10 ἡδέως om.
Vat. 9 οὐδὲ... δικαίως D. Oen., ut olim Gass. suppleverat:
om. Ω 10 ὅπου δὲ τοῦτο Vat. ὅτω δ' ἐν τούτων Us. | οὐ ζῆ
... 11 ὑπάρχει desunt Vatic., delevi 10 οὐ] οἶον Us. | ζῆ] δὴν
Gass., Us. 11 καὶ ὡ δικαίως FZf | ὅπα... cum lacuna B
ὕπάρχων compendio P | τοῦτον] τοῦτο B¹ om. Vat. 12 VI =
D. Oen. fr. 44]τὸ τοῦτο παρασκευ[άζεσθαι | ἦν Us.: ἢ Ω ἐστίν
Mei. | ἀρχῆς καὶ βασιλείας glossema ad ἐξ ὧν esse exist. Us.
13 τοῦτο post ἦ transp. Diog. Oen. τοῦτο τις Mei. | τ' ἦν B
τι P¹ 15 ἐβουλήθησαν F 20 VIII = Vat. 50, D. Oen. fr. 44
ἡδονὴ καθ' ἑαυτὴν κα[κόν] Ambros. Epist. 63, 13 | ἐαυτῇ

ἡδονῶν ποιητικὰ πολλαπλασίους ἐπιφέρει τὰς ὀχλήσεις τῶν ἡδονῶν.

IX Εἰ κατεπυκνοῦτο πᾶσα ἡδονή, καὶ χρόνῳ καὶ περὶ ὅλον 142
τὸ ἄθροισμα ὑπῆρχεν ἢ τὰ κυριώτατα μέρη τῆς φύσεως, οὐκ
ἂν ποτε διέφερον ἀλλήλων αἱ ἡδοναί.

X Εἰ τὰ ποιητικὰ τῶν περὶ τοὺς ἀσώτους ἡδονῶν ἔλκε
τοὺς φόβους τῆς διανοίας τοὺς τε περὶ μετεώρων καὶ θανάτου
καὶ ἀλγηδόνων, ἔτι τε τὸ πέρας τῶν ἐπιθυμιῶν ἐδίδασκεν,
οὐκ ἂν ποτε εἴχομεν ὅ τι μεμψάμεθα αὐτοῖς, πανταχόθεν ἐκ-
πληρουμένοις τῶν ἡδονῶν καὶ οὐθαμόθεν οὔτε τὸ ἀλοῦν 10
οὔτε τὸ λυπούμενον ἔχουσιν, ὅπερ ἐστὶ τὸ κακόν.

XI Εἰ μὴθὲν ἡμᾶς αἱ τῶν μετεώρων ὑποψίαι ἠνώγλουν
καὶ αἱ περὶ θανάτου, μὴ ποτε πρὸς ἡμᾶς ἦ τι, ἔτι τε τὸ μὴ p. 74
κατανοεῖν τοὺς ὅρους τῶν ἀλγηδόνων καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν,
οὐκ ἂν προσεδεόμεθα φυσιολογίας.

XII Οὐκ ἦν τὸ φοβούμενον λύειν ὑπὲρ τῶν κυριωτάτων 143
μὴ κατειδότα τίς ἢ τοῦ σύμπαντος φύσις, ἀλλ' ὑποπτεύοντά

FZf, γρ P⁵, Vat., D. Oen. cf. p. 58, 6: ἐαντὸ BP¹Co | κακή FZf,
γρ P⁵ | τὰ om. FZf

1 ἡδονῶν om. B¹ cum Vaticano (τὰ ποιητικὰ ἐνίων) 3 κατε-
πύκνον BP¹Co, Arndt Em. Ep. p. 35; cf. fr. 432, Damox.
apud Athen. III 103 B, Bignone, Riv. Fil. XXXVII (1909)
70, 2 | καὶ χρόνῳ FP⁵Zf τῷ ... χρόνῳ cum lacuna B¹ τῷ καὶ
χρόνῳ B²P¹Co τῷ χρόνῳ Arndt | περὶ ὅλον Rossi: περίοδον
BP¹Co περὶ ὁδὸν FZf, γρ P⁵ 6 X = D. Oen. fr. 45 τῷ]ν ἀλ-
γηδόνων ἐδίδασκεν ... εἴχομεν[et πανταχόθεν ... τῷ]ν et οὔτε]
τὸ ἀλοῦ]ν, Cic. De fin. II 7, 21, Ambros. Epist. 63, 13 |
ποιητὰ FZf, γρ P⁵ | ἀσωμάτους FZf, γρ P⁵ 8 [τῶν τε ἐπιθυμιῶν
καὶ τῷ]ν ἀλγηδόνων amplificans D. Oen. 9 ποτ[ε εἴχ]ομεν B²
ποτε εἴημεν F⁽²⁾Zf | μεμψάμεθα B ἐμεμψάμεθα Us. | πάντοθεν
FZf, γρ P⁵ | ἐκπληρουμένοις D. Oen., Us. iam antea: εἰσπληρ. Ω
10 οὐδαμόθεν FP⁵Zf om. D. Oen. ut vid. | τὸ om. B
12 XI = Plut. Non posse ... 8 p. 1092 B, sed contr. | αἱ ὑπὲρ
τῶν Plut. 13 καὶ περὶ Zf ἔτι τε τὰ περὶ Plut. | τε τὸ μὴ
κατανοεῖν Lachelier: τετόλμηκα νοεῖν CoFZ τετόλμηκά νοεῖν B
τ[ε]τόλμηκα νοεῖν P [] m² τετόλμημα νοεῖν f 16 XII = Vat. 49
17 εἰδότας Vat. | ὑποπτεύόμενον τι Ω ὑποπτεύοντι Vat.,
corr. Us. Hinc cod. Co ab altero scriptore scriptum est

τι τῶν κατὰ τοὺς μύθους. ὥστε οὐκ ἦν ἄνευ φυσιολογίας ἀκεραλους τὰς ἡδονὰς ἀπολαμβάνειν.

XIII Οὐθὲν ὄφελος ἦν τὴν κατὰ ἀνθρώπους ἀσφάλειαν κατασκευάζεσθαι τῶν ἄνωθεν ὑπόπτων καθεστώτων καὶ τῶν
5 ὑπὸ γῆς καὶ ἀπλῶς τῶν ἐν τῷ ἀπειρῳ.

XIV Τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐξ ἀνθρώπων γενομένης μέχρι
τινὸς δυνάμει τε ἐξαιρεστικῇ καὶ εὐπορίᾳ εἰλικρινεστέρα γίνε-
ται ἢ ἐκ τῆς ἡσυχίας καὶ ἐκωρῆσεως τῶν πολλῶν ἀσφάλεια.

144 XV Ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος καὶ ὠρισταὶ καὶ εὐπόριστός
10 ἐστίν· ὁ δὲ τῶν κενῶν δοξῶν εἰς ἄπειρον ἐκπύπτει.

XVI Βραχεία σοφῶ τύχη παρεμπύπτει, τὰ δὲ μέγιστα καὶ
p. 75 κυριώτατα ὁ λογισμὸς διώκηκε καὶ κατὰ τὸν συνεχῇ χρόνον
τοῦ βίου διοικεῖ καὶ διοικήσει.

XVII Ὁ δίκαιος <βίος> ἀταρακτότατος, ὁ δ' ἄδικος πλείστης
15 ταραχῆς γέμων.

XVIII Οὐκ ἐπαύξεται ἐν τῇ σαρκὶ ἡ ἡδονή, ἐπειδὴν ἄπαξ
τὸ κατ' ἔνδειαν ἀλγοῦν ἐξαιρεθῇ, ἀλλὰ μόνον ποικίλλεται· τῆς

8 XIII = *Vat.* 72, *D. Oen. fr.* 47 οὐθὲν ἦν ὄφελος | ὄφελος ἦν *Vat.* | κατ' ἀνθρώπους *FCo²Zf* κατ' ἀνθρώπων *Vat.* παρ' ἀνθρώπων *Us.*, *Kl. Schr.* I 301 4 παρασκευάζεσθαι *Vat.* cf. p. 52, 13. 60, 2 7 τε | τινὶ *Us.* | ἐξαιρεστικῇ cf. p. 59, 17, *Hermarchus apud Porphy.* *De abst.* I 10 p. 93, 2 *N²* in *codicibus*: ἐξαιρεστικῇ (-κῇ *F*) *FP²Zf* ἐξαιρεστικῇ *P¹* ἐξαιρ[ε]στικῇ *B* [] *m²* ἐξαιρεστικῇ *Co²* ἐξοριστικῇ *Mei.* εἰλικρινεστέρα *scri.*: εἰλικρινεστάτη *Q* | ἐξαιρεστικῇ καὶ εὐπορίᾳ εἰλικρινεστάτη *Us.* ἐξαιρεστικῇ καὶ εὐπορίᾳ εἰλικρινεστάτη <βεβαιότερα> *Croen.* 8 ἐκωρῆσεως *BFCo²Z¹*, 'corr.' *Z²f* 9 XV = *Vat.* 8, *Porphy.* *De abst.* I 49 p. 123, 11, *ad Marc.* 27 p. 291, 17 *N²*, *Cic. De fin.* I 13, 45, *alii* | καὶ prius *om.* *Vat. Porph.*, habet *Cicero* 11 XVI = *Io. Stob.* II, 8, 28 p. 159 *W.*, *Cic. De fin.* I 19, 63, *Tusc.* V, 9, 26, *Vitruv.* VI praef. 3, *Sen. De const. sap.* 15, 4 | βραχεία *P²* *Stob.*, *Cic.*, sed cf. *Democr. fr.* 119 *D* 12 διώκει *Zf* διώκησε *Us.* | καὶ *om.* *Stob.*, *Us.* | καὶ . . . 13 διοικήσει *absunt a Romanis auct.* 13 τοῦ βίου *om.* *FCo²Zf* (κατὰ τὸν βίον καὶ συνεχῇ χρόνον *Stob.*) | διοικεῖ καὶ διοικήσει *om.* *Stob.*; cf. p. 23, 20 14 XVII = *Vat.* 12, *Diodorus XXV fr.* 1 | βίος *om.* *Q.*, hab. *Vat. Diod.* 16 ἐπαύξεται ἡ ἡδονὴ ἐν τῇ (τῇ *om.* *FCo²*) σαρκὶ *FCo²Zf*

δὲ διανοίας τὸ πέρας τὸ κατὰ τὴν ἡδονὴν ἀπεγένησεν ἢ τε τούτων αὐτῶν ἐκλόγησις καὶ τῶν ὁμογενῶν τούτοις, ὅσα τοὺς μεγίστους φόβους παρεσκεύαζε τῇ διανοίᾳ.

XIX Ὁ ἄπειρος χρόνος ἴσην ἔχει τὴν ἡδονὴν καὶ ὁ πεπε- 145
ρασμένος, εἰάν τις αὐτῆς τὰ πέρατα καταμετρήσῃ τῷ λογισμῷ. 5

XX Ἡ μὲν σὰρξ ἀπέλαβε τὰ πέρατα τῆς ἡδονῆς ἄπειρα, καὶ ἄπειρος αὐτὴν χρόνος παρεσκεύασεν. ἡ δὲ διάνοια τοῦ τῆς σαρκὸς τέλους καὶ πέρατος λαβοῦσα τὸν ἐπιλογισμὸν καὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ αἰῶνος φόβους ἐκλύσασα τὸν παντελεῖ βίον παρεσκεύασε, καὶ οὐθὲν ἔτι τοῦ ἀπείρου χρόνου προσεδέθη[μεν]. 10
ἀλλ' οὔτε ἔφυγε τὴν ἡδονήν, οὐδ' ἠνίκα τὴν ἐξαγωγὴν ἐκ τοῦ ζῆν τὰ πράγματα παρεσκεύαζεν, ὥς ἐλλείπουσά τι τοῦ ἀρίστου βίον κατέστρεφεν.

XXI Ὁ τὰ πέρατα τοῦ βίου κατειδὼς οἶδεν, ὥς εὐπόριστόν 146
ἐστὶ τὸ <τὸ> ἀлагоῦν κατ' ἔνδειαν ἐξαιροῦν καὶ τὸ τὸν ὅλον ^{p. 76}
βίον παντελεῖ καθιστάν· ὥστε οὐδὲν προσδεῖται πραγμάτων 16
ἀγῶνας κεκτημένων.

XXII Τὸ ὑφισταμένον δεῖ τέλος ἐπιλογίζεσθαι καὶ πᾶσαν τὴν ἐνέργειαν, ἐφ' ἣν τὰ δοξαζόμενα ἀνάγομεν· εἰ δὲ μή, πάντα ἀκρισίας καὶ ταραχῆς ἔσται μεστά. 20

XXIII Εἰ μαχῇ πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, οὐχ ἕξεις οὐδ' ἄς ἂν φῆς αὐτῶν διεψεῦσθαι πρὸς τί ποιούμενος τὴν ἀναγωγὴν κρίνῃς.

2 ἐκλόγησις FCo²Zf 4 XIX = Vat. 22, Cic. De fin. I 19, 63 |
ὁ om. BP¹ 6 cf. D. Oen. fr. 52. 48 7 καὶ Diels, Philod. De dis I
p. 74, 6: καὶ Q | παρεσκεύασεν] ἀρέσκοι ἂν Us., scripseram
παρασκευάσαι ἂν 10 χρόνου BP¹ βίου FCo²Zf, γρ P³ | προσεδέ-
θημεν FCo²Zf προσεδέθημεν P [προσεδέθη] μὲν B²: προσεδέθη
scri. προσεδέθη ἂν Mei. 11 οὐδὲ B οὐδ', F οὐδ' H Us.
12 ἐλλείπουσά BP¹ | ἀρίστου Zf 13 κατέστρεψεν Byw. | cf.
Philod. De morte col. III (Vol. Herc.³ I p. 25), Carneiscus,
Philist. B col. XII (Croen., Kol. u. Mened. p. 70) 15 τὸ ins.
Cas. 16 καθιστάν Q 18 δεῖ] ἀεὶ B¹ δὲ Zf | τέλος del. Schn.,
cf. tamen Arndt, Em. Ep. p. 36 τελείως Brieger | λογίζεσθαι
FCo² 21 εἰ] εἰ μὴ F¹Co² | μάχη Q, corr. Byw. | οὐδ' ἄς ἂν]
οὐδασα (?) B¹ 23 φῆς (φῆς B²P³) αὐτῶν (ex αὐτῶ P¹) BP αὐτῶν
ἐφ' ἧς FCo² αὐτῶν φῆς Zf

147 XXIV Εἴ τιν' ἐκβαλεῖς ἀπλῶς αἰσθήσιν καὶ μὴ διαιρήσεις
τὸ δοξαζόμενον κατὰ τὸ προσμένον καὶ τὸ παρὸν ἤδη κατὰ
τὴν αἰσθήσιν καὶ τὰ πάθη καὶ πᾶσαν φανταστικὴν ἐπιβολὴν
τῆς διανοίας, συνταράξεις καὶ τὰς λοιπὰς αἰσθήσεις τῇ ματαίῳ
5 δόξῃ, ὥστε τὸ κριτήριον ἅπαν ἐκβαλεῖς. εἰ δὲ βεβαιώσεις καὶ
τὸ προσμένον ἅπαν ἐν ταῖς δοξαστικαῖς ἐννοαῖς καὶ τὸ μὴ
p. 77 τὴν ἐπιμαρτύρησιν * * οὐκ ἔκλείψεις τὸ διεφυσμένον,
ὥσ(τε) τετηρηκῶς ἔσῃ πᾶσαν ἀμφισβήτησιν καὶ πᾶσαν κρίσιν
τοῦ ὀρθῶς ἢ μὴ ὀρθῶς.

148 XXV Εἰ μὴ παρὰ πάντα καιρὸν ἐπανοίσεις ἕκαστον τῶν
11 πραττομένων ἐπὶ τὸ τέλος τῆς φύσεως, ἀλλὰ προκαταστρέψεις
εἴτε φυγὴν εἴτε δίωξιν ποιούμενος εἰς ἄλλο τι, οὐκ ἔσονται
σοι τοῖς λόγοις αἱ πράξεις ἀκόλουθοι.

XXVI Τῶν ἐπιθυμιῶν ὅσαι μὴ ἐπ' ἄλλοι ἔπανάγουσιν
15 ἔαν μὴ συμπληρωθῶσιν, οὐκ εἰσὶν ἀναγκαῖαι, ἀλλ' εὐδιάχτων
τὴν ὄρεξιν ἔχουσιν, ὅταν δυσπόριστοι ἢ βλάβης ἀπεργαστικαὶ
δόξωσιν εἶναι.

XXVII Ὡν ἡ σοφία παρασκευάζεται εἰς τὴν τοῦ ὅλου βίον
μακαριότητα, πολὺ μέγιστόν ἐστιν ἢ τῆς φιλίας κτῆσις.

20 XXVIII Ἡ αὐτὴ γνώμη θαρρεῖν τε ἐποίησεν ὑπὲρ τοῦ
μηθὲν αἰώνιον εἶναι δεινὸν μηδὲ πολυχρόνιον, καὶ τὴν ἐν

1 ἐκβαλεῖς Codd.: ἐκβάλλεις BPF ἐκβάλλης Co² Z² f ἐκβαλλή-
σεις Z¹ | διαιρήσεις F διαιρήσης B διαιρεῖς εἰς FCo² διαιρῆς
εἰς Z¹ 2 κατὰ] καὶ FCo² Z¹, γρ P³ | προσμενόμενον BP cf
p. 4, 19 3 φαντ. ἐπ.: Laert. Diog. X 31 4 ματαία FCo² Z¹
5 ἐκβαλεῖς Z² f ἐκβάλλεις BPF Co² Z¹ | de verbis καὶ τὸ κριτήριον
ἅπαν ταραξίς agitur in Pap. Hercul. 1012 (Coll. alt. VII)
col. 59 (Croen., Kolotes u. Menedemos p. 117), unde pro ἐκβαλεῖς:
ταράξεις et supra v. 4 pro συνταράξεις: συνεκβαλεῖς corrigere
vult Croen. 6 προσμενόμενον BP¹ | καὶ τὸ μὴ τὴν ἐπιμ. del.
Merbach, De Ep. can. 40; hiatus significavi sic fere explen-
dum <ἔχον τοῖς ἀσθήλοις ἐγκρίναις> 7 οὐκ ἐκλείψεις corrupta:
οὐκ ἐκλείψει Bonnet 8 ὥστε τετηρηκῶς Merbach: ὡς τετηρη-
κῶς Ω ὥστ' ἐξηρηκῶς Us. p. XXI 10 XXV = D. Oen. fr. 49
ἐπαν]οίσεις ἐκα[στον] | ἐπανοίσεις D. Oen. 16 δυσπόριστον
BP¹ 18 XXVII = Vat. 13, Cic. De fin. I 20, 65 19 ἐστιν om.
FCo² 20 XXVIII = Cic. De fin. I 20, 68 [τε] τί F τι Co²

αὐτοῖς τοῖς ὁρισμένοις ἀσφάλειαν φιλία μάλιστα κατεῖδε συν-
τελουμένην.

XXIX Τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσι φυσικαὶ καὶ <ἀναγκαῖαι, 149
αἱ δὲ φυσικαὶ καὶ> οὐκ ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ οὔτε φυσικαὶ οὔτε p. 78
ἀναγκαῖαι, ἀλλὰ παρὰ κενὴν δόξαν γινόμεναι. (φυσικὰς καὶ 5
ἀναγκαῖας ἡγεῖται ὁ Ἐπίκουρος τὰς ἀλγηδόνας ἀπολυνούσας, ὡς
ποτὸν ἐπὶ δίσκους· φυσικὰς δὲ οὐκ ἀναγκαῖας δὲ τὰς ποικι-
λοῦσας μόνον τὴν ἡδονήν, μὴ ὑπεξαίρουμένας δὲ τὸ ἄλγημα, ὡς
πολυτελὴ σιτία· οὔτε δὲ φυσικὰς οὔτε ἀναγκαῖας, ὡς στεφάνους
καὶ ἀνδριάντων ἀναθέσεις.) 10

XXX Ἐν αἷς τῶν φυσικῶν ἐπιθυμιῶν, μὴ ἐπ' ἄλλοις δὲ
ἐπαναγουσῶν ἐὰν μὴ συντελεσθῶσιν, ὑπάρχει ἡ σπουδὴ σύν-
τονος, παρὰ κενὴν δόξαν αὐταὶ γίνονται, καὶ οὐ παρὰ τὴν
ἐαυτῶν φύσιν οὐ διαχέονται ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου
κενοδοξίαν. 15

XXXI Τὸ τῆς φύσεως δίκαιόν ἐστι σύμβολον τοῦ συμφέ- 150
ροντος εἰς τὸ μὴ βλάπτειν ἀλλήλους μηδὲ βλάπτεσθαι.

XXXII Ὅσα τῶν ζῶων μὴ ἐδύνατο συνθήκας ποιεῖσθαι τὰς
ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν ἄλληλα μηδὲ βλάπτεσθαι, πρὸς ταῦτα
οὐθὲν ἦν δίκαιον οὐδὲ ἄδικον· ὥσαύτως δὲ καὶ τῶν ἐθνῶν 20

1 φιλία vir doctus apud Madvigium ad Cic. l. l.: φιλίας Ω
amicitiae praesidium esse firmissimum Cic., φιλίας tueri stud.
Bignone, Rend. Ist. Lomb. II vol. 41 p. 806 sq., φιλίας Us. |
κατεῖδε Madvig ex Ciceronis perspexit: κα[τεῖναι] B² κατεῖναι
reliqui | [συν]τελ. B² 8 XXIX = Vat. 20, D. Oen. fr. 51
ἀναγκαῖαι δ]έ, αἱ δὲ οὔτε . . . παρὰ δ[όξαν] κενὴν, alii | ἀναγκαῖαι
. . . καὶ suppl. Steph. cf. Cic. Tusc. disp. V 33, 93 De fin.
II 9, 26 <ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ φυσικαὶ μὲν,> οὐκ ἀναγκαῖαι <δέ>
Us. cum Vat., D. Oen., Cic. De fin. I 13, 45 Anon. in Arist.
Eth. N. III 13 p. 171 Heylb. Athen. XII 511 E Plut. Gryll. 6
p. 989 B (Ep. fr. 456) 5 γινόμεναι P¹? Schol. Ar. ἡγούμεναι
FCo² 6 ἀλγηδόνας Weil: ἀλγηδόνας Ω 7 δὲ καὶ οὐκ F¹ ex
δὲ οὐκ, Zf | δὲ posterius om. FCo²Zf 8 μόνην FCo²Zf
12 σπουδὴ σύντονος: cf. fr. 483, Philod. De ira col. 44, 9
(Wilke p. XXIX) 14 οὐ expunctum in F om. Co² 18 XXXII
cf. Hermarchus apud Porph. De abst. I 12 p. 95, 16 sqq. N²
ἡδύνατο FCo²Z ante corr. ἡδύνατο Z post corr., f 19 ἄλληλα
Gass.: ἀλλὰ BFZf ἀλλὰ * P om. Co² 20 ἦν Us.: ἡ BP¹ cf.
p. 52, 12 ἡ οὐδὲ P² ἐστὶν οὐδὲ FCo²Zf

ὅσα μὴ ἐδύνατο ἢ μὴ ἐβούλετο τὰς συνθήκας ποιεῖσθαι τὰς
ὕπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν μηδὲ βλάπτεσθαι.

XXXIII Οὐκ ἦν τι καθ' ἑαυτὸ δικαιοσύνη, ἀλλ' ἐν ταῖς
4 μετ' ἀλλήλων συστροφαῖς καθ' ὁπλήκους δήποτε αἰεὶ τόπους
συνθήκη τις ὑπὲρ τοῦ μὴ βλάπτειν ἢ βλάπτεσθαι.

151 XXXIV Ἡ ἀδικία οὐ καθ' ἑαυτὴν κακόν, ἀλλ' ἐν τῷ κατὰ
p. 79 τὴν ὑποψίαν φόβῳ, εἰ μὴ λήσει τοὺς ὑπὲρ τῶν τοιούτων
ἐφεσθηκότας κολαστάς.

XXXV Οὐκ ἔστι τὸν λάθρα τι ποιοῦντα ὧν συνέθεντο
10 πρὸς ἀλλήλους εἰς τὸ μὴ βλάπτειν μηδὲ βλάπτεσθαι, πιστεύειν
ὅτι λήσει, κἂν μυριάκις ἐπὶ τοῦ παρόντος λανθάνῃ. μέχρι γὰρ
καταστροφῆς ἄδηλον εἰ καὶ λήσει.

XXXVI Κατὰ μὲν κοινὸν πᾶσι τὸ δίκαιον τὸ αὐτό, συμ-
φέρον γάρ τι ἦν ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους κοινωνίᾳ· κατὰ δὲ τὸ
15 ἴδιον χώρας καὶ ὅσων δήποτε αἰτίων οὐ πᾶσι συνέπεται τὸ
αὐτὸ δίκαιον εἶναι.

152 XXXVII Τὸ μὲν ἐπιμαρτυρούμενον ὅτι συμφέρει ἐν ταῖς
χρεῖαις τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας τῶν νομισθέντων εἶναι
δικαίων, ἔχει τὸ ἐν τοῦ δικαίου χώρᾳ εἶναι, ἐὰν τε τὸ αὐτό
20 πᾶσι γένηται ἐὰν τε μὴ τὸ αὐτό. ἐὰν δὲ νόμον θῇται τις, μὴ

1 ἡδύνατο FCo²Zf | μὴ *posterius* om. FCo²Zf 5 ἢ] μὴδὲ Co²
7 μὴ δῆσει B μὲ λήσει Z μελήσει f | τοὺς BP τὰς FCo² om.
Zf 9 XXXV = Vat. 6 cf. Cic. De fin. I 16, 50 | ποιοῦντα etiam
Vat.: κινούντα Madvig πατοῦντα J. B. Bury, Hermath. V 269 |
ὦν] παρ' & Mei. ὧν <μὴ ποιεῖν> συνέθεντο Ko. 10 μὴδὲ]
καὶ FCo²Zf, γρ P⁵ 11 ἐπὶ Vat. ut Menagius voluerat: ἀπό
BP¹, γρ in mg. P⁵ ὁπὸ FCo²P³Zf 12 εἰ καὶ] εἶναι FCo² εἰ
Vat. 13 <τὸ> κοινὸν Gass. cf. tamen Polyb. IV 6, 11 | τὸ
ante δίκαιον del. Ko., immerito 15 αἰτίων B αἰτιῶν ceteri
18 τῶν νομ. εἶναι δικαίων secl. Us. 19 δικαίων . . . εἶναι om.
Zf | ἔχει τὸ ἐν τοῦ scripsi: ἔχει τὸν τοῦ P ἔχει τὸ τοῦ FCo²
ἔχειν τοῦ B | χώρᾳ scri.: χώραν (χώραν B) Ω (antea omissum
ipse add. P¹(=W)) | ἔχει τὴν τοῦ δικαίου φύσιν (omisso εἶναι)
Gass., Ko. ἔχει τὸν τοῦ δ. χαρακτῆρα Us. his antefrerem ἔχειν
τοῦ δικαίου χώραν ἔστιν | τὸ αὐτὸ] αὐτὸ FCo² 20 γένηται] μὴ
γένοιτο FCo² | ἐὰν τε μὴ τὸ αὐτό Steph.: ἐὰν τε μὴ τὸ αὐτὸ
πᾶσι γένηται· ἐὰν τε μὴ (μὴν P) τὸ αὐτὸ BP, om. FCo² ἐὰν

ἀποβαίνῃ δὲ κατὰ τὸ συμφέρον τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας, οὐκέτι τοῦτο τὴν τοῦ δικαίου φύσιν ἔχει. καὶ μεταπίπτῃ τὸ p.⁸⁰ κατὰ τὸ δίκαιον συμφέρον, χρόνον δὲ τινα εἰς τὴν πρόληψιν ἐναρμόττῃ, οὐδὲν ἦττον ἐκείνον τὸν χρόνον ἦν δίκαιον τοῖς μὴ φωναῖς κεναῖς ἑαυτοὺς συνταράττουσιν ἀλλ' εἰς τὰ πράγ- 5 ματα βλέπουσιν.

XXXVIII Ἐνθα μὴ καινῶν γενομένων τῶν περιεστώτων 153 πραγμάτων ἀνεφάνῃ μὴ ἀρμόττοντα εἰς τὴν πρόληψιν τὰ νομισθέντα δίκαια ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, οὐκ ἦν ταῦτα δίκαια. ἔνθα δὲ καινῶν γενομένων τῶν πραγμάτων οὐκέτι συνέφερε 10 τὰ αὐτὰ δίκαια κείμενα, ἐνταῦθα δὴ τότε μὲν ἦν δίκαια, ὅτε συνέφερεν εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν τῶν συμπολιτευομένων· ὕστερον δ' οὐκ ἦν ἔτι δίκαια, ὅτε μὴ συνέφερεν.

XXXIX Ὁ τὸ μὴ θαρροῦν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν ἄριστα συστη- 154 σάμενος οὗτος τὰ μὲν δυνατὰ ὁμόφυλα κατεσκευάσατο, τὰ δὲ 15 μὴ δυνατὰ οὐκ ἀλλόφυλά γε· ὅσα δὲ μὴδὲ τοῦτο δυνατὸς ἦν, p.⁸¹ ἀνεπίμεικτος ἐγένετο, καὶ ἐξηρίσατο ὅσα τοῦτ' ἐλυσιτέλει πρᾶττειν.

τε τὸ αὐτὸ πᾶσι μὴ γένηται Zf | νόμον θῆταί Us: μόνον θῆταί B P F Co³ Z¹ νομοθετῆται Z³ f | τις] τί Zf

1 ἀποβαίν' P¹ ἀποβαίνει B F Co³ P³ Z | δὲ] δὴ B (Q W) 4 τὸν χρόνον ἐκείνον B 5 ἀλλ' εἰς τὰ Go. coll. Philod. Rhet. I p. 286 Sudh., Us.: ἀλλὰ πλείστα Ω 7 κενῶν B P F Co³ Z¹ κοινῶν Z³ f. corr. Aldobr. 8 ἀνεφάνῃ . . . 10 πραγμάτων om. F Co³ Zf 8 ἐναρμόττοντα Us. 10 κενῶν P καὶ τῶν B, corr. Gass. | τῶν om. B | περιεστώτων ante πραγμάτων ins. cod. W² Steph. 11 δὴ] δὲ B P | δίκαια, ὅτε] δίκαια ὅτε * P δίκαιός τε & B 12 πολιτευομένων F Co³ P³ Zf 14 μὴ om. f, cf. E. Bignone Riv. di Fil. XLIII (1915), 542 sqq. 15 οὗτος om. B | τὰ δὲ . . . 17 ἀνεπίμεικτος om. B¹ apto cum spatio, τὰ δὲ μὴ δυνατὰ atque ἐπίμεικτος suppl. B² 16 ὅσα δὲ Us.: ὅσα γε P ὅσα F Co³ Zf | 'exspectes μὴδ' αὐτὸ τοῦτο' Us. 17 -μεικτος Ω | ἐξηρίσατο scripsi (idem Croen., Rh. Mus. LXI (1906) 419, sed vocem non recte interpretans) cf. p. 54, 7: ἐξηρίσατο Ω (ἐξορίσατο cod. H sec. Us.) ἐξωρίσατο Steph., R. Philippson, Arch. f. Gesch. d. Phil. XXIV (1910) 304 | τοῦτ' ἐλυσιτέλει Q W τοῦτ' ὅ (ex ē rasura factum) λυσιτέλει (ex -τελή vel -τελὲς) P¹ λυσιτελή, γε in mg. P³ τούτω λυσιτελὲς B τοῦ λυσιτελή F Co³ Zf

XL Ὅσοι τὴν δύναμιν ἔσχον τοῦ τὸ θαρρεῖν μάλιστα ἐκ τῶν ὁμορούντων παρασκευάσασθαι, οὗτοι καὶ ἐβίωσαν μετ' ἀλλήλων ἥδιστα τὸ βεβαιοτάτον πίστωμα ἔχοντες, καὶ πληρεστάτην οἰκειότητα ἀπολαβόντες οὐκ ὠδύραντο ὡς πρὸς ἔλεον ἢ τὴν τοῦ τελευτήσαντος προκαταστροφὴν.

GNOMOLOGIUM VATICANUM EPICUREUM.

Επικούρου Προσφώνησις.

1 Τὸ μακάριον καὶ ἄφθαρτον οὔτε αὐτὸ πράγματα ἔχει οὔτε ἄλλω παρέχει, οὔτε ὀργαῖς οὔτε χάρισι συνέχεται· ἐν ἀσθενείᾳ
10 γὰρ πάντα τὰ τοιαῦτα.

2 Ὁ θάνατος οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς· τὸ γὰρ διαλυθὲν ἀναισθη-
τεῖ· τὸ δὲ ἀναισθητοῦν οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς.

3 Οὐ χρονίζει τὸ ἀλγοῦν ἐν τῇ σαρκί, ἀλλὰ τὸ μὲν ἄκρον
τὸν ἐλάχιστον χρόνον πάρεστι, τὸ δὲ μέσον τὸ ὑπερτεῖνον τὸ
15 ἡδόμενον κατὰ σάρκα <οὐ> πολλὰς ἡμέρας ὑπάρχει, αἱ δὲ
πολυχρόνιοι τῶν ἀρρωστιῶν πλεονάζον ἔχουσιν ἐν τῇ σαρκί
τὸ ἡδόμενον ἢ τὸ ἀλγοῦν.

4 Πᾶσα ἀλγηδὼν εὐκαταφρόνητος· ἡ γὰρ σύντονον ἔχουσα
τὸ πονοῦν σύντομον ἔχει τὸν χρόνον, ἡ δὲ χρονίζουσα περὶ
20 τὴν σάρκα ἀβληχρὸν ἔχει τὸν πόνον.

1 τοῦ τὸ θαρρεῖν Mei.: τοῦ τὲ¹ θαρρεῖν BF τοῦ θαρρεῖν FCo²ZI 2 ὁμορούντων BCo² | παρασκευά(α F¹)σθαι BP¹Co¹ | οὕτω BF, sed cf. p. 59, 15 3 ἥδιστα τὸ Us.: ἥδιστον τὸν B ἥδι[στον καὶ] F(QW) ἥδιστον FCo²ZI ἥδιστον τὸν <βίον> Leop. | πληρεστάτον FCo² 4 πρὸς ἔλεον] πρὸς σὲ δέον F¹ ἔλεον F²Co²ZI, γρ F² ἔλαιον F¹ ἔλεινόν Cas. πρόμοιρον Croen.; πρὸς ἐχθραν, πρὸς ἡδονὴν etc. cft. Hützigs 5 καταστροφὴν FCo² 7 προσφω- νήσεις Weil 8 = Sent. I 9 τὰ errore omissum in Us. 'Kl. Schr.' I 313 11 = Sent. II 12 = Sent. IV 14 τὸ δὲ ἐλάχιστον Vat. | τὸ δὲ μέσον τὸ Vat.: τὸ δὲ μόνον D. I. ad lectionem Vaticani cod., quamvis vix recta sit, cf. Cic. De fin. I 15, 49 (Us. fr. 397 p. 269, 17) | ὑπερτεῖνον Hartel ex D. Laert.: ὑπὲρ τινός Vat. 15 οὐ om. Vat. 18 = Sen. Ep. 78, 7 (Ep. fr. 446) | σύντομον Vat., corr. Us. cf. Sen. summi doloris intentio

5 Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως· ὅπου δὲ τοῦτο μὴ ὑπάρχει, οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν.

6 Οὐκ ἔστι τὸν λάθρα τι ποιοῦντα, ὧν συνέθεντο πρὸς ἀλλήλους εἰς τὸ μὴ βλέπτειν μηδὲ βλέπτεσθαι, πιστεύειν ὅτι λήσει, κἂν μυριάκις ἐπὶ τοῦ παρόντος λανθάνῃ· μέχρι γὰρ ἡ καταστροφῆς ἄδηλον εἰ λήσει.

7 Ἀδικοῦντα λαθεῖν μὲν δύσκολον, πίστιν δὲ λαβεῖν ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν ἀδύνατον.

8 Ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος ὥριστα καὶ εὐπόριστός ἐστιν, ὁ δὲ τῶν κενῶν δοξῶν εἰς ἄπειρον ἐκπίπτει καὶ ἔστι δυσπόριστος. 10

9 Κακὸν ἀνάγκη, ἀλλ' οὐδεμία ἀνάγκη ζῆν μετὰ ἀνάγκης.

10 Μέννησο ὅτι θνητὸς ὢν τῇ φύσει καὶ λαβὼν χρόνον ὥρισμένον ἀνέβης τοῖς περὶ φύσεως διαλογισμοῖς ἐπὶ τὴν ἀπειρίαν καὶ τὸν αἰῶνα καὶ κατεῖδες

τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσόμενα πρὸ τ' ἐόντα. 15

11 Τῶν πλείστων ἀνθρώπων τὸ μὲν ἡσυχάζον ναρκᾷ, τὸ δὲ κινούμενον λυττᾷ.

12 Ὁ δίκαιος βίος ἀταρακτότατος, ὁ δὲ ἄδικος πλείστης ταραχῆς γέμων.

13 Ὡν ἡ σοφία παρασκευάζεται εἰς τὴν τοῦ ὅλου βίου μακαριότητα, πολὺ μέγιστόν ἐστιν ἡ τῆς φιλίας κτῆσις. 20

14 Γεγόναμεν ἄπαξ, δὲς δὲ οὐκ ἔστι γενέσθαι· δεῖ δὲ τὸν αἰῶνα μηκέτι εἶναι· σὺ δὲ οὐκ ὢν τῆς αὔριον <κύριος> ἀναβάλλῃ τὸν καιρὸν· ὁ δὲ βίος μελλησμῷ παραπόλλυται καὶ εἰς ἔκαστος ἡμῶν ἀσχολούμενος ἀποθνήσκει. 25

1 = Sent. V 3 = Sent. XXXV 7 = fr. 532 9 = Porphyry. De abst. I 49 p. 123, 11 N¹ et ad Marc. 27 p. 291, 17 N², Sent. XV 10 κοινῶν Vat. 11 = fr. 487 12 = Metrodori fr. 37 Koerte | λαχὼν Go. 15 Hom. II. A 70 | ἐσόμενα Vat. 18 = Sent. XVII 20 = Sent. XXVII 21 φιλίας D. Laert.: σοφίας Vat. 22 = fr. 204, Sen. Ep. I 1sq. cf. Mutschmann, Hermes L (1915) 333 ἐγεγόναμεν Vat. 23 τῆς αὔριον οὐκ ὢν Stobaeus III 16, 29 H. | κύριος Stob.: om. Vat. 24 τὸν καιρὸν Stob.: τὸ καιρὸν Vat. | εἰς Vat.: om. Leop. διὰ τοῦτο Stob. | cf. Nor. „ Bresl. phil. Abh. IX 3, 17, 1

15 ἦθ' ὥσπερ τὰ ἡμῶν αὐτῶν ἴδια τιμῶμεν, ἂν τε χρηστὰ ἔχωμεν καὶ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ζηλούμενα, ἂν τε μὴ· οὕτως χρὴ καὶ <τὰ> τῶν πέλας, ἂν ἐπιεικεῖς ᾖσιν.

16 Οὐδείς βλέπων τὸ κακὸν αἰρεῖται αὐτό, ἀλλὰ δελεασθεὶς
5 ὡς ἀγαθῷ <ὄντι αὐτῷ καὶ οὐκ ἀποβλέψας> πρὸς τὸ μείζον αὐτοῦ κακὸν ἐθ' ἡρεῦθη.

17 Οὐ νέος μακαριστός, ἀλλὰ γέρον βεβιωκὸς καλῶς· ὁ γὰρ νέος ἀκμὴν πολλὴν ὑπὸ τῆς τύχης ἐτεροφρονῶν πλάζεται· ὁ δὲ γέρον καθάπερ ἐν λιμένι τῷ γῆρα καθορμικεν τὰ πρότε-
10 ρον δυσελπιστούμενα τῶν ἀγαθῶν ἀσφαλεῖ κατακλείσας χάριτι.

18 Ἀφαιρουμένης προσόψεως καὶ ὁμιλίας καὶ συναναστροφῆς ἐκλύεται τὸ ἐρωτικὸν πάθος.

19 Τοῦ γεγυότος ἀμνήμων ἀγαθοῦ γέρον τήμερον γε-
γνήηται.

15 20 Τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσι φυσικαὶ καὶ ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ φυσικαὶ μὲν οὐκ ἀναγκαῖαι δέ, αἱ δὲ οὕτε φυσικαὶ οὕτε ἀναγκαῖαι ἀλλὰ παρὰ κενὴν δόξαν γινόμεναι.

21 Οὐ βιαστέον τὴν φύσιν ἀλλὰ πειστέον· πείσομεν δὲ τὰς ἀναγκαίας ἐπιθυμίας ἐκπληροῦντες, τὰς τε φυσικὰς ἂν μὴ
20 βλάπτωσι, τὰς δὲ βλαβεράς πικρῶς ἐλέγχοντες.

22 Ὁ ἄπειρος χρόνος καὶ ὁ πεπερασμένος ἴσην ἔχει τὴν ἡδονήν, ἐάν τις ὁρθῶς αὐτῆς τὰ πέρατα καταμετρήσῃ τῷ λογισμῷ.

23 Πᾶσα φιλία δι' ἑαυτὴν αἰρετή· ἀρχὴν δὲ εἴληφεν ἀπὸ τῆς ὠφελείας.

1 ἦθ' del. Leop. 2 ζηλούμενα Weil: ζηλούμεθα Vat. ζηλώ-
μεθα Wi. 3 τὰ ins. Weil, Wi. | ἀνεπιεικῶς Vat., corr. Us.

5 hiatus notavi et ex. c. explevi: ἀγαθὸν προσὸν μείζον ἂν τοῦ
Us. ἀγαθῷ πρὸς τι μείζον αὐτοῦ κακὸν Croen.; cf. Cic. De
fin. I 10, 33. 14, 47 8 νέος ἀκμὴν Croen.: νέος ἀκμῇ Vat.
quod retinet Leop. ἐντὸς ἀκμῆς Us. | πολλὰ Hartel 10 χάριτι
Hartel; contra Leop., Croen. qui cft. p. 44, 8 13 cf. Weil,
Journ. d. Sav. 1888, 661 | <ὁ> τοῦ Go. | ἀμνημονῶν Wi. |
ἀγαθοῦ Hartel: ἀγαθὸς Vat. 15 = Sent. XXIX 18 τὰς <τ'>
Us. 21 = Sent. XIX | καὶ ὁ πεπερασμένος post ἡδονήν transp.
D. Laert. 23 cf. Epicureos Ciceronis De fin. I 20, 69. II
26, 82 | ἀρετή Vat., corr. Us.

24 Ἐνύπνια οὐκ ἔλαχε φύσιν θείαν οὐδὲ μαντικὴν δύναμιν, ἀλλὰ γίνεται κατὰ ἔμπωσιν εἰδώλων.

25 Ἡ πενία μετρουμένη τῷ τῆς φύσεως τέλει μέγας ἐστὶ πλοῦτος· πλοῦτος δὲ μὴ ὀριζόμενος μεγάλη ἐστὶ πενία.

26 Δεῖ διαλαβεῖν ὅτι καὶ ὁ πολλὸς λόγος καὶ ὁ βραχὺς εἰς τὸ αὐτὸ συντείνει.

27 Ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων μόλις τελειωθείσιν ὁ καρπὸς ἔρχεται, ἐπὶ δὲ φιλοσοφίας συντρέχει τῇ γνώσει τὸ τεργνόν· οὐ γὰρ μετὰ μάθησιν ἀπόλαυσις, ἀλλὰ ἅμα μάθησις καὶ ἀπόλαυσις.

10

28 Οὔτε τοὺς προχείρους εἰς φιλίαν οὔτε τοὺς ὀκνηροὺς δοκιμαστέον· δεῖ δὲ καὶ παρακινδυνεύσαι χάριν, χάριν φιλίας.

29 Παρησίᾳ γὰρ ἔγωγε χρώμενος φυσιολόγῳ χρησιμωδεῖν τὰ συμφέροντα πᾶσιν ἀνθρώποις μᾶλλον ἢ βουλομένην, κἂν μηδεὶς μέλλῃ συνήσειν, ἢ συγκατατιθέμενος ταῖς δόξαις καρπούσθαι τὸν πυκνὸν παραπίπτοντα παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον.

30 Ἐτοιμάζονται τινες διὰ βίου τὰ πρὸς τὸν βίον, οὐ συνορῶντες ὥς πᾶσιν ἡμῖν θανάσιμον ἐγκέχνται τὸ τῆς γενέσεως φάρμακον.

31 Πρὸς μὲν τᾶλλα δυνατόν ἀσφάλειαν πορίσασθαι, χάριν δὲ θανάτου πάντες ἀνθρώποι πόλιν ἀτείχιστον οἰκοῦμεν.

32 Ὁ τοῦ σοφοῦ σεβασμὸς ἀγαθὸν μέγα τῷ σεβομένῳ ἐστὶ.

33 Σαρκὸς φωνὴ τὸ μὴ πεινῆν, τὸ μὴ διψῆν, τὸ μὴ ῥιγοῦν·

1 = fr. 477 8 ἐστὶ: ἐπὶ Vat. 5 διαλαβεῖν cf. p. 5, 1
7 Metrodoro dat Koerte fr. 47 9 μάθησιν Wottke: μάθησις
Vat. 12 χάριν, χάριν sic Vat. 13 φυσιολογῶ Vat. φυσιολογῶν
Us., corr. Croen. | χρησιμῶ: δεῖ Vat., corr. Us. 17 Metrod.
fr. 53 K, cod. Palat.-Heid. 129, 1 inde a πᾶσι θανάσιμον |
post βίον <ὥς βιωσόμενοι μετὰ τὸ λεγόμενον ζῆν> habet Stob.
III 16, 21 H, recte, cf. Antiphontis dictum fr. 53^a Diels
20 = Metrod. fr. 51 K (Ep. fr. 339), cod. Pal.-Heid. 2, Philod.
De morte col. XXXVII 27 p. 55 Bassi (Vol. Herc.³ I)
21 πάντες ἀνθρώποι om. Pal.-Heid. 22 σεβαστὸς ἀγαθῶν μετὰ
τῶν σεβομένων Vat., corr. Us. 23 = cod. Darmst. 2773
fol. 354^r (Croen., Zentralbl. f. Biblioth. XIV [1897] 562; Leop.
Mnem. N. S. XXXVIII [1910] 68) cf. fr. 200. 602

ταῦτα γὰρ ἔχων τις καὶ ἐπιλέγων ἔξειν κἂν <Δι> ὑπὲρ εὐδαιμονίας μαχέσαιο.

34 Οὐχ οὕτως χρεῖαν ἔχομεν τῆς χρείας παρὰ τῶν φίλων ὥς τῆς πλίστεως τῆς περὶ τῆς χρείας.

5 35 Οὐ δεῖ λυμαίνεσθαι τὰ παρόντα τῶν ἀπόντων ἐπιθυμία, ἀλλ' ἐπιλογίζεσθαι ὅτι καὶ ταῦτα τῶν εὐκταίων ἦν.

36 Ὁ Ἐπικούρου βλος τοῖς τῶν ἄλλων συγκρινόμενος ἔνεκεν ἡμερότητος καὶ αὐταρκείας μῦθος ἂν νομισθεῖη.

37 Ἀσθενὴς ἡ φύσις ἐστὶ πρὸς τὸ κακόν, οὐ πρὸς τὸ ἀγαθόν· ἡδοναῖς μὲν γὰρ σφύζεται, ἀλγηδόσι δὲ διαλύεται.

38 Μικρὸς παντάπασιν, ᾧ πολλαὶ αἰτίαι εὐλογοὶ εἰς ἔξαγωγὴν βλου.

39 Οὐθ' ὁ τὴν χρεῖαν ἐπιζητῶν διὰ παντὸς φίλος οὐθ' ὁ μηδέποτε συνάπτων· ὁ μὲν γὰρ καπηλεύει τῇ χάριτι τὴν ἀμοιβήν, ὁ δὲ ἀποκόπτει τὴν περὶ τοῦ μέλλοντος εὐελπισίαν.

40 Ὁ λέγων πάντα κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι οὐδὲν ἐγκαλεῖν ἔχει τῷ λέγοντι μὴ πάντα κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι· αὐτὸ γὰρ τοῦτό φησι κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι.

20 41 Γέλᾶν ἅμα δεῖ καὶ φιλοσοφεῖν καὶ οἰκονομεῖν καὶ τοῖς λοιποῖς οἰκειώμασι χρῆσθαι καὶ μηδαμῇ λήγειν τὰς ἐκ τῆς ὀρθῆς φιλοσοφίας φωνὰς ἀφιέντας.

42 Ὁ αὐτὸς χρόνος καὶ γενέσεως τοῦ μεγίστου ἀγαθοῦ καὶ ἀπολαύσεως.

25 43 Φιλαργυρεῖν ἄδικα μὲν ἀσεβές, δίκαια δὲ αἰσχρόν· ἀπρεπές γὰρ ἡυπαρῶς φεῖδεσθαι καὶ μετὰ τοῦ δικαίου.

44 Ὁ σοφὸς εἰς τὰ ἀναγκαῖα συγκλεισθεὶς μᾶλλον ἐπίστα-

1 κἂν <Δι> Hartel ex fr. 602: καὶ Vat. Darmst. 1 Herm-
 archo vind. Us., Go. cf. Philod. De piet. p. 101 G. 11 μικρὸς]
 οἰκτρὸς Us. 14 συνάπτων: scil. τῇ φιλίᾳ τὴν χρεῖαν 20 γέλᾶν]
 γέλων Us. sententiae superiori adiungens, μελετᾶν Croen. | δεῖ
 Leop.: δεῖν Vat., Us. (= δέον) 21 λήγειν Us.: λέγειν Vat.
 22 ὀρθῆς Hartel: ὀργῆς Vat. 24 ἀπολύσεως Vat., corr. Us.
 26 φείδε . . καὶ Vat. 27 συγκλεισθεὶς scri. cum Go.: συγκριθεὶς
 Vat. συγκαθεὶς Us. | παρίσταται Vat., corr. Us.

ται μεταδιδόναι ἢ μεταλαμβάνειν· τηλικούτον αὐταρκείας εὔρε-
θησανυρόν.

45 Οὐ κόμπου οὐδὲ φωνῆς ἐργαστικούς οὐδὲ τὴν περι-
μάχητον παρὰ τοῖς πολλοῖς παιδεῖαν ἐνδεικνυμένους φυσιο-
λογία παρασκευάζει, ἀλλ' ἀσοβάρους καὶ αὐτάρκεις καὶ ἐπὶ τοῖς 5
ἰδίοις ἀγαθοῖς, οὐκ ἐπὶ τοῖς τῶν πραγμάτων μέγα φρουνοῦντας.

46 Τὰς φάυλας συνηθείας ὥσπερ ἄνδρας πονηροὺς πολὺν
χρόνον μέγα βλάψαντας τελείως ἐκδιώκωμεν.

47 Προκατελλημθαί σε, ὦ Τύχη, καὶ πᾶσαν <τὴν> σὴν
παρεῖσθυσιν ἐνέφραξα. καὶ οὔτε σοὶ οὔτε ἄλλῃ οὐδεμιᾷ περι- 10
στάσει δώσομεν ἑαυτοὺς ἐκδότους· ἀλλ' ὅταν ἡμᾶς τὸ χρεὼν
ἐξάγῃ, μέγα προσπύσαντες τῷ ζῆν καὶ τοῖς αὐτῷ κενῶς περι-
πλαττομένοις ἄπιμεν ἐκ τοῦ ζῆν μετὰ καλοῦ παιδῶνος ἐπιφω-
νοῦντες ὡς εὖ ἡμῖν βεβίωται.

48 Πειρᾶσθαι τὴν ὑστέραν τῆς προτέρας κρείττω ποιεῖν, 15
ἕως ἂν ἐν ὁδῷ ὤμεν· ἐπειδὴν δὲ ἐπὶ πέρας ἔλθωμεν, δμαλῶς
εὐφραίνεσθαι.

49 Οὐκ ἦν τὸ φοβούμενον λύειν ὑπὲρ τῶν κυριωτάτων μὴ
εἰδότας τίς ἢ τοῦ σύμπαντος φύσις, ἀλλ' ὑποπιτεύοντάς τι τῶν
κατὰ τοὺς μύθους. ὥστε οὐκ ἦν ἄνευ φυσιολογίας ἀκεραλούς 20
τὰς ἡδονὰς ἀπολαμβάνειν.

50 Οὐδεμία ἡδονὴ καθ' ἑαυτὴν κακόν· ἀλλὰ τὰ ποιητικὰ
ἐνίων πολλαπλασίους ὀκλήσεις ἐπιφέρει τῶν ἡδονῶν.

51 Πυνθάνομαι σου τὴν κατὰ σάρκα κίνησιν ἀφθονώτερον
διακεῖσθαι πρὸς τὴν ἀφροδισίων ἐντευξιν. σὺ δὲ ὅταν μῆτε 25

3 Metrodoro (fr. 48) assignat Koerte 5 ἀλλὰ σοβαροὺς Vat.,
corr. Leop., ἀλλ' ἀθορύβους Go. 8 μεταβλάψαντας Vat., corr.
Hartel 9 = Metrod. fr. 49 K | τὴν ex Plut. De tranq. an. 18
p. 476 C add. Us. 12 περιπλοκομένοις Us. 13 πλείονος Vat.,
corr. Us. 15 τὴν ὑστεραίαν τῆς προτεράας Us. 18 = Sent. XII |
οὐκ ἦν] οὐκον Vat. 19 κατειδότα D. Laert. | ὑποπιτεύοντάς
τι scrib.: ὑποπιτεύοντι Vat. ὑποπιτεύομενόν τι D. Laert.

22 = Sent. VIII 24 ἀφθονώτερον Us.: ἀφθονῶν Vat. (ἀφθονω-
τέρας E. Thomas) 25 ἀφροδισίων Vat., corr. Us. | ὅταν Us.:
ὅτε Vat.

τοὺς νόμους καταλύης μήτε τὰ καλῶς ἔθει κείμενα κινήs μήτε
τῶν πλησίον τινὰ λυπῆs μήτε τὴν σάρκα καταξάλνης μήτε τὰ
ἀναγκαῖα καταναλίσκης, χρῶ ὥs βούλει τῇ σεαυτοῦ προαιρέσει.
ἀμήχανον μέντοι γε τὸ μὴ οὐχ ἐνί γέ τιτι τούτων συνέχεσθαι.
5 ἀφροδίσια γὰρ οὐδέποτε ὤνησεν, ἀγαπητὸν δὲ εἰ μὴ ἔβλαπεν.

52 Ἡ φιλία περιχορεύει τὴν οἰκουμένην κηρύττουσα δὴ
πᾶσιν ἡμῖν ἐγείρεσθαι ἐπὶ τὸν μακαρισμόν.

53 Οὐδενὶ φθονητέον· ἀγαθοὶ γὰρ οὐκ ἄξιοι φθόνου,
πονηροὶ δὲ ὅσῳ ἔν μᾶλλον εὐτυγχῶσι, τοσούτῳ μᾶλλον αὐτοῖs
10 λυμαίνονται.

54 Οὐ προσποιεῖσθαι δεῖ φιλοσοφεῖν, ἀλλ' ὄντως φιλοσο-
φεῖν· οὐ γὰρ προσδεόμεθα τοῦ δοκεῖν ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τοῦ
κατ' ἀλήθειαν ὑγιαίνειν.

55 Θεραπευτέον τὰς συμφορὰς τῇ τῶν ἀπολλυμένων χάριτι
16 καὶ τῷ γνώσκειν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄπρακτον ποιῆσαι τὸ γεγονός.

56 Ἀλλεῖ μὲν ὁ σοφὸς οὐ μᾶλλον στρεβλούμενος <ῆ στρε-
βλουμένου> τοῦ φίλου.

57 Ὁ βίος αὐτοῦ πᾶς δι' ἀπιστίαν συγχυθήσεται καὶ ἀνα-
κεχαιτισμένος ἔσται.

58 Ἐκλυτέον ἑαυτοῦs ἐκ τοῦ περὶ τὰ ἐγκύκλια καὶ πολι-
τικὰ δεσμωτηρίου.

59 Ἀπληστον οὐ γαστήρ. ὥsπερ οἱ πολλοὶ φασιν, ἀλλὰ
δόξα ψευδῆs ὑπὲρ τοῦ <τῆs> γαστροs ἀορίστου πληρώματος.

ναλίσκειs

1 καταλύεις Vat. | ἔθη Hartel 2 πλησίον Vat. 3 καταγινώσκειs
Vat. 4 τὸ Us.: τῷ Vat. 5 ἀφροδίσια κτλ. = fr. 62 6 ἡ φιλία
cf. E. Thomas, *Herm.* XXVII (1892) 31, Schwartz, *Charakterk.*
II² 48: ἡ φιλοσοφία Hartel, Weil ἥλιον σφαῖρα Us. 7 τὸν
μακάριον βίον Weil 8 ἐτυγχῶσι Vat., corr. Wotke 11 = fr. 220

14 ἀπολειψυμένων Vat.: corr. Wotke? Us. | χάριτι 'grata
recordatione' Cic. *De fin.* I 17, 57 cf. p. 44, 8; Vat. 17. 75

15 γεγονός Us.: γένος Vat. 16 = cod. Pal.-Heid. 3 | στρεβλού-
μενος ἢ στρεβλουμένου τοῦ φίλου Pal.-Heid. στρεβλούμενος τὸν
φίλον Vat. στρεβλούμενος <αὐτὸs ἢ ὁρῶν στρεβλουμένου> τὸν
φίλον Us., Kl. Schr. I 324 18 excerptum ex epistula cf. 19
21 δεσμωτήρια Vat., corr. Us. 22 τῆs suppl. Us.

60 Πᾶς ὥσπερ ἄρτι γεγονῶς ἐκ τοῦ ζῆν ἀπέρχεται.

61 Καλλίστη καὶ ἡ τῶν πλησίον ὄψις, τῆς πρώτης συγγενείας ὁμοιοσύνης ἢ [εἰ] πολλὴν εἰς τοῦτο ποιοιμένης σπουδῆν.

62 Εἰ γὰρ κατὰ τὸ δέον ὀργαὶ γίνονται τοῖς γεννήσασιν πρὸς τὰ ἔκγονα, μάταιον δῆπουθ' ἐστὶ τὸ ἀντιτείνειν καὶ μὴ 5 παραιτεῖσθαι συγγνώμης τυχεῖν· εἰ δὲ μὴ κατὰ τὸ δέον ἀλλὰ ἀλογώτερον, γελοῖον πάν(τως) τὸ προσεκκαίειν τὴν ἀλογίαν θυμοκατοχοῦντα, καὶ μὴ ζητεῖν μεταθεῖναι κατ' ἄλλους τρόπους εὐγνωμονοῦντα.

63 Ἔστι καὶ ἐν λεπτότητι καθαριότης, ἥς ὁ ἀνεπιλόγιστος 10 παραπλήσιόν τι πάσχει τῷ δι' ἀοριστίαν ἐκπίπτοντι.

64 Ἀκολουθεῖν δεῖ τὸν παρὰ τῶν ἄλλων ἔπαινον αὐτόματον, ἡμᾶς δὲ γενέσθαι περὶ τὴν ἡμῶν ἰατρειάν.

65 Μάταιόν ἐστι παρὰ θεῶν αἰτεῖσθαι ἃ τις ἑαυτῷ χορηγῆσαι ἱκανός ἐστι. 15

66 Συμπαθῶμεν τοῖς φίλοις οὐ θρηνηοῦντες ἀλλὰ φροντίζοντες.

67 Ἐλεύθερος βίος οὐ δύναται κτήσασθαι χρήματα πολλὰ διὰ τὸ τὸ πρᾶγμα <μὴ> ῥᾳδίον εἶναι χωρὶς θητείας ὄχλων ἢ δυναστικῶν, ἀλλὰ συνεχεῖ διαψιλῆ πάντα κέκτηται· ἂν δέ που 20 καὶ τύχη χρημάτων πολλῶν, καὶ ταῦτα ῥαδίως ἂν εἰς τὴν τοῦ πλησίον εὐνοίαν διαμετρήσαι.

68 Οὐδὲν ἱκανὸν ᾧ ὀλίγον τὸ ἱκανόν.

1 = fr. 495 2 πλησίον Vat. 3 ἢ [εἰ] Weil l. l. p. 663 καὶ Hartel: ἢ εἰ (ex ai?) Vat. | ποιοιμένη Vat., corr. Us. 5 ἔκγονα Vat. 6 <ὥστε> συγγνώμης τυχεῖν Croen. 7 πάντως scri.: πᾶν Vat. πάν Weil συγᾶν Us. | προσεκκαίειν Weil πρὸς ἐκκαυσιν Go.: πρὸς ἐκκλῆσιν Vat. πρὸς ἐκκλῆσιν vel ἐγκλῆσιν Us. | ἀλογίαν <ἄγον> Us. 8 θυμῷ, κατοχοῦντα Vat., corr. Croen., Rh. Mus. LXI (1906) 421 θυμῷ κατέχοντα Weil θυμῷ καταχρῶν Go. 9 εὐγνωμονοῦντα Croen.: εὐγνωμονοῦντας Vat. 10 λεπτότητι Us. | καθαρίος Vat., correxi 16 συμπαθῶ μὲν Vat. 18 <Ο> ἐλεύθερος βίος Croen., cf. fr. 196 | κτήσασθαι κτήματα Vat., corr. Hartel 19 μὴ add. Us. | θητείας Vat., corr. Hartel 20 <ἐν> συνεχεῖ Hartel <συν> συνεχεῖ Us. σὺν ἐντελείας Croen. 22 = fr. 473, cod. Pal.-Heid. 4

69 Τὸ τῆς ψυχῆς ἀχάριστον λῆγνον ἐποίησε τὸ ζῶον εἰς ἄπειρον τῶν ἐν διαίτῃ ποικιλμάτων.

70 Μηδέν σοι ἐν βίῳπραχθεῖν ὃ φόβον παρέξει σοι, εἰ γνωσθήσεται τῷ πλησίον.

5 71 Πρὸς πάσας τὰς ἐπιθυμίας προσακτέον τὸ ἐπερώτημα τοῦτο· τί μοι γενήσεται ἂν τελεσθῇ τὸ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἐπιζητούμενον, καὶ τί ἂν μὴ τελεσθῇ;

72 Οὐδὲν ὄφελος ἦν τὴν κατ' ἀνθρώπους ἀσφάλειαν παρασκευάζεσθαι τῶν ἄνωθεν ὑπό(πτων ὄ)ντων καὶ τῶν
10 ὑποκάτω καὶ ἀπλῶς τῶν ἐν τῷ ἀπείρῳ.

73 Καὶ τὸ γενέσθαι τινὰς ἀλγηδόνας περὶ σῶμα λυσιτελεῖ πρὸς φυλακὴν τῶν ὁμοειδῶν.

74 Ἐν φιλολόγῳ συζητήσῃ πλεῖον ἤνυσεν ὁ ἡττηθεὶς, καθ' ὃ προσέμαθεν.

15 75 Εἰς τὰ παρῳηκῶτα ἀγαθὰ ἀχάριστος φωνή ἢ λέγουσα Τέλος ὄρα μακροῦ βίον.

76 Τοιοῦτος εἰ γηράσκων ὁποῖον ἐγὼ παραινῶ, καὶ διέγνωκας ὁποῖόν ἐστι τὸ ἐαυτῷ φιλοσοφῆσαι καὶ οἶον τὸ τῇ Ἑλλάδι· συγκαίρω σοι.

20 77 Τῆς αὐταρκειας καρπὸς μέγιστος ἐλευθερία.

78 Ὁ γενναῖος περὶ σοφίαν καὶ φιλίαν μάλιστα γίγνεται· ὦν τὸ μὲν ἐστι θνητὸν ἀγαθόν, τὸ δὲ ἀθάνατον.

79 Ὁ ἀτάραχος ἐαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἀόχλητος.

80 Γενναῖω σωτηρίας μοῖρα τῆς ἡλικίας τήρησις καὶ φυλακὴ
25 τῶν πάντα μολυνόντων κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς οἰστρώδεις.

1 λῆγνον ex λῆγνον corr. Vat. 3 ἐν <τῷ> βίῳ? Us.

4 = Sent. XIII | ἀνθρώπους D. Laert.: ἀνθρώπων (sic) Vat.

9 κατασκευάζεσθαι D. Laert. | ὁπόντων Vat., corr. Us.

ὀπόπτων κατεστώτων D. Laert. 11 γενέσθαι sic Vat. 16 τέλος

κτλ.: Solon apud Io. Stob. II 7, 18 p. 133 W. Schol. in Lucian.

p. 5, 11 Ra. etc. 17 <Ὅτι> τοιοῦτος Us. | καὶ δὴ ἐγνωκας sic

Vat., corr. Us. 18 cf. Metrod. fr. 41 K | οἶον τὸ Hartel: οἶον

τῷ sic Vat. 22 θνητὸν Hartel: ννητὸν Vat. 24 γενναῖω

(γνησίῳ?) scri.: F .: 'ω Vat. (prima littera aut Γ aut P fuisse

videtur)

81 Οὐ λύει τὴν τῆς ψυχῆς ταραχὴν οὐδὲ τὴν ἀξιόλογον ἀπογεννᾶ χαρὰν οὔτε πλοῦτος ὑπάρχων ὁ μέγιστος οὔθ' ἡ παρὰ τοῖς πολλοῖς τιμὴ καὶ περίβλεψις οὔτ' ἄλλο τι τῶν παρὰ τὰς [†] ἄξυρισι(έ?)τους αἰτίας.

Accedunt ex codice Palatino-Heidelbergensi Graeco 129 f. 23^r praeter ea quae Vaticanus codex quoque habet (1 = 30, 2 = 31, 3 = 56, 4 = 68):

5 Μειρακίαν κατὰ τὴν ἐν λόγοις εὐρυθυμίαν παραιτητέον· 5 μικρὰ γὰρ θαυμαζομένη μεγάλων στερίσκεται.

6 Οἱ κόλακες τύχης εὐημερούσης διάκονοι.

1 cf. fr. 470 | τὴν Vat.: τιν' Us. 4 ἀδιορίστους Us. 5 μν-
ρακίαν Pal., corr. Us. μνρ(ίαν μαιρ)ακίαν E. Thomas, Arch.
f. G. d. Ph. IV (1891) 570 | κατὰ Us.: καὶ Pal. 7 οἱ del
Radermacher

